

คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ

(ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการตรวจสอบคำแปลความตกลงการค้าเสรี

ณ วันที่ 27 พฤษภาคม 2551)

ความตกลงว่าด้วยความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมความตกลงต่างๆ

ระหว่างประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติ

แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และญี่ปุ่น

สารบัญ

อาร์มบท

บทที่ 1

ข้อ 1

ข้อ 2

ข้อ 3

ข้อ 4

ข้อ 5

ข้อ 6

ข้อ 7

ข้อ 8

ข้อ 9

ข้อ 10

ข้อ 11

ข้อ 12

บทที่ 2

ข้อ 13

ข้อ 14

ข้อ 15

ข้อ 16

ข้อ 17

ข้อ 18

บทบัญญัติทั่วไป

คำนิยามทั่วไป

หลักการ

วัตถุประสงค์

ความโปร่งใส

ความลับ

การภาษี

ข้อยกเว้นทั่วไป

ข้อยกเว้นด้านความมั่นคง

หน่วยงานที่มีใช้ภาครัฐ

ความสัมพันธ์กับความตกลงอื่น

คณะกรรมการร่วม

การติดต่อสื่อสาร

การค้าสินค้า

คำนิยาม

การจำแนกพิกัดของสินค้า

การประดิษฐ์คิดค้นชาติในเรื่องการเก็บภาษีอากรและระเบียบข้อบังคับ
ภายใน

การยกเลิกหรือการลดอากรศุลกากร

การประเมินราคาศุลกากร

มาตรการที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากร

ข้อ 19	การแก้ไขการให้ข้อลดหย่อน
ข้อ 20	มาตรการปกป้อง
ข้อ 21	มาตรการเพื่อปกป้องอุตสาหกรรมชำระเงิน
ข้อ 22	พิธีการศุลกากร
บทที่ 3	กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า
ข้อ 23	คำนิยาม
ข้อ 24	สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด
ข้อ 25	สินค้าที่ได้มาทั้งหมดหรือมีการผลิตทั้งหมดในประเทศภาคี
ข้อ 26	สินค้าที่ไม่ได้มาหรือไม่มีการผลิตทั้งหมดในภาคี
ข้อ 27	การคำนวณสัดส่วนมูลค่าต้นทุนการผลิตในภูมิภาค
ข้อ 28	เกณฑ์ขั้นต่ำ
ข้อ 29	การสะสม
ข้อ 30	การดำเนินการที่ไม่ได้คุณสมบัติ
ข้อ 31	การส่งมอบโดยตรง
ข้อ 32	วัสดุที่ใช้เป็นบรรจุภัณฑ์และภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้า
ข้อ 33	ของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง เครื่องมือ และคู่มือหรือวัสดุที่เป็นข้อมูลอื่นๆ
ข้อ 34	วัสดุทางอ้อม
ข้อ 35	วัสดุที่เหมือนกันและใช้แทนกันได้
ข้อ 36	ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
ข้อ 37	คณะอนุกรรมการว่าด้วยกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า
บทที่ 4	มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช
ข้อ 38	ขอบเขต
ข้อ 39	การยืนยันสิทธิและพันธกรณี
ข้อ 40	คณะอนุกรรมการว่าด้วยมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช
ข้อ 41	จุดตอบข้อซักถาม
ข้อ 42	การไม่ใช้บังคับของบทที่ 9
บทที่ 5	มาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง
ข้อ 43	วัตถุประสงค์
ข้อ 44	ขอบเขต
ข้อ 45	การยืนยันสิทธิและพันธกรณี

ข้อ 46	ความร่วมมือ
ข้อ 47	จุดตอบข้อซักถาม
ข้อ 48	คณะอนุกรรมการว่าด้วยมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และ กระบวนการตรวจสอบและรับรอง
ข้อ 49	การไม่ใช้บังคับของบทที่ 9
บทที่ 6	การค้าบริการ
ข้อ 50	การค้าบริการ
บทที่ 7	การลงทุน
ข้อ 51	การลงทุน
บทที่ 8	ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ
ข้อ 52	หลักการพื้นฐาน
ข้อ 53	สาขาของความร่วมมือทางเศรษฐกิจ
ข้อ 54	คณะอนุกรรมการว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ
ข้อ 55	แผนงานความร่วมมือทางเศรษฐกิจ
ข้อ 56	ทรัพยากรสำหรับความร่วมมือทางเศรษฐกิจ
ข้อ 57	การดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจ
ข้อ 58	การไม่ใช้บังคับของบทที่ 9
บทที่ 9	การระงับข้อพิพาท
ข้อ 59	คำนิยาม
ข้อ 60	ขอบเขตของการใช้
ข้อ 61	จุดติดต่อ
ข้อ 62	การปรึกษาหารือ
ข้อ 63	คนกลาง การประนีประนอมข้อพิพาท และการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท
ข้อ 64	การจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ
ข้อ 65	องค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการ
ข้อ 66	ประเทศภาคีฝ่ายที่สาม
ข้อ 67	หน้าที่ของคณะอนุญาโตตุลาการ
ข้อ 68	กระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ
ข้อ 69	ร่างคำชี้ขาดและคำชี้ขาด
ข้อ 70	การระงับและการยุติกระบวนการ
ข้อ 71	การปฏิบัติตามคำชี้ขาด

ข้อ 72	การชดเชยและการระงับการให้ข้อลดหย่อน
ข้อ 73	ค่าใช้จ่าย
บทที่ 10	บทบัญญัติสุดท้าย
ข้อ 74	สารบัญ หัวเรื่อง และหัวเรื่องย่อย
ข้อ 75	การทบทวน
ข้อ 76	ภาคผนวกและหมายเหตุ
ข้อ 77	การแก้ไขเพิ่มเติม
ข้อ 78	การเก็บรักษา
ข้อ 79	การมีผลใช้บังคับ
ข้อ 80	การถอนตัวและการยกเลิก
ภาคผนวก 1	ตารางสำหรับการยกเลิกหรือการลดอากรศุลกากร
ภาคผนวก 2	กฎเฉพาะรายสินค้า
ภาคผนวก 3	ผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีสารสนเทศ
ภาคผนวก 4	ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
ภาคผนวก 5	แผนงานความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

อารัมภบท

รัฐบาลแห่งบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งเป็นประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “อาเซียน”) และญี่ปุ่น

ระลึกถึง แถลงการณ์ร่วมซึ่งลงนาม ณ กรุงพนมเปญ กัมพูชา เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน ค.ศ. 2002 (พ.ศ. 2545) และกรอบสำหรับความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมความตกลงต่างๆ ระหว่างสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และญี่ปุ่น ซึ่งลงนาม ณ เมืองบาห์ลี อินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม ค.ศ. 2003 (พ.ศ. 2546)

ปรารถนา ที่จะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนและญี่ปุ่นมีความลึกซึ้งมากขึ้น โดยมาจากการสร้างความมั่นใจและความเชื่อซึ่งกันและกันในเรื่องต่างๆ ในวงกว้าง โดยไม่ครอบคลุมเฉพาะด้านการเมืองและเศรษฐกิจ แต่รวมถึงด้านสังคมและวัฒนธรรมด้วย

ได้รับแรงบันดาลใจ จากการพัฒนาของอาเซียนอย่างต่อเนื่องในด้านกิจกรรมทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนและญี่ปุ่น และความก้าวหน้าในความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนและญี่ปุ่นที่สำคัญ ซึ่งสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจดังกล่าวได้ขยายตัวครอบคลุมสาขาต่างๆ ในวงกว้างเป็นระยะเวลาสามสิบปี

มั่นใจว่า ความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมความตกลงต่างๆ ระหว่างอาเซียนและญี่ปุ่น (ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “เอ เจ ซี อี พี”) จะทำให้สายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจแข็งแกร่งขึ้น สร้างตลาดที่ใหญ่ขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยมีโอกาสมากขึ้นและเกิดความประหยัดจากขนาดการผลิตมากขึ้น และพัฒนาแรงจูงใจของประเทศเหล่านี้เพื่อดึงดูดเงินทุนและความสามารถพิเศษ เพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน

ยอมรับว่า ความพยายามระดับทวิภาคีและภูมิภาคที่ประกอบด้วยหลายชั้นและหลายช่องทาง เพื่อที่จะนำไปสู่การเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างอาเซียนกับญี่ปุ่นให้แข็งแกร่ง จะอำนวยความสะดวกต่อการเกิดความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมความตกลงต่างๆ

ร่วมกัน มีความเห็นว่าเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมความตกลงต่างๆ ดังกล่าวจะได้รับประโยชน์จากและช่วยส่งเสริมการบูรณาการทางเศรษฐกิจและบูรณาการของอาเซียน

ยอมรับต่อไปถึง ระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่มีแตกต่างกันระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

มั่นใจว่า ความตกลงฉบับนี้ ซึ่งครอบคลุมเรื่องต่างๆ อาทิเช่น การค้าสินค้าและบริการ และการลงทุน จะทำหน้าที่เป็นรากฐานสำคัญที่นำไปสู่การรวมตัวทางเศรษฐกิจกันในเอเชียตะวันออกเฉียง

ระลึกถึง ข้อ 24 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. 1994 และข้อ 5 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ ในภาคผนวก 1 เอ และภาคผนวก 1 บี ของความตกลงมาร์ราเกชจัดตั้งองค์การการค้าโลก ซึ่งทำที่มาร์ราเกช เมื่อวันที่ 15 เมษายน ค.ศ. 1994 (พ.ศ. 2537) (ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ความตกลง ดับบลิว ที โอ”) ตามลำดับ

ยอมรับถึง บทบาทของความตกลงทางการค้าในภูมิภาคในการเป็นตัวกระตุ้นให้มีการเปิดเสรีกรอบระบบการค้าพหุภาคีในระดับภูมิภาคและโลกที่เร็วขึ้น

ยืนยันอีกครั้งถึง สิทธิและพันธกรณีของประเทศภาคีแต่ละฝ่ายภายใต้ความตกลง ดับบลิว ที โอ และความตกลงและข้อตกลงระดับพหุภาคี ภูมิภาค หรือทวิภาคี และ

มุ่งมั่น ที่จะจัดทำกรอบด้านกฎหมายสำหรับความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมความตกลงต่างๆ ดังกล่าวระหว่างกลุ่มประเทศภาคี

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

บทที่ 1

บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ 1

คำนิยามทั่วไป

เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงฉบับนี้ คำว่า

(เอ) “ประเทศสมาชิกอาเซียน” หมายถึง บรูไนในดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐ

อินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐ

ฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
รวมกัน

- (บี) “หน่วยงานศุลกากร” หมายถึง หน่วยงานผู้มีอำนาจ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบการบริหารจัดการ และบังคับใช้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับทางศุลกากร
- (ซี) “วัน” หมายถึง วันตามปฏิทิน ซึ่งรวมถึง วันหยุดสุดสัปดาห์และวันหยุดนักขัตฤกษ์
- (ดี) “แกตส์” หมายถึง ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ ในภาคผนวก 1 บี ของความตกลง
ฉบับลิว ที โอ
- (อี) “แกตต์ 1994” หมายถึง ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. 1994 ใน
ภาคผนวก 1 เอ ของความตกลง ฉบับลิว ที โอ เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงฉบับนี้
การอ้างถึงข้อต่างๆในแกตต์ 1994 ให้รวมถึงหมายเหตุและบทบัญญัติเพิ่มเติมของแกตต์ 1994
ด้วย
- (เอฟ) “ระบบฮาร์โมนไนซ์” หรือ “เอส เอส” หมายถึง ระบบฮาร์โมนไนซ์ของคำอธิบายและการจำแนก
พิกัดอัตราศุลกากรของสินค้า ที่ระบุไว้ในภาคผนวกของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วย
ระบบฮาร์โมนไนซ์ของคำอธิบายและการจำแนกพิกัดอัตราศุลกากรของสินค้า และประเทศ
ภาคียอมรับและนำไปปฏิบัติตามในกฎหมายที่เกี่ยวข้องของตน
- (จี) “กลุ่มประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน” หมายถึง ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพพม่า และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
- (เอช) “กลุ่มประเทศภาคี” หมายถึง กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนที่ความตกลงฉบับนี้ใช้บังคับ และ
ญี่ปุ่นรวมกัน และ
- (ไอ) “ประเทศภาคี” หมายถึง ประเทศสมาชิกอาเซียนหนึ่ง (1) ประเทศที่ความตกลงฉบับนี้ใช้บังคับ
หรือญี่ปุ่น

ข้อ 2

หลักการ

กลุ่มประเทศภาคียืนยันอีกครั้งถึงความสำคัญของการกำเนิดของเอ เจ ซี อี พี ทั้งผ่านทางความตกลง
ฉบับนี้และความตกลงหรือข้อตกลงระดับทวิภาคีหรือระดับภูมิภาคอื่นๆ และมีแนวทางตามหลักการ
ดังต่อไปนี้

- (เอ) เอ เจ ซี อี พี จะเกี่ยวข้องกับประเทศสมาชิกอาเซียนทุกประเทศและญี่ปุ่น และครอบคลุมสาขา
ต่างๆในวงกว้าง โดยเน้นการเปิดเสรี การอำนวยความสะดวก และความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

- (บี) จะต้องคงไว้ซึ่งการรวมตัวกัน ความเป็นหนึ่งเดียวกัน และการบูรณาการของอาเซียน ในการทำให้เอ เจ ซี อี พิกำเนิดขึ้น
- (ซี) จะให้การปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างแก่ประเทศสมาชิกอาเซียน โดยเฉพาะประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน โดยยอมรับถึงระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันของประเทศเหล่านั้น และจะให้ความยืดหยุ่นเพิ่มเติมกับประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน
- (ดี) ให้การยอมรับบทบัญญัติต่างๆ ในแถลงการณ์รัฐมนตรีขององค์การการค้าโลกที่เกี่ยวกับมาตรการสนับสนุนประเทศด้อยพัฒนา
- (อี) ควรให้ความยืดหยุ่นในการจัดการกับสาขาที่มีความอ่อนไหวของประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศและญี่ปุ่นและ
- (เอฟ) ความช่วยเหลือทางเทคนิคและการสร้างขีดความสามารถเป็นองค์ประกอบสำคัญของความร่วมมือทางเศรษฐกิจซึ่งกำหนดไว้ภายใต้ความตกลงฉบับนี้

ข้อ 3

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของความตกลงฉบับนี้ เพื่อ

- (เอ) เปิดเสรีและอำนวยความสะดวกต่อการค้าสินค้าและบริการระหว่างกลุ่มประเทศภาคีอย่างก้าวหน้า
- (บี) พัฒนาโอกาสในการลงทุนและทำให้มั่นใจในการคุ้มครองการลงทุนและกิจกรรมการลงทุนในกลุ่มประเทศภาคี และ
- (ซี) จัดทำกรอบงานสำหรับการส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างกลุ่มประเทศภาคี โดยมุ่งที่จะสนับสนุนการบูรณาการทางเศรษฐกิจของอาเซียน ลดช่องว่างของระดับการพัฒนา ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน และส่งเสริมการค้าและการลงทุนระหว่างกลุ่มประเทศภาคี

ข้อ 4

ความโปร่งใส

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องเปิดเผยต่อสาธารณชนซึ่งกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ วิธีปฏิบัติทางปกครอง และคำวินิจฉัยทางปกครองและคำพิพากษาของศาลที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ตลอดจนความตกลงระหว่างประเทศซึ่งประเทศภาคีนั้นเป็นสมาชิก ซึ่งเกี่ยวข้องหรือกระทบกับการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามความตกลงฉบับนี้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีนั้น

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องเปิดเผยชื่อและที่อยู่ของหน่วยงานผู้มีอำนาจซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบกฎหมาย ข้อบังคับ วิธีปฏิบัติทางปกครองและคำวินิจฉัยทางปกครอง ที่อ้างถึงในวรรค 1 ต่อสาธารณชน
3. เมื่อมีการร้องขอจากประเทศภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องตอบคำถามเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องต่างๆที่อ้างถึงในวรรค 1 ที่มาจากประเทศภาคีอีกฝ่ายนั้นเป็นภาษาอังกฤษ

ข้อ 5

ความลับ

1. ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้ที่จะกำหนดให้ประเทศภาคีต้องให้ข้อมูลที่เป็นความลับ โดยการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะขัดขวางการบังคับใช้กฎหมายของประเทศภาคีนั้น หรือขัดกับผลประโยชน์ของสาธารณะอื่นใด หรือข้อมูลที่เป็นความลับนั้นจะทำให้ผลประโยชน์เชิงพาณิชย์อันชอบธรรมของวิสาหกิจของรัฐหรือเอกชนแห่งใดแห่งหนึ่งเสื่อมไป
2. ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้ที่สามารถตีความว่า ได้กำหนดให้ประเทศภาคีต้องให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมและบัญชีของลูกค้าสถาบันการเงิน
3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องรักษาความลับของข้อมูลที่ประเทศภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดให้มาโดยระบุว่าเป็นข้อมูลลับตามความตกลงฉบับนี้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีนั้น

ข้อ 6

การภาษี

1. เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงฉบับนี้ บทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้จะต้องไม่ใช้บังคับกับมาตรการทางภาษีใดๆ
2. ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้จะกระทบต่อสิทธิและพันธกรณีของประเทศภาคีฝ่ายใดภายใต้อนุสัญญาเกี่ยวกับภาษีใดๆ ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้องกันระหว่างความตกลงฉบับนี้กับอนุสัญญาลักษณะดังกล่าวใดๆ อนุสัญญาดังกล่าวนั้นจะมีผลเหนือกว่าในส่วนที่ไม่สอดคล้องกันนั้น

3. ข้อ 4 และ 5 จะต้องใช้บังคับกับมาตรการทางภาษีเท่าที่บทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้สามารถใช้บังคับกับมาตรการทางภาษีดังกล่าวได้

ข้อ 7

ข้อยกเว้นทั่วไป

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทที่ 2 ถึงบทที่ 5 ข้อ 20 ของแอกดต์ 1994 ถูกรวมเข้าไว้และเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้โดยอนุโลม

ข้อ 8

ข้อยกเว้นด้านความมั่นคง

ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้สามารถถูกตีความ

- (เอ) เพื่อกำหนดให้ประเทศภาคีใดให้ข้อมูลใดๆ ซึ่งตนเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลนั้นขัดกับผลประโยชน์ในเรื่องความมั่นคงที่สำคัญของตน หรือ
- (บี) เพื่อขัดขวางประเทศภาคีใดจากการดำเนินการใดๆ ซึ่งตนเห็นว่าเป็นสำหรับการปกป้องผลประโยชน์ในเรื่องความมั่นคงที่สำคัญของตน ซึ่ง
- (1) เกี่ยวกับวัสดุที่สามารถแตกตัวทางอะตอมได้หรือวัสดุที่เกิดขึ้นจากวัสดุที่สามารถแตกตัวทางอะตอม
  - (2) เกี่ยวกับการค้าอาวุธ ยุทธภัณฑ์ และเครื่องมือเกี่ยวกับการสงคราม และเกี่ยวกับการค้าสินค้าและวัสดุอื่นซึ่งทำโดยทางตรงหรือทางอ้อมเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดหาให้แก่หน่วยจัดตั้งทางทหาร
  - (3) ดำเนินการเพื่อปกป้องโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานด้านการติดต่อสื่อสาร พลังงาน และประปา ซึ่งมาจากความพยายามอย่างจริงจังที่จะทำให้โครงสร้างพื้นฐานเหล่านั้นใช้การไม่ได้หรือเสื่อมสภาพลง
  - (4) ดำเนินการในยามฉุกเฉินภายในหรือยามสงคราม หรือในยามฉุกเฉินอื่นๆ ในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือ
- (ซี) เพื่อขัดขวางประเทศภาคีจากการดำเนินการใดๆ ตามพันธกรณีของตนภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติเพื่อการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

ข้อ 9
หน่วยงานที่มีไซภาครรัฐ

ในการปฏิบัติตามพันธกรณีและข้อผูกพันของตนภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามที่จะทำให้มั่นใจในการปฏิบัติของหน่วยงานที่มีไซภาครรัฐในการใช้อำนาจที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานผู้มีอำนาจในประเทศภาคีนั้น

ข้อ 10
ความสัมพันธ์กับความตกลงอื่น

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายยืนยันอีกครั้งต่อประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งถึงสิทธิและพันธกรณีของตนภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ที่ โอ และ/หรือความตกลงอื่นซึ่งประเทศภาคีเหล่านี้เป็นสมาชิกอยู่
2. ไม่มีใครมีความใดในความตกลงฉบับนี้ที่จะถูกตีความเพื่อทำให้พันธกรณีของประเทศภาคีฝ่ายหนึ่งต่อประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ภายใต้ความตกลงซึ่งทั้งสองฝ่ายเป็นสมาชิกเสื่อมลงไป หากพันธกรณีนั้นได้ให้สิทธิแก่ประเทศภาคีฝ่ายหนึ่งให้ได้รับการปฏิบัติที่เป็นพิเศษกว่าที่จะได้รับจากความตกลงฉบับนี้
3. ในกรณีที่ความตกลงฉบับนี้กับความตกลงฉบับนี้ ที่ โอ ไม่สอดคล้องกัน ให้ความตกลงฉบับนี้ ที่ โอ มีผลเหนือกว่าในส่วนที่ไม่สอดคล้องกัน
4. ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้องกันระหว่างความตกลงฉบับนี้กับความตกลงใดนอกเหนือจากความตกลงฉบับนี้ ที่ โอ ซึ่งความตกลงนั้นมิใช่ประเทศภาคีมากกว่าหนึ่ง (1) ประเทศเป็นสมาชิก ให้กลุ่มประเทศภาคีนั้นปรึกษาหารือกันเพื่อหาข้อยุติที่พอใจกันทุกฝ่ายในทันที โดยตระหนักถึงหลักการทั่วไปในกฎหมายระหว่างประเทศ
5. ประเทศภาคีซึ่งไม่ได้เป็นสมาชิกของความตกลงฉบับนี้ ที่ โอ จะต้องยอมปฏิบัติตามบทบัญญัติของความตกลงนั้น โดยสอดคล้องกับข้อผูกพันในการภาคยานุวัติเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก

ข้อ 11
คณะกรรมการร่วม

1. ให้จัดตั้งคณะกรรมการร่วมภายใต้ความตกลงฉบับนี้
2. คณะกรรมการร่วมมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้
  - (เอ) ทบทวนการปฏิบัติตามและการดำเนินการของความตกลงฉบับนี้
  - (บี) จัดส่งรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามและการดำเนินการของความตกลงฉบับนี้ให้กลุ่มประเทศภาคี
  - (ซี) พิจารณาและเสนอแนะการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ ในความตกลงฉบับนี้แก่กลุ่มประเทศภาคี
  - (ดี) กำกับดูแลและประสานการทำงานของคณะอนุกรรมการทั้งหมดที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ความตกลงฉบับนี้
  - (อี) รับรอง
    - (1) ระเบียบปฏิบัติที่อ้างถึงในกฎข้อ 11 ของภาคผนวก 4 และ
    - (2) การตัดสินใจที่เป็นใดๆ และ
  - (เอฟ) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กลุ่มประเทศภาคีจะตกลงกัน
3. คณะกรรมการร่วม
  - (เอ) ประกอบด้วยผู้แทนของประเทศสมาชิกอาเซียนและญี่ปุ่น และ
  - (บี) อาจจัดตั้งคณะอนุกรรมการและมอบหมายความรับผิดชอบของตนให้คณะอนุกรรมการดังกล่าว
4. คณะกรรมการร่วมจะต้องมีการประชุม ณ สถานที่และในเวลา ตามที่กลุ่มประเทศภาคีจะตกลงกัน

ข้อ 12
การติดต่อสื่อสาร

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแต่งตั้งจุดติดต่อเพื่ออำนวยความสะดวกกับการติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่มประเทศภาคีในเรื่องใดๆ ที่เกี่ยวกับความตกลงฉบับนี้ เว้นแต่มีการกำหนดเป็นอย่างอื่นตามข้อ 61 ให้การติดต่อสื่อสารที่เป็นทางการในที่นี้ทั้งหมดกระทำโดยใช้ภาษาอังกฤษ

บทที่ 2 การค้าสินค้า

ข้อ 13 คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ คำว่า

- (เอ) “อากรศุลกากร” หมายถึง อากรศุลกากรหรืออากรขาเข้าใดๆ และค่าภาระชนิดใดๆ ที่เรียกเก็บ โดยเกี่ยวเนื่องกับการนำเข้าสินค้า แต่ไม่รวมถึง
- (1) ค่าภาระใดๆ ที่เทียบเท่ากับภาษีภายในประเทศ ซึ่งเรียกเก็บโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของวรรค 2 ของข้อ 3 ของภาค 1994 ที่เกี่ยวกับสินค้าภายในประเทศที่เหมือนกัน หรือที่เกี่ยวกับสินค้าซึ่งใช้ผลิตหรือทำสินค้านำเข้าไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
  - (2) อากรตอบโต้การทุ่มตลาดหรืออากรตอบโต้การอุดหนุนใดๆ ที่ใช้โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อ 6 ของภาค 1994 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. 1994 และความตกลงว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้ ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิวที โอ หรือ
  - (3) ค่าธรรมเนียมหรือค่าภาระใดๆ ซึ่งได้สัดส่วนกับต้นทุนของการให้บริการ
- (บี) “กฎหมายศุลกากร” หมายถึง กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่บริหารและบังคับใช้โดยหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย ซึ่งเกี่ยวข้องกับนำเข้า การส่งออก และการขนส่งสินค้า เนื่องจากเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับอากรศุลกากร ค่าภาระ และภาษีอื่นๆ หรือเกี่ยวกับข้อห้าม ข้อจำกัด และการควบคุมอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายสินค้าที่ถูกควบคุมข้ามเขตแดนศุลกากรของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย
- (ซี) “ราคาศุลกากรของสินค้า” หมายถึง ราคาของสินค้าเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดเก็บอากรศุลกากรแบบตามราคาสำหรับสินค้านำเข้า
- (ดี) “อุตสาหกรรมภายใน” หมายถึง ผู้ผลิตโดยรวมที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรือสินค้าที่แข่งขันกันโดยตรงในประเทศภาคีหนึ่ง หรือผู้ผลิตที่มีผลผลิตรวมของสินค้าชนิดเดียวกัน หรือสินค้าที่แข่งขันกันโดยตรงเป็นสัดส่วนใหญ่ของการผลิตภายในประเทศทั้งหมดของสินค้าเหล่านั้น

(อี) “สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด” หมายถึง สินค้าที่มีคุณสมบัติในการได้ถิ่นกำเนิดภายใต้บทบัญญัติของ บทที่ 3

(เอฟ) “ความเสียหายอย่างร้ายแรง” หมายถึง ความเสียหายโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญที่เกิดแก่ อุตสาหกรรมภายใน และ

(จี) “การคุกคามให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง” หมายถึง ความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ใกล้จะ เกิดขึ้นอย่างชัดเจนบนพื้นฐานของข้อเท็จจริงและไม่ใช่เพียงการกล่าวอ้าง การคาดการณ์ หรือ ความเป็นไปได้ที่ยากจะเกิด

ข้อ 14

การจำแนกพิภักของสินค้า

การจำแนกพิภักของสินค้าในการค้าระหว่างกลุ่มประเทศภาคีจะต้องสอดคล้องกับระบบฮาร์โมนไนซ์

ข้อ 15

การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติในเรื่องการเก็บภาษีอากรและระเบียบข้อบังคับภายใน

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติแก่สินค้าของประเทศภาคีอื่น โดยเป็นไป ตามข้อ 3 ของแกตต์ 1994 ซึ่งเพื่อการนี้ให้รวมเข้าไว้และเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้โดยอนุโลม

ข้อ 16

การยกเลิกหรือการลดอากรศุลกากร

1. เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงฉบับนี้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องยกเลิกหรือลด อากรศุลกากรของตนให้สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีอื่น ตามตารางข้อผูกพันของตนใน ภาคผนวก 1 การยกเลิกหรือการลดอากรศุลกากรดังกล่าวจะต้องใช้กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศ ภาคีอื่นทั้งหมดบนพื้นฐานการไม่เลือกปฏิบัติ
2. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องพยายามที่จะกระทำการเพิ่มขึ้นเพื่อมุ่งสู่การเปิดเสรีการค้าสินค้า ผ่านทาง ความพยายามฝ่ายเดียว ระดับทวิภาคี หรือระดับภูมิภาค ซึ่งสอดคล้องกับแกตต์ 1994

3. กลุ่มประเทศภาคียืนยันอีกครั้งตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ 7 ว่า ไม่มีความใดในบทนี้ที่จะถูกตีความเพื่อขัดขวางประเทศภาคีซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามพรมแดนของเสียอันตรายและการกำจัดทิ้งขยะเหล่านั้นหรือความตกลงระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวข้อง จากการออกหรือบังคับใช้มาตรการใดๆ ที่เกี่ยวกับของเสียอันตรายหรือสารอันตรายซึ่งอยู่บนพื้นฐานของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในประเทศของตน โดยเป็นไปตามความตกลงระหว่างประเทศดังกล่าว

ข้อ 17

การประเมินราคาสกุลการ

เพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำหนดราคาสกุลการของสินค้าที่ค้าขายระหว่างกลุ่มประเทศภาคี ให้นำบทบัญญัติของส่วนที่ 1 ของความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. 1994 ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลง ดับบลิว ที โอ (ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาสกุลการ”) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมายเหตุ: ในกรณีของราชอาณาจักรกัมพูชาให้นำความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาสกุลการ ดังที่ได้ดำเนินการตามบทบัญญัติของพิธีสารว่าด้วยการเข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลกของราชอาณาจักรกัมพูชา มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 18

มาตรการที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากร

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องไม่จัดให้มีหรือคงไว้ซึ่งมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากรใดๆ ซึ่งรวมถึงมาตรการจำกัดปริมาณแก่การนำเข้าสินค้าใดๆ จากประเทศภาคีอื่น หรือการส่งออกหรือการจำหน่ายเพื่อส่งออกสินค้าใดๆ ไปยังประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ยกเว้นว่ามาตรการเดียวกันนี้ได้รับอนุญาตให้ทำได้ภายใต้ความตกลงดับบลิว ที โอ

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจในความโปร่งใสของมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากรของตนที่อนุญาตให้กระทำได้ภายใต้วรรค 1 ซึ่งรวมถึงมาตรการจำกัดปริมาณ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายซึ่งเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลกจะต้องทำให้มั่นใจในการปฏิบัติตามพันธกรณีของตนภายใต้ความตกลงดับบลิว ที โออย่างครบถ้วน โดยมุ่งหมายที่จะลดการบิดเบือนทางการค้าที่อาจจะเกิดขึ้นให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ข้อ 19

การแก้ไขการให้ขอลดหย่อน

1. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องไม่ทำให้ขอลดหย่อนใดๆ ภายใต้อัตราความตกลงฉบับนี้หมดไปหรือเสียหาย เว้นแต่ในกรณีที่กำหนดไว้ในความตกลงฉบับนี้
2. ประเทศภาคีใดๆ อาจเจรจากับประเทศภาคีที่มีผลประโยชน์ใดๆ เพื่อขอแก้ไขหรือระงับการให้ขอลดหย่อนที่ตนได้ทำไว้ภายใต้อัตราความตกลงฉบับนี้ ในการเจรจาดังกล่าว ซึ่งอาจรวมถึงการปรับค่าชดเชยใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าอื่น กลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องจะต้องคงไว้ซึ่งระดับทั่วไปของขอลดหย่อนซึ่งเป็นขอลดหย่อนต่างตอบแทนและได้ประโยชน์ร่วมกันที่ไม่น้อยไปกว่าที่ได้ให้ไว้ในความตกลงฉบับนี้ก่อน การเจรจาดังกล่าว ให้ใช้ข้อ 77 ในการไต่ตรองผลการเจรจาดังกล่าวในความตกลงฉบับนี้

ข้อ 20

มาตรการปกป้อง

1. ประเทศภาคีซึ่งเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลกอาจใช้บังคับมาตรการปกป้องกับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีอื่น โดยให้สอดคล้องกับข้อ 19 ของภาคผนวก 1 ของความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้องในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงฉบับลิว ที โอ (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง”) หรือข้อ 5 ของความตกลงว่าด้วยการเกษตร ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงฉบับลิว ที โอ (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ความตกลงว่าด้วยการเกษตร”) การดำเนินการใดๆ ตามข้อ 19 ของภาคผนวก 1 ของความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง หรือข้อ 5 ของความตกลงว่าด้วยการเกษตรจะไม่อยู่ภายใต้บทที่ 9 ของความตกลงฉบับนี้
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายมีอิสระในการใช้บังคับมาตรการปกป้องที่กำหนดภายใต้ข้อนี้ (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “มาตรการปกป้องของเอ เจ ซี อี พี”) โดยใช้ในขอบเขตน้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายอย่างร้ายแรงที่เกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมภายในประเทศภาคีนั้น และเพื่อเอื้อต่อการปรับตัว หากว่าเป็นผลกระทบจากพันธกรณีของประเทศภาคีนั้นภายใต้อัตราความตกลงฉบับนี้ ซึ่งรวมถึงขอลดหย่อนด้านภาษีศุลกากร หรือหากว่าเป็นผลมาจากพัฒนาการที่ไม่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าและเป็นผลกระทบจากพันธกรณีของประเทศภาคีนั้นภายใต้อัตราความตกลงฉบับนี้ ทำให้มีการนำเข้าสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีอื่นในปริมาณที่เพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนหรือโดยการเปรียบเทียบกับการผลิตในประเทศ และภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว ก่อให้เกิดหรือคุกคามที่จะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อ

อุตสาหกรรมภายในของประเทศภาคีผู้นำเข้าซึ่งผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรือที่แข่งขันกัน โดยตรงกับสินค้าในประเทศภาคีผู้นำเข้า

3. มิให้นำมาตรการปกป้องของเอ เจ ซี อี พี มาใช้บังคับกับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีซึ่งเป็นประเทศสมาชิกอาเซียน หากส่วนแบ่งการนำเข้าสินค้าจากประเทศภาคีสมาชิกอื่นนั้นไม่เกินร้อยละ 3 ของปริมาณการนำเข้ารวมของสินค้านั้นจากประเทศภาคีอื่น แต่ทั้งนี้ สินค้าที่นำเข้าจากประเทศภาคีสมาชิกอื่นที่มีส่วนแบ่งการนำเข้าน้อยกว่าร้อยละสาม (3) ทั้งหมดนั้นรวมกันแล้ว ต้องมีปริมาณไม่เกินร้อยละเก้า (9) ของปริมาณการนำเข้ารวมของสินค้านั้นจากประเทศภาคีอื่น

4. ประเทศภาคีจะต้องไม่ใช้บังคับมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่ยังอยู่ภายในขีดจำกัดของปริมาณโควตาซึ่งได้รับภายใต้โควตาอัตราภาษีตามตารางข้อผูกพันของตนในภาคผนวก 1

5. ประเทศภาคีที่ใช้บังคับมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี อาจ

(เอ) ระบุการลดอากรศุลกากรใดๆต่อไปสำหรับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีอื่นตามที่กำหนดไว้ภายใต้บทนี้ หรือ

(บี) เพิ่มอัตราอากรศุลกากรที่เรียกเก็บกับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีอื่นถึงระดับที่ไม่เกิน อัตราที่ต่ำกว่าระหว่าง

(หนึ่ง) อัตราอากรศุลกากรที่เรียกเก็บจริงกับสินค้าเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “อัตรา เอ็ม เอฟ เอ็น ที่เรียกเก็บจริง”) ที่มีผลบังคับ ณ วันที่ใช้มาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี และ

(สอง) อัตรา เอ็ม เอฟ เอ็น ที่เรียกเก็บจริงที่มีผลบังคับหนึ่งวันก่อนวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

6. (เอ) ประเทศภาคีสามารถใช้บังคับมาตรการปกป้องของเอ เจ ซี อี พี ได้หลังจากการไต่สวนซึ่งดำเนินการโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศภาคีนั้นเท่านั้น โดยเป็นไปตามกระบวนการตามข้อ 3 และวรรค 2 ของข้อ 4 ของความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง

(บี) การไต่สวนที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่ง (1) ปี หลังจากวันเริ่มการไต่สวน

7. ให้ใช้บังคับเงื่อนไขและข้อจำกัดดังต่อไปนี้กับมาตรการปกป้องของเอ เจ ซี อี พี

(เอ) ประเทศภาคีจะต้องส่งหนังสือบอกกล่าวให้ประเทศภาคีอื่นทันทีเมื่อ

- (1) เริ่มการไต่สวนตามที่อ้างถึงในอนุวรรค 6 (เอ) ซึ่งเกี่ยวกับความเสียหายอย่างร้ายแรง หรือการคุกคามให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง พร้อมด้วยเหตุผลในการไต่สวนดังกล่าว
  - (2) มีผลการพิจารณาว่ามีความเสียหายอย่างร้ายแรงหรือการคุกคามให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงโดยมีสาเหตุมาจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้น และ
  - (3) มีคำตัดสินให้ใช้บังคับหรือขยายระยะเวลาการใช้บังคับมาตรการปกป้องของเอ เจ ซี อี พี
- (บี) ประเทศภาคีที่ส่งหนังสือบอกกล่าวที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) จะต้องให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดแก่ประเทศภาคีอื่น ซึ่งรวมถึง
- (1) เหตุผลของการเริ่มการไต่สวน รายละเอียดที่ชัดเจนของสินค้าที่ได้ยื่นคำวินิจฉัยที่ถูกระบุในการไต่สวนและพิกัดอัตราศุลกากรภายใต้ระบบฮาร์โมนิซของสินค้านั้น โดยอ้างอิงจากตารางข้อผูกพันในภาคผนวก 1 ระยะเวลาที่อยู่ภายใต้การไต่สวน และวันที่เริ่มการไต่สวน โดยระบุไว้ในหนังสือบอกกล่าวที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ)
    - (1) ข้างต้น และ
  - (2) หลักฐานแสดงความเสียหายอย่างร้ายแรงหรือการคุกคามให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่มีสาเหตุมาจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นของสินค้าที่ได้ยื่นคำวินิจฉัยนั้น รายละเอียดที่ชัดเจนของสินค้าที่ได้ยื่นคำวินิจฉัยที่จะถูกใช้มาตรการปกป้องที่เสนอ และพิกัดอัตราศุลกากรภายใต้ระบบฮาร์โมนิซของสินค้านั้น โดยอ้างอิงจากตารางข้อผูกพันในภาคผนวก 1 รายละเอียดที่ชัดเจนของมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี วันที่เสนอให้เริ่มใช้และระยะเวลาที่คาดว่าจะใช้มาตรการนั้น โดยระบุไว้ในหนังสือบอกกล่าวที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) (2) และ (3)
- (ซี) ประเทศภาคีที่เสนอจะใช้บังคับหรือขยายระยะเวลาการใช้บังคับมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี จะต้องให้โอกาสที่เพียงพอสำหรับการปรึกษาหารือล่วงหน้ากับประเทศภาคีซึ่งจะได้รับผลกระทบจากมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี นี้ โดยมุ่งหมายที่จะทบทวนข้อมูลที่ได้จากการไต่สวนตามที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) แลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี และบรรลุความตกลงเรื่องการชดเชยตามที่กำหนดไว้ในวรรค 8
- (ดี) มิให้คงไว้ซึ่งมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี ยกเว้นแต่เฉพาะในขอบเขตและระยะเวลาเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายอย่างร้ายแรงและเพื่อเอื้อต่อการปรับตัว ทั้งนี้ ระยะเวลาดังกล่าวจะต้องไม่เกินสาม (3) ปี สามารถขยายระยะเวลาการใช้มาตรการ

ปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี ได้ โดยต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อนี้ ระยะเวลาที่ใช้บังคับมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี ทั้งหมด เมื่อรวมระยะเวลาที่ใช้อยู่เดิม ระยะเวลาใดๆ ที่ได้ขยายออกไปนั้นจะต้องไม่เกินสี่ (4) ปี ทั้งนี้ เพื่อเอื้อต่อการปรับตัวในสถานการณ์ที่คาดว่าระยะเวลาการใช้มาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี จะเกินกว่าหนึ่ง (1) ปี ให้ประเทศภาคีที่ใช้มาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี ผ่อนคลายมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี ลงตามลำดับในระยะเวลาของการใช้มาตรการ

- (อี) จะต้องไม่ใช่บังคับมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี อีกกับสินค้านำเข้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่ได้ถูกใช้มาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี แล้ว ในระยะเวลาเท่ากับระยะเวลาที่ใช้มาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี ในครั้งก่อน หรือหนึ่ง (1) ปี แล้วแต่ว่าระยะเวลาใดจะนานกว่า
- (เอฟ) เมื่อการใช้บังคับมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี กับสินค้าสิ้นสุดลง อัตราอากรศุลกากรของสินค้านั้นจะเป็นอัตราที่จะมีผลบังคับหากไม่ได้ใช้บังคับมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี นั้น ตามตารางข้อผูกพันของประเทศภาคีที่ใช้บังคับมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี ที่ระบุในภาคผนวก 1

- 8. (เอ) ประเทศภาคีที่เสนอให้ใช้บังคับหรือขยายเวลาการใช้บังคับมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี จะต้องให้มีวิธีการชดเชยความเสียหายทางการค้าที่ตกลงร่วมกัน ที่เพียงพอและเท่าเทียมในสาระสำคัญกับข้อลดหย่อนหรือพันธกรณีอื่นๆ ที่มีอยู่ภายใต้ความตกลงฉบับนี้ โดยมีการตกลงร่วมกันระหว่างประเทศภาคีที่ใช้บังคับมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี กับประเทศภาคีผู้ส่งออกซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากมาตรการดังกล่าว
- (บี) ในการขอการชดเชยที่กำหนดไว้ในอนุวรรค (เอ) กลุ่มประเทศภาคีจะต้องจัดให้มีการปรึกษาหารือในคณะกรรมการร่วม โดยกระบวนการที่เกิดขึ้นจากการปรึกษาหารือดังกล่าวจะต้องเสร็จสิ้นภายในสามสิบ (30) วัน นับจากวันที่ใช้บังคับมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี
- (ซี) หากไม่สามารถตกลงเรื่องการชดเชยได้ภายในกรอบเวลาที่กำหนดในอนุวรรค (บี) ให้ประเทศภาคีอื่นนอกจากประเทศภาคีที่ใช้บังคับมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี สามารถระงับการลดหย่อนอากรศุลกากรภายใต้ความตกลงฉบับนี้กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีที่ใช้บังคับมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี โดยจะต้องเท่าเทียมในสาระสำคัญกับมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี กลุ่มประเทศภาคีนั้นสามารถระงับการให้ข้อลดหย่อนได้เพียงในช่วงระยะเวลาที่น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นในการได้มาซึ่งผลที่เท่าเทียมในสาระสำคัญและเฉพาะในเวลาที่มีการใช้มาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี ไม่ให้ใช้สิทธิในการระงับที่กำหนดไว้ในอนุวรรคนี้ใน 2 ปีแรกที่มาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี

ที่มีผลใช้บังคับ โดยมีเงื่อนไขว่า การใช้มาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี นั้นเป็นผลมาจาก การเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนของปริมาณการนำเข้า และมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี ดังกล่าวสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้

9. (เอ) ประเทศภาคีที่ใช้บังคับมาตรการปกป้องกับการนำเข้าของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีอื่นซึ่งเป็นไปตามข้อ 19 ของแอกต์ 1994 และความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง หรือข้อ 5 ของความตกลงเกษตร จะต้องไม่ใช้บังคับมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี กับการนำเข้านั้น
- (บี) การไม่ใช้บังคับมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี ของภาคีตามอนุวรรค (เอ) ย่อมไม่ทำให้การนับระยะเวลาการใช้บังคับมาตรการปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี ที่อ้างถึงในอนุวรรค 7 (ดี) สะดุดหยุดลงแต่อย่างใด
10. (เอ) ให้ประเทศภาคีที่บทวนข้อนี้ภายในสิบ (10) ปี หลังจากการใช้บังคับของความตกลงฉบับนี้ตามวรรค 1 ของข้อ 79 เพื่อพิจารณาว่ามีความจำเป็นที่จะต้องคงไว้ซึ่งกลไกปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี หรือไม่
- (บี) หากกลุ่มประเทศภาคีไม่ตกลงที่จะยกเลิกกลไกปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี ระหว่างการทบทวนตามอนุวรรค (เอ) ได้ ภายหลังจากนั้น ให้กลุ่มประเทศภาคีดำเนินการทบทวนเพื่อพิจารณาความจำเป็นของกลไกปกป้องของ เอ เจ ซี อี พี ควบคู่ไปกับการทบทวนทั่วไปตามข้อ 75
11. (เอ) ในสถานการณ์วิกฤต ซึ่งความล่าช้าอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายที่ยากจะแก้ไข ประเทศภาคีอาจใช้บังคับมาตรการปกป้องชั่วคราวของ เอ เจ ซี อี พี ซึ่งจะต้องอยู่ในรูปของมาตรการที่ระบุไว้ในอนุวรรค 5 (เอ) หรืออนุวรรค 5 (บี) ตามการวินิจฉัยเบื้องต้นว่า มีหลักฐานที่ชัดเจนว่าการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดเป็นเหตุให้เกิดหรือคุกคามให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมภายใน
- (บี) ประเทศภาคีจะต้องส่งหนังสือบอกกล่าวให้ประเทศภาคีอื่นก่อนการใช้บังคับมาตรการปกป้องชั่วคราวของ เอ เจ ซี อี พี การปรึกษาหารือระหว่างกลุ่มประเทศภาคีในคณะกรรมการร่วมในเรื่องการใช้บังคับมาตรการปกป้องชั่วคราวของ เอ เจ ซี อี พี ให้เริ่มต้นที่หลังจากเริ่มการใช้บังคับมาตรการปกป้องชั่วคราวของ เอ เจ ซี อี พี
- (ซี) ระยะเวลาการใช้มาตรการปกป้องชั่วคราวของ เอ เจ ซี อี พี จะต้องไม่เกินสองร้อย (200) วัน และระหว่างระยษะเวลานั้น จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องในวรรค 6 และ

ระยะเวลาการใช้มาตรการปกป้องชั่วคราวของ เอ เจ ซี อี พี จะนับเป็นส่วนหนึ่งของ
ระยะเวลาที่อ้างถึงในอนุวรรค 7 (ดี)

- (ดี) ให้ใช้บังคับวรรค 3 และอนุวรรค 7 (เอฟ) กับมาตรการปกป้องชั่วคราวของ เอ เจ ซี อี พี โดยอนุโลม
- (อี) อากาศศุลกากรที่เก็บเพิ่มเติมโดยเป็นผลมาจากมาตรการปกป้องชั่วคราวของ เอ เจ ซี อี พี จะต้องได้รับคืน หากการไต่สวนตามที่อ้างถึงในอนุวรรค 2 (เอ) ภายหลังจากนั้น ไม่ปรากฏว่า การนำเข้าสินค้าเพิ่มขึ้นของสินค้าที่ได้ยื่นกำเนิดเป็นเหตุให้เกิดหรือคุกคามให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมภายใน

12. การติดต่อสื่อสารและการจัดทำเอกสารอย่างเป็นทางการที่แลกเปลี่ยนในระหว่างกลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องกับมาตรการปกป้องของเอ เจ ซี อี พีทั้งหมด จะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรและต้องเป็นภาษาอังกฤษ

ข้อ 21

มาตรการเพื่อปกป้องดุลการชำระเงิน

ไม่มีความใดในบทนี้จะถูกตีความ เพื่อขัดขวางประเทศภาคีจากการดำเนินมาตรการใดๆ เพื่อความมุ่งประสงค์เกี่ยวกับดุลการชำระเงิน ประเทศภาคีที่ดำเนินมาตรการดังกล่าวจะต้องดำเนินการโดยเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดขึ้นภายใต้ข้อ 12 ของแอกต์ 1994 และความเข้าใจว่าด้วยบทบัญญัติเกี่ยวกับดุลการชำระเงินของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. 1994 ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิว ที โอ

ข้อ 22

พิธีการศุลกากร

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามที่จะใช้บังคับพิธีการศุลกากรของตนในลักษณะที่คาดการณ์ได้ เสมอภาค และโปร่งใส
2. โดยยอมรับถึงความสำคัญของการปรับปรุงความโปร่งใสด้านพิธีการศุลกากร ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายศุลกากรเมื่อมีการร้องขอจากผู้มีส่วนได้เสียของกลุ่มประเทศภาคี โดยให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตนและตามทฤษฎีที่มี และประเทศ

ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามจัดหาทั้งข้อมูลดังกล่าว และข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ซึ่งตนเห็นว่าบุคคลผู้มีส่วนได้เสียนั้นควรจะได้รับทราบ

3. เพื่อการตรวจสอบปล่อยสินค้าที่ซื้อขายระหว่างกลุ่มประเทศภาคีโดยศุลกากรที่ทันสมัยและโดยยอมรับถึงบทบาทสำคัญของหน่วยงานศุลกากรและความสำคัญของพิธีการศุลกากรในการส่งเสริมการอำนวยความสะดวกทางการค้า ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามที่จะ

- (เอ) ทำพิธีการศุลกากรของตนให้ง่ายและสะดวก และ
- (บี) ทำพิธีการศุลกากรของตนให้สอดคล้องในขอบเขตเท่าที่จะทำได้กับมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องและการปฏิบัติที่ได้รับการเสนอแนะ ดังเช่น มาตรฐานและการปฏิบัติที่ได้รับการเสนอแนะจัดทำขึ้นภายใต้การสนับสนุนจากสภาความร่วมมือว่าด้วยศุลกากร

บทที่ 3

กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า

ข้อ 23

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ คำว่า

- (เอ) “ผู้ส่งออก” หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่อยู่ในประเทศภาคีผู้ส่งออก ซึ่งส่งออกสินค้าจากประเทศภาคีผู้ส่งออกนั้น
- (บี) “เรือโรงงานของประเทศภาคีนั้น” หรือ “เรือของประเทศภาคีนั้น” หมายถึง เรือโรงงานหรือเรือ ดังต่อไปนี้ตามลำดับ
  - (1) ซึ่งจดทะเบียนในประเทศภาคีนั้น
  - (2) ซึ่งแล่นโดยชักธงของประเทศภาคีนั้น
  - (3) ซึ่งอย่างน้อยที่สุดร้อยละห้าสิบ (50) เป็นเจ้าของโดยคนชาติของประเทศภาคีใดภาคีหนึ่งหรือมากกว่า หรือโดยนิติบุคคลที่มีสำนักงานใหญ่ในประเทศภาคีหนึ่ง ซึ่งมีผู้แทน ประธานคณะกรรมการบริหารและสมาชิกเสียงข้างมากของคณะกรรมการดังกล่าวเป็นคนชาติของประเทศภาคีใดภาคีหนึ่งหรือมากกว่า และอย่างน้อยที่สุดร้อยละห้าสิบ (50) ของส่วนได้เสียในหุ้นเป็นของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลของประเทศภาคีใดภาคีหนึ่งหรือ และ

- (4) ซึ่งอย่างน้อยร้อยละเจ็ดสิบห้า (75) ของจำนวนรวมของผู้บังคับการเรือ เจ้าหน้าที่ และลูกเรือเป็นพลเมืองของประเทศภาคีใดภาคีหนึ่งหรือมากกว่า
- (ซี) “หลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไป” หมายถึง ฉันทามติที่ได้รับการยอมรับหรือการสนับสนุนในสาระสำคัญจากผู้ที่เกี่ยวข้องได้ในประเทศภาคี เกี่ยวกับการบันทึกทราซรับ รายจ่าย ต้นทุน สินทรัพย์และหนี้สิน การเปิดเผยข้อมูล และการเตรียมงบการเงิน มาตรฐานเหล่านี้อาจรวมถึงแนวทางกว้างๆ ซึ่งใช้บังคับเป็นการทั่วไป และมาตรฐาน การปฏิบัติและ ขั้นตอนที่มีรายละเอียด
- (ดี) “สินค้า” หมายถึง สิ่งที่ซื้อขายกัน ผลิตภัณฑ์ สิ่งของหรือวัสดุ
- (อี) “วัสดุที่เหมือนกันและใช้แทนกันได้” หมายถึง วัสดุชนิดเดียวกันและมีคุณภาพในเชิง พาณิชยกรรมเหมือนกัน มีลักษณะทางเทคนิคและทางกายภาพเหมือนกัน และเมื่อวัสดุเหล่านั้น รวมอยู่ในตัวสินค้าแล้ว จะไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างกัน ได้จากเครื่องหมายต่างๆ เพื่อวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับถิ่นกำเนิดสินค้า
- (เอฟ) “ผู้นำเข้า” หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งนำเข้าสินค้าเข้ามาในประเทศภาคีผู้ นำเข้า
- (จี) “วัสดุ” หมายถึง วัตถุหรือสสารใดๆ ที่ใช้หรือใช้สิ้นเปลืองในการผลิตสินค้า รวมเป็นส่วน หนึ่งทางกายภาพอยู่ในตัวสินค้า หรือใช้ในการผลิตสินค้าอื่น
- (เอช) “สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด” หรือ “วัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิด” หมายถึง สินค้าหรือวัสดุที่มีคุณสมบัติ ได้ถิ่นกำเนิดสินค้าตามบทบัญญัติของบทนี้
- (ไอ) “วัสดุในการบรรจุหีบห่อและภาชนะสำหรับการขนส่งสินค้า” หมายถึง สินค้าที่ใช้ในการ ปกป้องสินค้านระหว่างขนส่งสินค้า ซึ่งแตกต่างจากภาชนะหรือวัสดุที่ใช้สำหรับการขาย ปลีก
- (เจ) “การประทับตราพิเศษทางภาษีศุลกากร” หมายถึง อัตราอากรศุลกากรที่ใช้กับสินค้าที่ได้ถิ่น กำเนิดของประเทศภาคีผู้ส่งออกตามวรรค 1 ของข้อ 16 และ

- (ค) “การผลิต” หมายถึง วิธีการให้ได้มาซึ่งสินค้า ซึ่งรวมถึงการปลูก การทำเหมือง การเก็บเกี่ยว การเลี้ยง การเพาะพันธุ์ การสกัด การรวบรวม การเก็บ การจับ การประมง การตัด การล่า การผลิตในโรงงาน การผ่านกระบวนการ หรือการประกอบ

ข้อ 24

สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด

เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงฉบับนี้ สินค้าจะมีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคี หาก

- (เอ) สินค้านั้นได้มาทั้งหมดหรือมีการผลิตทั้งหมดในประเทศภาคนั้นตามที่กำหนดไว้ในข้อ 25
(บี) สินค้านั้นมีคุณสมบัติตามข้อกำหนดในข้อ 26 เมื่อมีการใช้วัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด หรือ
(ซี) สินค้านั้นมีการผลิตทั้งหมดในประเทศภาคนั้นจากวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีใดภาคีหนึ่งหรือมากกว่า

และเป็นไปตามข้อกำหนดอื่นทั้งหมดที่ใช้บังคับในบทนี้

ข้อ 25

สินค้าที่ได้มาทั้งหมดหรือมีการผลิตทั้งหมดในประเทศภาคี

เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค (เอ) ของข้อ 24 สินค้าดังต่อไปนี้ ถือเป็นสินค้าที่ได้มาทั้งหมดหรือมีการผลิตทั้งหมดในประเทศภาคี

- (เอ) พืชและผลิตภัณฑ์พืชที่ปลูกและเก็บเกี่ยว เก็บหรือรวบรวมในประเทศภาคนั้น
หมายเหตุ เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ “พืช” หมายถึง สิ่งมีชีวิตที่เป็นพืชทั้งหมด ซึ่งรวมถึงผลไม้ ดอกไม้ พืชผัก พืชจำพวกสาหร่าย เห็ดรา และพืชมีชีวิต
- (บี) สัตว์มีชีวิตที่เกิดและเลี้ยงเติบโตในประเทศภาคนั้น
หมายเหตุ เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค (บี) และ (ซี) “สัตว์” หมายถึง สิ่งมีชีวิตที่เป็นสัตว์ทั้งหมด ซึ่งรวมถึงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม นก ปลา สัตว์น้ำจำพวกครัสตาเซีย สัตว์น้ำจำพวกโมลลัสก์ สัตว์เลื้อยคลาน แบททีเรีย และไวรัส
- (ซี) สินค้าที่ได้มาจากสัตว์มีชีวิตในประเทศภาคนั้น
- (ดี) สินค้าที่ได้มาจากการล่า การตัด การประมง การรวบรวม หรือการจับที่กระทำในประเทศภาคนั้น

- (อี) แร่ธาตุและสารอื่นที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ซึ่งไม่รวมอยู่ในอนุวรรค (เอ) ถึง (ดี) ที่สกัดหรือได้มาจากผิวดิน น้ำ พื้นดินท้องทะเล หรือใต้พื้นดินท้องทะเลของประเทศภาคีนั้น
- (เอฟ) สินค้าที่ได้จากน่านน้ำ พื้นดินท้องทะเล หรือใต้พื้นดินท้องทะเล นอกน่านน้ำอาณาเขตของประเทศภาคีนั้น โดยมีเงื่อนไขว่า ประเทศภาคีนั้นมีสิทธิในการใช้ประโยชน์จากน่านน้ำ พื้นดินท้องทะเลและใต้พื้นดินท้องทะเลดังกล่าวตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับของตนและกฎหมายระหว่างประเทศ
- หมายเหตุ ไม่มีควมใดในความตกลงฉบับนี้จะกระทบสิทธิและพันธกรณีภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศของกลุ่มประเทศภาคี ซึ่งรวมถึง สิทธิและหน้าที่ภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล
- (จี) สินค้าประมงทะเลและสินค้าประมงอื่นที่จับมาโดยเรือของประเทศภาคีนั้นจากน่านน้ำอาณาเขตของประเทศภาคีใดภาคีหนึ่ง
- (เอช) สินค้าที่ผ่านกระบวนการแปรรูปและ/หรือทำบนเรือโรงงานของภาคีนั้น โดยเฉพาะจากสินค้าที่ระบุไว้ในอนุวรรค (จี)
- (ไอ) ของที่รวบรวมได้ในประเทศภาคีนั้น ซึ่งไม่สามารถใช้ได้ต่อไปตามความมุ่งประสงค์เดิมของสิ่งของนั้น หรือไม่สามารถกลับคืนสู่สภาพเดิมหรือซ่อมแซม และเหมาะสำหรับการกำจัด การนำกลับคืนมาซึ่งชิ้นส่วนหรือวัตถุดิบ หรือการนำกลับมาใช้ที่อื่นเท่านั้น
- (เอจ) ของที่ใช้ไม่ได้และเศษที่ได้จากการผลิตหรือการผ่านกระบวนการ ซึ่งรวมถึง การทำเหมือง การเกษตร การก่อสร้าง การกลั่น การเผา และการบำบัดสิ่งปฏิกูล หรือจากการบริโภคในประเทศภาคีนั้น และเหมาะสำหรับการกำจัดหรือการนำกลับคืนมาซึ่งวัตถุดิบเท่านั้น
- (เค) สินค้าที่ได้มาหรือผลิตในประเทศภาคีนั้น จากสินค้าที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) ถึง (เอจ) เท่านั้น

ข้อ 26

สินค้าที่ไม่ได้มาหรือไม่มีการผลิตทั้งหมดในภาคี

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค (บี) ของข้อ 24 สินค้ามีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคี หาก
  - (เอ) สินค้าที่มีสัดส่วนมูลค่าต้นทุนการผลิตในภูมิภาค (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “อาร์ วี ซี”) ไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบ (40) เมื่อคำนวณโดยใช้สูตรที่ระบุไว้ในข้อ 27 และกระบวนการการผลิตขั้นสุดท้ายเกิดขึ้นในประเทศภาคีนั้น หรือ

(บี) วัสดุที่ไม่ได้ถักนึ่งเส้นใยทั้งหมดซึ่งใช้ในการผลิตเส้นใย ได้ผ่านการเปลี่ยนพิกัดอัตรา
ศุลกากรในประเทศภาคี (ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ซี ที ซี”) ที่พิกัดในระดับ 4 หลัก (กล่าวคือ
การเปลี่ยนประเภทพิกัด) ของระบบฮาร์โมนไนซ์

หมายเหตุ เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรคนี้ “ระบบฮาร์โมนไนซ์” เป็นระบบที่กฎเฉพาะราย
สินค้าที่ระบุในภาคผนวก 2 อ้างอิงถึง

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องอนุญาตให้ผู้ส่งออกสินค้าสามารถตัดสินใจว่าจะใช้อนุวรรค (เอ) หรือ
(บี) ในการพิจารณาว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถักนึ่งเส้นใยของภาคีหรือไม่

2. แม้จะกำหนดไว้ในวรรค 1 สินค้าภายใต้กฎเฉพาะรายสินค้านั้นมีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถักนึ่งเส้นใย
หากเป็นไปตามกฎเฉพาะรายสินค้าที่ใช้บังคับตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 หากกฎเฉพาะรายสินค้า
กำหนดให้เลือกจาก กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า อาร์ วี ซี กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า ซี ที ซี การดำเนินการ
ผลิตหรือการผ่านกระบวนการที่เฉพาะเจาะจง หรือหลายเกณฑ์ข้างต้นประกอบกัน ประเทศภาคีแต่ละฝ่าย
จะต้องอนุญาตให้ผู้ส่งออกสินค้านั้นตัดสินใจว่าจะใช้กฎใดในการพิจารณาว่า สินค้านั้นมีคุณสมบัติเป็น
สินค้าที่ได้ถักนึ่งเส้นใยของประเทศภาคีหรือไม่

3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค 1 (เอ) และกฎเฉพาะรายสินค้าที่เกี่ยวข้องที่ระบุไว้ในภาคผนวก
2 ซึ่งกำหนดให้ใช้ อาร์ วี ซี เฉพาะ ให้ อาร์ วี ซี ของสินค้านั้นไม่น้อยกว่าอัตราร้อยละที่ระบุไว้ในกฎ
สำหรับสินค้านั้น โดยให้คำนวณโดยใช้สูตรที่ระบุไว้ในข้อ 27

4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค 1 (บี) และกฎเฉพาะรายสินค้าที่เกี่ยวข้องที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2
ให้ใช้กฎซึ่งกำหนดให้วัสดุที่ใช้ต้องผ่านกฎ ซี ที ซี หรือผ่านการดำเนินการผลิตหรือการผ่านกระบวนการ
เฉพาะ กับวัสดุที่ไม่ได้ถักนึ่งเส้นใยเท่านั้น

5. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ ให้ใช้ภาคผนวก 3 บังคับ

ข้อ 27

การคำนวณสัดส่วนมูลค่าต้นทุนการผลิตในภูมิภาค

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการคำนวณ อาร์ วี ซี ให้ใช้สูตรต่อไปนี้

อาร์ วี ซี = $\frac{\text{เอฟ โอ บี} - \text{วี เอ็น เอ็ม}}{\text{เอฟ โอ บี}} \times 100 \%$

เอฟ โอ บี

2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้
  - (เอ) “เอฟ โอ บี” คือ มูลค่า ณ ท่าเรือต้นทางของสินค้า ซึ่งรวมถึงค่าขนส่งจากผู้ผลิตไปยังท่าเรือหรือสถานที่สุดท้ายสำหรับขนส่งสินค้าไปต่างประเทศ เว้นแต่ได้กำหนดไว้ในวรรค 3
  - (บี) “อาร์ วี ซี” คือ อาร์ วี ซี ของสินค้าซึ่งแสดงเป็นอัตราร้อยละ และ
  - (ซี) “วี เอ็น เอ็ม” คือ มูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถักกานีดซึ่งใช้ในการผลิตสินค้า
3. ให้ เอฟ โอ บี ตามที่ระบุในอนุวรรค 2 (เอ) เป็นมูลค่า
  - (เอ) ที่ถูกปรับเป็นราคาที่ได้รับการยืนยันครั้งแรกที่ผู้ซื้อได้จ่ายให้กับผู้ผลิตสำหรับสินค้านั้น หากมีราคา เอฟ โอ บี ของสินค้านั้นแต่ไม่รู้หรือไม่สามารถรู้แน่ชัดในราคานั้นได้ หรือ
  - (บี) ที่กำหนดตามข้อ 1 ถึงข้อ 8 ของความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร หากไม่มีมูลค่า เอฟ โอ บี ของสินค้า
4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 มูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถักกานีดที่ใช้ในการผลิตสินค้าในประเทศภาคี
  - (เอ) จะต้องกำหนดตามความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร และจะต้องรวมถึงค่าระวางค่าประกันภัย และในกรณีที่เหมาะสมให้รวมถึง ค่าหีบห่อและค่าใช้จ่ายอื่นทั้งหมดที่เกิดขึ้นในการขนส่งวัสดุไปยังท่าที่นำเข้าไปในประเทศภาคีซึ่งเป็นที่ตั้งของผู้ผลิตสินค้านั้น
  - (บี) หากไม่รู้หรือไม่รู้มูลค่าดังกล่าวแน่ชัด จะต้องเป็นราคาที่ได้รับการยืนยันครั้งแรกที่ชำระสำหรับวัสดุในประเทศภาคีนั้น แต่อาจไม่รวมถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นในประเทศภาคีนั้นในการขนส่งวัสดุจากคลังสินค้าของผู้จัดหาวัสดุไปยังที่ตั้งของผู้ผลิต อาทิเช่น ค่าระวางค่าประกันภัย และค่าหีบห่อ ตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่นใดที่รู้และที่หาได้ที่แน่ชัดได้ที่เกิดขึ้นในประเทศภาคีนั้น
5. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 วี เอ็น เอ็ม ของสินค้าต้องไม่รวมมูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถักกานีดซึ่งใช้ในการผลิตวัสดุที่ได้ถักกานีดของประเทศภาคีนั้น ซึ่งใช้ในการผลิตสินค้า
6. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค 3 (บี) หรือ 4 (เอ) ในการใช้ความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากรเพื่อกำหนดมูลค่าสินค้าหรือวัสดุที่ไม่ได้ถักกานีด ให้ใช้บังคับความตกลงว่าด้วยการประเมินราคา

ศุลกากรโดยอนุโลมกับการทำธุรกรรมภายในประเทศหรือกับกรณีที่ไม่มีการทำธุรกรรมภายในประเทศ
เกี่ยวกับสินค้าหรือวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด

ข้อ 28
เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. สินค้าที่ไม่มีคุณสมบัติตามข้อกำหนดของอนุวรรค 1 (บี) ของข้อ 26 หรือตามกฎหมายว่าด้วยถิ่นกำเนิด
สินค้า ซี ที ซี ที่บังคับตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 ถือว่าเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคี หาก
  - (เอ) มูลค่ารวมของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดที่ใช้ในการผลิตสินค้าซึ่งไม่ผ่านกฎ ซี ที ซี ที่กำหนดคิด
เป็นไม่เกินร้อยละสิบ (10) ของมูลค่า เอฟ โอ บี ในกรณีของสินค้าในตอนที่ 16 ตอนที่ 19
ตอนที่ 20 ตอนที่ 22 ตอนที่ 23 ตอนที่ 28 ถึงตอนที่ 49 และตอนที่ 64 ถึงตอนที่ 97 ของระบบ
ฮาร์โมนไนซ์
  - (บี) มูลค่ารวมของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดที่ใช้ในการผลิตสินค้าซึ่งไม่ผ่านกฎ ซี ที ซี ที่กำหนด
ไม่เกินร้อยละสิบ (10) หรือร้อยละเจ็ด (7) ของมูลค่า เอฟ โอ บี ตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2
ในกรณีของสินค้าเฉพาะในตอนที่ 18 และตอนที่ 21 ของระบบฮาร์โมนไนซ์ หรือ
  - (ซี) น้ำหนักของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดที่ใช้ในการผลิตสินค้าซึ่งไม่ผ่านกฎ ซี ที ซี ที่กำหนดไม่
เกินร้อยละสิบ (10) ของน้ำหนักรวมของสินค้านั้น ในกรณีของสินค้าในตอนที่ 50 ถึงตอนที่
63 ของระบบฮาร์โมนไนซ์

ทั้งนี้ มีเงื่อนไขว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่ใช้บังคับ ซึ่งระบุไว้ในบทนี้ ในการมีคุณสมบัติ
ของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด

หมายเหตุ เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ ให้ใช้อนุวรรค 2 (เอ) ของข้อ 27 บังคับ

2. อย่างไรก็ตาม ให้รวมมูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดตามที่ระบุในวรรค 1 ในมูลค่าของวัสดุที่
ไม่ได้ถิ่นกำเนิดสำหรับกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า อาร์ วี ซี ที่ใช้บังคับสำหรับสินค้านั้น

ข้อ 29

การสะสม

วัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีที่ใช้ในการผลิตสินค้าในอีกประเทศภาคีหนึ่ง ถือเป็นวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีที่มีการทำหรือการผ่านกระบวนการเป็นสินค้านั้น

ข้อ 30

การดำเนินการที่ไม่ได้คุณสมบัติ

สินค้าจะไม่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นไปตามข้อกำหนดของ ซี ที ซี หรือการดำเนินการผลิตหรือการผ่านกระบวนการเฉพาะ เพียงเหตุผลต่อไปนี้

- (เอ) การดำเนินการเพื่อให้มั่นใจว่าการถนอมรักษาผลิตภัณฑ์อยู่ในสภาพที่ดีระหว่างการขนส่งและการเก็บรักษา (เช่น การอบแห้ง การแช่แข็ง การเก็บในน้ำเกลือ) และการดำเนินการอื่นๆ ที่คล้ายกัน
- (บี) การเปลี่ยนบรรจุภัณฑ์ การแบ่งบรรจุ และการจัดให้เป็นชุด
- (ซี) การถอดแยกออกจากกัน
- (ดี) การบรรจุในขวด ซอง กล่อง และการดำเนินการบรรจุหีบห่ออย่างง่ายอื่นๆ
- (อี) การเก็บรวมชิ้นส่วนและส่วนประกอบที่จัดเป็นสินค้าตามกฎข้อ 2 (เอ) ของหลักเกณฑ์การตีความพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนไนซ์
- (เอฟ) การจัดสิ่งของให้เป็นชุดๆ เพียงอย่างเดียว หรือ
- (จี) การดำเนินการที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ถึง (เอฟ) ประกอบกัน

ข้อ 31

การส่งมอบโดยตรง

1. สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดตามข้อกำหนดในบทนี้และถูกส่งมอบโดยตรงจากประเทศภาคีผู้ส่งออกไปยังประเทศภาคีผู้นำเข้าจะต้องได้รับการประทับตีพิเศษทางภาษีศุลกากร
2. การดำเนินการต่อไปนี้ ถือเป็น การส่งมอบโดยตรงจากประเทศภาคีผู้ส่งออกไปยังประเทศภาคีผู้นำเข้า
  - (เอ) สินค้าซึ่งถูกขนส่งโดยตรงจากประเทศภาคีผู้ส่งออกไปยังประเทศภาคีผู้นำเข้า หรือ

- (บี) สินค้าซึ่งถูกขนส่งผ่านประเทศภาคีที่ไม่ใช่ประเทศภาคีผู้ส่งออกและประเทศภาคีผู้นำเข้าหนึ่งประเทศหรือมากกว่า หรือผ่านประเทศที่มีใช่ภาคี โดยมีเงื่อนไขว่า สินค้านั้นไม่ได้ผ่านกระบวนการใดๆ นอกเหนือจากการผ่านแดนหรือการเก็บสินค้าชั่วคราวในคลังสินค้า การขนถ่ายสินค้าลง การขนถ่ายสินค้าขึ้น และการดำเนินการอื่นใดเพื่อถนอมรักษาสินค้านั้นให้อยู่ในสภาพดี

ข้อ 32

วัสดุที่ใช้เป็นบรรจุภัณฑ์และภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้า

1. มิให้นำวัสดุที่ใช้เป็นบรรจุภัณฑ์และภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าสำหรับการขนส่งสินค้ามาพิจารณาในการกำหนดถิ่นกำเนิดของสินค้าใดๆ
2. วัสดุที่ใช้เป็นบรรจุภัณฑ์และภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าเพื่อการขายปลีก เมื่อจำแนกในประเภทพิกัดเดียวกันกับสินค้านั้น จะไม่นำมาพิจารณาในการวินิจฉัยว่า วัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้านั้นมีคุณสมบัติตามกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า ซี ที ซี สำหรับสินค้านั้นหรือไม่
3. หากสินค้าอยู่ภายใต้กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า อาร์ วี ซี ในการคำนวณ อาร์ วี ซี ของสินค้านั้นให้นำมูลค่าของวัสดุที่ใช้เป็นบรรจุภัณฑ์และภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าเพื่อการขายปลีกมาพิจารณาเป็นวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดสินค้าหรือวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดแล้วแต่กรณี

ข้อ 33

ของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง เครื่องมือ และคู่มือหรือวัสดุที่เป็นข้อมูลอื่นๆ

1. ถ้าสินค้าอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของ ซี ที ซี หรือการดำเนินการผลิตหรือการผ่านกระบวนการเฉพาะถิ่นกำเนิดของของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง เครื่องมือ และคู่มือหรือวัสดุที่เป็นข้อมูลอื่นๆ ที่มากับตัวสินค้าจะไม่นำมาพิจารณาในการวินิจฉัยว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดหรือไม่ หาก
  - (เอ) ของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง เครื่องมือ และคู่มือหรือวัสดุที่เป็นข้อมูลอื่นๆ ไม่ได้มีการแยกบัญชีราคาสินค้าต่างหากจากตัวสินค้านั้น และ
  - (บี) ปริมาณและมูลค่าของของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง เครื่องมือ และคู่มือหรือวัสดุข้อมูลอื่นๆ เป็นไปตามปกติทางการค้าของสินค้านั้น

2. หากสินค้าอยู่ภายใต้กฎถิ่นกำเนิดสินค้า อาร์ วี ซี ในการคำนวณ อาร์ วี ซี ของสินค้านั้น ให้นำมูลค่าของของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง เครื่องมือ และคู่มือหรือวัสดุที่เป็นข้อมูลอื่นๆมาพิจารณาเป็นวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดสินค้าหรือวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดแล้วแต่กรณี

ข้อ 34

วัสดุทางอ้อม

1. วัสดุทางอ้อมจะต้องได้รับการปฏิบัติเสมือนวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิด โดยไม่คำนึงว่าได้ผลิตที่ใด

2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ “วัสดุทางอ้อม” หมายถึง สินค้าที่ใช้ในการผลิต การทดสอบ หรือการตรวจสอบสินค้าอื่น แต่สินค้านั้นไม่รวมอยู่ในตัวสินค้าอื่นนั้นทางกายภาพ หรือหมายถึง สินค้าที่ใช้ในการบำรุงรักษาอาคารหรือการใช้อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าอื่น ซึ่งรวมถึง

- (เอ) เชื้อเพลิงและพลังงาน
- (บี) เครื่องมือ แม่พิมพ์ (ตาย) และแบบหล่อ
- (ซี) ชิ้นส่วนสำรอง และวัสดุที่ใช้ในการบำรุงรักษาอุปกรณ์และอาคาร
- (ดี) สารหล่อลื่น ไช สารประกอบ และวัสดุอื่นซึ่งใช้ในการผลิตหรือใช้ในการจัดการอุปกรณ์และอาคาร
- (อี) กุ้งมือ แวนตา รองเท้า เสื้อผ้า อุปกรณ์และพัสดุเพื่อความปลอดภัย
- (เอฟ) อุปกรณ์ กลอุปกรณ์ และพัสดุที่ใช้สำหรับทดสอบหรือตรวจสอบสินค้า
- (จี) ตัวเร่งปฏิกิริยา และตัวทำละลาย และ
- (เอช) สินค้าอื่นใดที่ไม่รวมอยู่ในตัวสินค้า แต่ใช้ในการผลิตสินค้าโดยสามารถแสดงให้เห็นอย่างสมเหตุสมผลได้ว่าการใช้ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการผลิตนั้นด้วย

ข้อ 35

วัสดุที่เหมือนกันและใช้แทนกันได้

จะต้องใช้หลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไปของการควบคุมสต็อก หรือหลักการเกี่ยวกับการจัดการสินค้าคงคลังที่ปฏิบัติในประเทศภาคีส่งออกในการพิจารณาว่าวัสดุซึ่งเหมือนกันและใช้แทนกันได้ เป็นวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดหรือไม่

ข้อ 36

ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

ให้ใช้ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าตามที่ระบุในภาคผนวก 4 บังคับกับกระบวนการที่เกี่ยวกับการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดและเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 37

คณะกรรมการว่าด้วยกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการปฏิบัติตามและการดำเนินการของบพนี้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้จัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า ตามข้อ 11 (ซึ่งต่อไปในข้อนี้เรียกว่า “คณะกรรมการ”)
2. หน้าที่ของคณะกรรมการ มีดังต่อไปนี้
  - (เอ) ทบทวนและจัดทำข้อเสนอแนะที่เหมาะสมตามที่จำเป็นให้แก่คณะกรรมการร่วมเกี่ยวกับ
    - (1) การใช้ปฏิบัติตามและการดำเนินการของบพนี
    - (2) การแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวก 2 และภาคผนวก 3 ใดๆ และเอกสารแนบของภาคผนวก 4 ซึ่งประเทศภาคีใดๆเสนอ และ
    - (3) ระเบียบปฏิบัติที่อ้างถึงในกฎข้อ 11 ของ ภาคผนวก 4
  - (บี) พิจารณาเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับบพนีตามที่กลุ่มประเทศภาคีจะตกลงกัน
  - (ซี) รายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการต่อคณะกรรมการร่วม และ
  - (ดี) ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการร่วมตามข้อ 11
3. คณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนของรัฐบาลของกลุ่มประเทศภาคี และอาจเชิญผู้แทนขององค์กรที่เกี่ยวข้องนอกเหนือจากรัฐบาลของกลุ่มประเทศภาคีที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นที่เกี่ยวกับประเด็นในการอภิปรายหารือ โดยอยู่ในความตกลงของประเทศภาคีทั้งหมด
4. คณะกรรมการจะต้องประชุมกัน ณ สถานที่และเวลาตามที่กลุ่มประเทศภาคีจะตกลงกัน

บทที่ 4

มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

ข้อ 38

ขอบเขต

บทนี้จะต้องใช้บังคับกับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “เอส พี เอส”) ทั้งหมดของกลุ่มประเทศภาคี ตามที่ได้นิยามไว้ในภาคผนวก เอ ของความตกลงว่าด้วยการใช้บังคับ มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชของภาคผนวก 1เอ ของความตกลงฉบับลิว ที โอ (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ความตกลงเอส พี เอส”) ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการค้าระหว่างกลุ่มประเทศภาคีโดยตรงหรือทางอ้อม

ข้อ 39

การยืนยันสิทธิและพันธกรณี

กลุ่มประเทศภาคียืนยันอีกครั้งถึงสิทธิและพันธกรณีที่เกี่ยวกับมาตรการเอส พี เอส ภายใต้อาณัติของ ความตกลงเอส พี เอสระหว่างกลุ่มประเทศภาคีที่เป็นภาคีความตกลงดังกล่าว

ข้อ 40

คณะอนุกรรมการว่าด้วยมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้จัดตั้ง คณะอนุกรรมการว่าด้วยมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (ซึ่งต่อไปในข้อนี้เรียกว่า “คณะอนุกรรมการ”) ตามข้อ 11
2. คณะอนุกรรมการจะต้องมีหน้าที่ดังต่อไปนี้
  - (เอ) แลกเปลี่ยนข้อมูลในเรื่องต่างๆ ที่เกิดขึ้น เกี่ยวกับเรื่องเอส พี เอสในกลุ่มประเทศภาคีหรือ ประเทศที่ไม่ใช่ภาคี และการเปลี่ยนแปลงหรือการออกระเบียบข้อบังคับและมาตรฐานที่ เกี่ยวกับเอส พี เอสของกลุ่มประเทศภาคี ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อโดยตรงหรือทางอ้อมต่อ การค้าระหว่างญี่ปุ่นและประเทศสมาชิกอาเซียนมากกว่าหนึ่ง (1) ประเทศซึ่งเป็นประเทศ ภาคี

- (บี) อำนวยความสะดวกความร่วมมือในเรื่องที่เกี่ยวกับมาตรการเอส พี เอส ซึ่งรวมถึงการสร้างขีดความสามารถ ความร่วมมือทางเทคนิค และการแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญ โดยขึ้นอยู่กับเงินทุนที่ได้จัดสรรไว้ และกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่ใช้บังคับของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย
- (ซี) ทำการปรึกษาหารือบนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เพื่อกำหนดและระบุประเด็นเฉพาะซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการใช้มาตรการเอส พี เอสและเกี่ยวข้องกับประเทศญี่ปุ่นและประเทศสมาชิกอาเซียนมากกว่าหนึ่ง (1) ประเทศซึ่งเป็นประเทศภาคี
- (ดี) ทบทวนการปฏิบัติตามและการดำเนินการของบทนี้ และ
- (อี) รายงานผลต่อคณะกรรมการร่วมตามสมควร

3. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องประสานการดำเนินกิจกรรมซึ่งจัดทำในบริบทของทวิภาคี ภูมิภาค และพหุภาคี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหลีกเลี่ยงการทำงานซ้ำซ้อน โดยไม่จำเป็นและก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในความพยายามของกลุ่มประเทศภาคีในเรื่องนี้

4. คณะอนุกรรมการจะต้องประชุม ณ สถานที่และเวลา ตามที่กลุ่มประเทศภาคีจะได้ตกลงกัน

5. คณะอนุกรรมการจะต้อง

- (เอ) ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐของกลุ่มประเทศภาคีซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบเรื่องมาตรการเอส พี เอส และ
- (บี) มีประธานร่วมเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลญี่ปุ่นและเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียนใดประเทศหนึ่งซึ่งเป็นประเทศภาคีฝ่ายละหนึ่งคน

ข้อ 41

จุดตอบข้อซักถาม

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแต่งตั้งจุดตอบข้อซักถามเพื่อตอบข้อซักถามทุกเรื่องที่สมเหตุสมผลจากประเทศภาคีอีกฝ่ายในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการเอส พี เอส และให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องแก่ประเทศภาคีนั้นหากเหมาะสม

ข้อ 42
การไม่นำบทที่ 9 มาใช้บังคับ

กระบวนการระงับข้อพิพาทที่กำหนดไว้ในบทที่ 9 จะต้องไม่ใช้บังคับกับบทนี้

บทที่ 5
มาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง

ข้อ 43
วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของบทนี้ คือ เพื่อส่งเสริมการค้าระหว่างกลุ่มประเทศภาคีโดย

- (เอ) การทำให้มั่นใจว่า มาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรองไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคที่ไม่จำเป็นต่อการค้า
- (บี) การส่งเสริมความเข้าใจร่วมกันด้านมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรองของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย
- (ซี) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความร่วมมือระหว่างกลุ่มประเทศภาคีเกี่ยวกับการจัดทำ การนำมาใช้ และการใช้มาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง
- (ดี) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของความร่วมมือระหว่างกลุ่มประเทศภาคี เกี่ยวกับงานขององค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการมาตรฐานและการตรวจสอบและรับรอง และ
- (อี) การจัดทำกรอบการดำเนินงานเพื่อให้วัตถุประสงค์เหล่านี้เกิดขึ้นจริง

ข้อ 44
ขอบเขต

1. บทนี้จะต้องใช้บังคับกับมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรองตามที่ได้นิยามไว้ในความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าในภาคผนวก 1เอ ภายใต้ความตกลงฉบับลิว ที โอ (ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ความตกลงที บี ที”)

2. บทนี้จะต้องไม่ใช่บังคับกับข้อกำหนดในการจัดซื้อซึ่งจัดทำโดยหน่วยงานภาครัฐสำหรับความต้องการด้านการผลิตหรือการบริโภคของหน่วยงานภาครัฐและมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชตามที่ได้นิยามไว้ในภาคผนวก เอ ของความตกลงเอส พี เอส

3. ไม่มีควมใดในบทนี้จะจำกัดสิทธิของประเทศภาคีในการจัดทำ การนำมาใช้ และการใช้มาตรฐาน และกฎระเบียบทางเทคนิคในขอบเขตที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อันชอบธรรม โดยวัตถุประสงค์อันชอบธรรมดังกล่าว อาทิเช่น ข้อกำหนดเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ การป้องกันพฤติกรรมก่อกวน การคุ้มครองสุขภาพหรือความปลอดภัยของมนุษย์ ชีวิตหรือสุขภาพของสัตว์หรือพืช หรือสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เหล่านี้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายคงไว้ซึ่งอำนาจหน้าที่ทั้งหมดในการตีความกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และบทบัญญัติด้านการบริหารของตน

ข้อ 45

การยืนยันสิทธิและพันธกรณี

กลุ่มประเทศภาคียืนยันอีกครั้งถึงสิทธิและพันธกรณีที่เกี่ยวข้องกับ มาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรองภายใต้ความตกลงที่ บี ที ระหว่างกลุ่มประเทศภาคีซึ่งเป็นภาคีของความตกลงดังกล่าว

ข้อ 46

ความร่วมมือ

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการทำให้มั่นใจว่ามาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรองไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคที่ไม่จำเป็นต่อการค้าสินค้าระหว่างกลุ่มประเทศภาคี กลุ่มประเทศภาคีจะต้องร่วมมือในด้านมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรองในกรณีที่เป็นไปได้

2. รูปแบบของความร่วมมือตามวรรค 1 อาจรวมถึงการดำเนินการดังต่อไปนี้

(เอ) การดำเนินการศึกษาร่วมกันและการจัดสัมมนา เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับ มาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรองของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย

- (บี) การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง
- (ซี) การพัฒนาและการดำเนินโครงการร่วมกัน เพื่อสร้างและ/หรือเพิ่มขีดความสามารถในกลุ่มประเทศภาคี เพื่อให้กิจกรรมที่อยู่ในขอบเขตของความตกลงที่ บี มีความก้าวหน้าขึ้น
- (ดี) การสนับสนุนหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรองของประเทศภาคีแต่ละฝ่ายให้ร่วมมือกันในเรื่องที่มีประโยชน์ร่วมกัน
- (อี) การมีส่วนร่วมสนับสนุนกิจกรรมด้านมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรองในเวทีระหว่างประเทศและเวทีภูมิภาคตามความเหมาะสม และ
- (เอฟ) การร่วมกันดำเนินงานด้านมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง ตามความเหมาะสม เพื่อหลีกเลี่ยงอุปสรรคที่ไม่จำเป็นต่อการค้าระหว่างกลุ่มประเทศภาคี

3. การปฏิบัติตามข้อนี้จะต้องขึ้นอยู่กับเงินทุนที่ได้จัดสรรไว้ และกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย

ข้อ 47

จุดตอบข้อซักถาม

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแต่งตั้งจุดตอบข้อซักถาม ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการประสานการปฏิบัติตามของบทนี้
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้ชื่อของจุดตอบข้อซักถามที่แต่งตั้งขึ้น และรายละเอียดสำหรับการติดต่อของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในองค์กรนั้น โดยรวมถึงหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และรายละเอียดที่เกี่ยวข้องอื่นๆ แก่ประเทศภาคีอื่น
3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแจ้งประเทศภาคีอื่นทันทีที่มีการเปลี่ยนแปลงของจุดตอบข้อซักถาม หรือการแก้ไขเพิ่มเติมข้อมูลใดๆของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 48

คณะกรรมการว่าด้วยมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการปฏิบัติตามและการดำเนินการของบพทนี้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง (ซึ่งต่อไปในข้อนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการ”) ตามข้อ 11
2. คณะกรรมการจะต้องมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้
  - (เอ) ประสานความร่วมมือตามข้อ 46
  - (บี) ระบุสาขาเร่งรัดที่เห็นชอบร่วมกัน สำหรับการเสริมสร้างความร่วมมือรวมถึง การพิจารณาเป็นพิเศษสำหรับข้อเสนอใดๆ ที่จัดทำโดยประเทศภาคี
  - (ซี) จัดทำแผนการทำงานในเรื่องเร่งรัดที่มาจากความเห็นชอบร่วมกัน เพื่ออำนวยความสะดวกกับการยอมรับผลการตรวจสอบและรับรอง และความเทียบเท่าของกฎระเบียบทางเทคนิค
  - (ดี) ติดตามความคืบหน้าของแผนการทำงาน
  - (อี) ทบทวนการปฏิบัติตามและการดำเนินการของบพทนี
  - (เอฟ) อำนวยความสะดวกต่อการปรึกษาหารือทางเทคนิค
  - (จี) รายงานผลต่อคณะกรรมการร่วมตามความเหมาะสมและ
  - (เอช) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการร่วมตามข้อ 11
3. คณะกรรมการจะต้องประชุม ณ สถานที่และเวลา ตามที่ได้ตกลงกันไว้ระหว่างกลุ่มประเทศภาคี
4. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องประสานการจัดทำกิจกรรมต่างๆ ที่ดำเนินการภายใต้บริบทในระดับทวิภาคี ภูมิภาค และพหุภาคี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหลีกเลี่ยงการซ้ำซ้อนที่ไม่จำเป็น และเพื่อประโยชน์สูงสุดในการดำเนินการของประเทศภาคี
5. คณะกรรมการจะต้อง
  - (เอ) ประกอบด้วยผู้แทนของรัฐบาลของกลุ่มประเทศภาคี และ
  - (บี) มีประธานร่วมเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลญี่ปุ่นและเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียนประเทศใดประเทศหนึ่งที่เป็นประเทศภาคีฝ่ายละหนึ่งคน

ข้อ 49
การไม่นำบทที่ 9 มาใช้บังคับ

กระบวนการระงับข้อพิพาทซึ่งกำหนดไว้ในบทที่ 9 จะต้องไม่ใช้บังคับกับบทนี้

บทที่ 6
การค้าบริการ

ข้อ 50
การค้าบริการ

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามที่จะดำเนินการต่อไปสู่การขยายการค้าบริการระหว่างกลุ่มประเทศภาคีโดยสอดคล้องกับแกตส์ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และนโยบายของตน
2. โดยการมีส่วนร่วมของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมดและญี่ปุ่น กลุ่มประเทศภาคีต้องดำเนินการสนทนาและเจรจาพันธสัญญาสำหรับการค้าบริการต่อไป โดยมีความมุ่งหมายเพื่อเสาะหามาตรการที่จะนำไปสู่การเปิดเสรีและการอำนวยความสะดวกต่อการค้าบริการระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนและญี่ปุ่นมากขึ้น และเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและความสามารถในการแข่งขันของการบริการและผู้ให้บริการของประเทศสมาชิกอาเซียนและญี่ปุ่น เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ให้จัดตั้งคณะอนุกรรมการว่าด้วยการค้าบริการตามข้อ 11 ภายในระยะเวลาหนึ่ง (1) ปีนับจากวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับตามวรรค 1 ของข้อ 79 โดยให้คณะอนุกรรมการประกอบด้วยผู้แทนจากรัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมดและญี่ปุ่น
3. หากมีผลการเจรจาตามที่อ้างถึงในวรรค 2 ให้ผลการเจรจาดังกล่าวรวมเป็นส่วนหนึ่งของบทนี้ตามข้อ 77

บทที่ 7

การลงทุน

ข้อ 51

การลงทุน

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามสร้างและคงไว้ซึ่งเงื่อนไขที่เป็นประโยชน์และโปร่งใสสำหรับการลงทุนของผู้ลงทุนของประเทศภาคีอื่นภายในประเทศภาคีนั้น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับ และนโยบายของตน
2. โดยการมีส่วนร่วมของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมดและญี่ปุ่น กลุ่มประเทศภาคีต้องดำเนินการสนทนาและเจรจาบทบัญญัติสำหรับการลงทุนต่อไป โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและความสามารถในการแข่งขันของสถานะการลงทุนของประเทศสมาชิกอาเซียนและญี่ปุ่นผ่านการเปิดเสรีอย่างก้าวหน้า การส่งเสริม การอำนวยความสะดวก และการคุ้มครองการลงทุน เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ให้จัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการลงทุนตามข้อ 11 ภายในระยะเวลาหนึ่ง (1) ปีนับจากวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับตามวรรค 1 ของข้อ 79 โดยให้คณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนจากรัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมดและญี่ปุ่น
3. หากมีผลการเจรจาที่อ้างถึงในวรรค 2 ให้ผลการเจรจาดังกล่าวรวมเป็นส่วนหนึ่งของบทนี้ตามข้อ 77

บทที่ 8

ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

ข้อ 52

หลักการพื้นฐาน

1. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องส่งเสริมความร่วมมือภายใต้ความตกลงฉบับนี้ เพื่อผลประโยชน์ร่วมของตน เพื่อที่จะเปิดเสรีและอำนวยความสะดวกต่อการค้าและการลงทุนระหว่างกลุ่มประเทศภาคี และเพื่อที่จะส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนของกลุ่มประเทศภาคี โดยคำนึงถึงระดับการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจที่

แตกต่างกันระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ทั้งนี้ ให้อยู่ภายใต้การมีทรัพยากร และกฎหมายและระเบียบ
ข้อบังคับที่ใช้ของประเทศภาคีนั้น

2. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องส่งเสริมการพัฒนาในระดับภูมิภาคและอนุภูมิภาคผ่านกิจกรรมความ
ร่วมมือทางเศรษฐกิจ ซึ่งรวมถึง การสร้างขีดความสามารถ ความช่วยเหลือด้านเทคนิค และกิจกรรมอื่นที่ได้
ตกลงร่วมกันระหว่างกลุ่มประเทศภาคี

ข้อ 53

สาขาของความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

กลุ่มประเทศภาคีจะต้องแสวงหาและดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมความร่วมมือทางเศรษฐกิจบน
พื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกัน ในสาขาดังต่อไปนี้

- (เอ) พิธีการที่เกี่ยวกับการค้า
- (บี) สภาวะทางธุรกิจ
- (ซี) ทรัพย์สินทางปัญญา
- (ดี) พลังงาน
- (อี) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- (เอฟ) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- (จี) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- (เอช) การท่องเที่ยวและการต้อนรับ
- (ไอ) การขนส่งและโลจิสติกส์
- (เจ) เกษตรกรรม การประมงและป่าไม้
- (เค) สิ่งแวดล้อม
- (แอล) นโยบายการแข่งขัน และ
- (เอ็ม) สาขาอื่นที่ตกลงร่วมกันระหว่างกลุ่มประเทศภาคี

ข้อ 54

คณะกรรมการว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการปฏิบัติตามและการดำเนินการของบพนี้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้จัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการ”) ตามข้อ 11 ในวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ตามวรรค 1 ของข้อ 79
2. หน้าที่ของคณะกรรมการ คือ
  - (เอ) ปรับเปลี่ยนและกำหนดแผนการทำงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งระบุสาขาและรูปแบบของกิจกรรมความร่วมมือทางเศรษฐกิจแต่ละสาขา
  - (บี) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่มีอยู่แล้วและที่จะมีขึ้นใหม่ ภายใต้บพนี้ ตามลำดับความสำคัญของกลุ่มประเทศภาคี
  - (ซี) ทบทวนและติดตามการปฏิบัติตามและการดำเนินการของบพนี้ และการใช้และการบรรลุผลของหลักการพื้นฐานของบพนี้ และ
  - (ดี) รายงานผลการพิจารณาและผลของการปรึกษาหารือต่อคณะกรรมการร่วม
3. คณะกรรมการจะต้อง
  - (เอ) ประกอบด้วยผู้แทนของรัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมดและญี่ปุ่น และ
  - (บี) มีประธานร่วมเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียนประเทศหนึ่งที่เป็นประเทศภาคี และเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลญี่ปุ่นฝ่ายละหนึ่งคน

ข้อ 55

แผนงานสำหรับความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

1. แผนการทำงานซึ่งระบุสาขาและรูปแบบของกิจกรรมความร่วมมือแต่ละสาขาจะต้องถูกกำหนดไว้ในภาคผนวก 5
2. การปรับเปลี่ยนของแผนการทำงานที่มีอยู่หรือการจัดทำแผนการทำงานใหม่จะต้องเป็นไปตามวรรค 2 ของข้อ 54 และผ่านการแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวก 5 ตามกระบวนการที่ระบุไว้ในข้อ 77

ข้อ 56

ทรัพยากรสำหรับความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

โดยคำนึงถึงระดับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและความสามารถที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มประเทศภาคี ให้จัดหาทรัพยากรสำหรับความร่วมมือทางเศรษฐกิจภายใต้บทนี้ในลักษณะที่กลุ่มประเทศภาคีตกลงร่วมกันได้

ข้อ 57

การดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

1. กิจกรรมความร่วมมือทางเศรษฐกิจจะต้องเกี่ยวพันกับประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างน้อยสอง (2) ประเทศและญี่ปุ่น
2. แม้จะกำหนดไว้ในวรรค 1 กิจกรรมความร่วมมือทางเศรษฐกิจสามารถเกี่ยวพันกับประเทศสมาชิกอาเซียนหนึ่ง (1) ประเทศและญี่ปุ่น โดยมีเงื่อนไขว่า กิจกรรมเหล่านั้นเกี่ยวกับภูมิภาคเป็นหลัก และเป็นประโยชน์ต่อประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น กิจกรรมดังกล่าวจะต้องมีเป้าหมายเพื่อลดช่องว่างของระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน หรือเพื่อส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนของประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อมุ่งสู่การบูรณาการของอาเซียนที่มากยิ่งขึ้น
3. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องดำเนินกิจกรรมความร่วมมือทางเศรษฐกิจตามเวลาที่ได้ตกลงกันได้

ข้อ 58

การไม่ใช้บังคับของบทที่ 9

กระบวนการระงับข้อพิพาทซึ่งกำหนดไว้ในบทที่ 9 จะต้องไม่ใช้บังคับกับบทนี้

บทที่ 9
การระงับข้อพิพาท

ข้อ 59
คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ คำว่า

- (เอ) “ประเทศภาคีผู้ร้อง” หมายถึง ประเทศภาคีใดๆ หรือกลุ่มประเทศภาคีใดๆ ที่ร้องขอการปรึกษาหารือภายใต้วรรค 1 ของข้อ 62
- (บี) “คู่กรณีในข้อพิพาท” หมายถึง ประเทศภาคีใดๆ ซึ่งเป็นประเทศภาคีผู้ร้องหรือเป็นประเทศภาคีผู้ถูกร้อง
- (ซี) “ประเทศภาคีผู้ถูกร้อง” หมายถึง ประเทศภาคีใดๆ หรือกลุ่มประเทศภาคีใดๆ ที่ได้รับการร้องขอให้มีการปรึกษาหารือภายใต้วรรค 1 ของข้อ 62 และ
- (ดี) “ประเทศภาคีฝ่ายที่สาม” หมายถึง ประเทศภาคีหนึ่งที่ไม่ใช่คู่กรณีในข้อพิพาท ซึ่งได้แจ้งผลประโยชน์ได้เสียของตนตามข้อ 66 เป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ 60
ขอบเขตของการใช้

1. เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงฉบับนี้ ให้ใช้บทนี้กับการระงับข้อพิพาททั้งหมดระหว่างกลุ่มประเทศภาคี ที่เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับความตกลงฉบับนี้ทั้งหมด
2. บทนี้อาจใช้บังคับกับมาตรการที่กระทบต่อการปฏิบัติตามพันธกรณีของความตกลงฉบับนี้ของประเทศภาคี ซึ่งดำเนินการภายในประเทศภาคีโดยรัฐบาลหรือหน่วยงานผู้มีอำนาจส่วนภูมิภาคหรือส่วนท้องถิ่น และเมื่อคณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดตามข้อ 67 ว่า ไม่มีการปฏิบัติตามบทบัญญัติบทใดบทหนึ่งของความตกลงฉบับนี้ ประเทศภาคีที่รับผิดชอบจะต้องดำเนินการที่สมเหตุสมผลตามที่ตนสามารถกระทำได้ เพื่อทำให้มั่นใจในการปฏิบัติตามพันธกรณีของตน ทั้งนี้ ให้ใช้วรรค 3 และ 4 ของข้อ 71 ในกรณี que ประเทศภาคีไม่สามารถปฏิบัติตามพันธกรณีนั้นได้

3. ไม่มีความใดในบทนี้ที่จะกระทบต่อสิทธิใดๆ ของกลุ่มประเทศภาคีในการเลือกใช้กระบวนการระงับข้อพิพาทที่มีอยู่ภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศอื่นที่คู่กรณีในข้อพิพาททุกฝ่ายเป็นประเทศภาคี
4. แม้จะกำหนดไว้ในวรรค 3 เมื่อกระบวนการระงับข้อพิพาทได้เริ่มต้นครั้งหนึ่งแล้ว ภายใต้บทนี้หรือภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศอื่นที่คู่กรณีในข้อพิพาททุกฝ่ายเป็นประเทศภาคี ให้ใช้กระบวนการที่ประเทศภาคีผู้ร้องเลือกโดยไม่อนุญาตให้ใช้กระบวนการระงับข้อพิพาทอื่นสำหรับข้อพิพาทนั้น อย่างไรก็ตาม ไม่ให้ใช้ข้อกำหนดนี้ หากสิทธิหรือพันธกรณีภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่กำลังเป็นข้อพิพาทนั้น แยกจากกันและแตกต่างกันในสาระสำคัญ
5. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 3 และ 4 ให้ถือว่าประเทศภาคีผู้ร้องได้เลือกกระบวนการระงับข้อพิพาท เมื่อตนได้ร้องขอให้มีการจัดตั้งหรือได้เสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการหรือคณะพิจารณาระงับข้อพิพาท ตามบทนี้หรือตามความตกลงระหว่างประเทศอื่นใดที่คู่กรณีในข้อพิพาททุกฝ่ายเป็นประเทศภาคี

ข้อ 61

จุดติดต่อ

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ ประเทศภาคีหนึ่งอาจแต่งตั้งจุดติดต่อที่รับผิดชอบเรื่องการติดต่อสื่อสารในทุกกรณีตามที่ได้อ้างถึงในบทนี้ โดยให้ถือว่าการยื่นคำร้องขอ หนังสือแจ้ง หรือเอกสารอื่นใด ภายใต้บทนี้ให้แก่จุดติดต่อที่ถูกแต่งตั้งไว้เป็นการยื่นต่อประเทศภาคีนั้น
2. หากประเทศภาคีเลือกที่จะไม่แต่งตั้งจุดติดต่อตามวรรค 1 การยื่นคำร้องขอ หนังสือแจ้ง หรือเอกสารอื่นใด ภายใต้บทนี้ ให้ทำกับจุดติดต่อที่ประเทศภาคีแต่งตั้งตามข้อ 12
3. ประเทศภาคีใดที่ได้รับคำร้องขอ หนังสือแจ้ง หรือเอกสารอื่นใด ภายใต้บทนี้จะต้องตอบรับการได้รับเอกสารนั้นเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ 62
การปรึกษาหารือ

1. ประเทศภาคีหรือกลุ่มประเทศภาคีอาจทำคำร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อปรึกษาหารือกับประเทศภาคีอื่นหรือกลุ่มประเทศภาคีอื่นเกี่ยวกับเรื่องใดๆที่เกี่ยวกับการตีความและการใช้บังคับความตกลงฉบับนี้เมื่อประเทศภาคีผู้ร้องเห็นว่า ผลประโยชน์ใดๆ ที่เกิดแก่ตนได้รับภายใต้ความตกลงฉบับนี้ถูกลบล้างหรือทำให้ลดน้อยลงไป โดยเป็นผลมาจากการที่ประเทศภาคีผู้ถูกร้องไม่สามารถดำเนินการตามพันธกรณีของตนภายใต้ความตกลงฉบับนี้ หรือเป็นผลมาจากการที่ประเทศภาคีผู้ถูกร้องใช้มาตรการที่ขัดกับพันธกรณีของตนภายใต้ความตกลงฉบับนี้
2. คำร้องขอการปรึกษาหารือใดๆ จะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร โดยระบุถึงมาตรการเฉพาะเจาะจงที่เป็นปัญหา และการชี้แจงพื้นฐานของข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายของคำร้อง (ซึ่งรวมถึงบทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้ที่ถูกล่ามำหาว่าได้ถูกละเมิด และบทบัญญัติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง) ทั้งนี้ ในขณะที่เดียวกัน ประเทศภาคีผู้ร้องจะต้องแจ้งต่อประเทศภาคีอื่นที่เหลือทั้งหมดด้วย
3. เมื่อได้รับคำร้องขอตามที่อ้างถึงในวรรค 1 ประเทศภาคีผู้ถูกร้องจะต้องตอบรับการได้รับคำร้องขอ นั้นกับประเทศภาคีผู้ร้องและกับประเทศภาคีอื่นที่เหลือทันที
4. หากมีการยื่นคำร้องขอการปรึกษาหารือ ประเทศภาคีผู้ถูกร้องจะต้องตอบคำร้องขอภายในสิบ (10) วันหลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอนั้นและจะต้องเข้าสู่การปรึกษาหารือโดยสุจริตภายในระยะเวลาไม่เกินสามสิบ (30) วันหลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอนั้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อบรรลุมการแก้ปัญหาซึ่งเป็นที่พอใจร่วมกัน
5. คู่กรณีในข้อพิพาทจะต้องใช้ความพยายามทุกทางในการปรึกษาหารือภายใต้ข้อนี้เพื่อให้บรรลุการแก้ปัญหาในเรื่องใดๆที่เป็นที่พอใจร่วมกัน ในการนี้ คู่กรณีในข้อพิพาทจะต้องให้ข้อมูลที่เพียงพอแก่กัน เพื่อให้การพิจารณาวินิจฉัยข้อพิพาทเป็นไปอย่างสมบูรณ์
6. ให้การปรึกษาหารือเป็นความลับระหว่างคู่กรณีในข้อพิพาท และไม่กระทบต่อสิทธิของประเทศภาคีใดๆ ในกระบวนการพิจารณาใดๆ ต่อไปภายใต้บทนี้หรือในกระบวนการพิจารณาอื่นๆ ทั้งนี้ คู่กรณีในข้อพิพาทจะต้องแจ้งผลของการปรึกษาหารือต่อประเทศภาคีอื่นที่เหลือ

7. ในกรณีเร่งด่วน ซึ่งรวมถึงกรณีที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่เน่าเสียได้ คู่กรณีในข้อพิพาทจะต้องเข้าสู่การปรึกษาหารือภายในระยะเวลาไม่เกินสิบ (10) วันหลังจากวันที่ประเทศภาคีผู้ถูกร้องได้รับคำร้องขอนั้นๆ
8. ในกรณีเร่งด่วน ซึ่งรวมถึงกรณีที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่เน่าเสียได้ คู่กรณีในข้อพิพาทจะต้องใช้ความพยายามทุกทางเพื่อเร่งการปรึกษาหารือเท่าที่เป็นไปได้ให้มากที่สุด

ข้อ 63

คนกลาง การประนอมข้อพิพาท และการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

1. คนกลาง การประนอมข้อพิพาท และการไกล่เกลี่ยเป็นกระบวนการที่ดำเนินการโดยสมัครใจ หากคู่กรณีในข้อพิพาทตกลงกันเช่นนั้น
2. คู่กรณีในข้อพิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้มีคนกลาง การประนอมข้อพิพาท และการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเมื่อใดก็ได้ โดยคนกลาง การประนอมข้อพิพาท และการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทนั้นอาจเริ่มต้นเมื่อใดก็ได้ตามความตกลงของคู่กรณีในข้อพิพาท และสิ้นสุดลงเมื่อมีคำร้องขอจากคู่กรณีในข้อพิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
3. หากคู่กรณีในข้อพิพาทเห็นพ้องกัน คนกลาง การประนอมข้อพิพาท และการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทอาจดำเนินต่อไปในขณะที่กระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการซึ่งกำหนดไว้ในบทนี้กำลังดำเนินอยู่
4. กระบวนการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับคนกลาง การประนอมข้อพิพาท และการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับท่าทีของคู่กรณีในข้อพิพาทระหว่างกระบวนการพิจารณาเหล่านี้ ต้องเก็บเป็นความลับและไม่กระทบต่อสิทธิของประเทศภาคีใดในกระบวนการพิจารณาใดๆ ภายใต้บทนี้หรือในกระบวนการพิจารณาอื่น

ข้อ 64

การจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ

1. ประเทศภาคีผู้ร้องอาจร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรต่อประเทศภาคีผู้ถูกร้อง ให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ

- (เอ) หากประเทศภาคีผู้ถูกร้องไม่ได้ตอบกลับภายในสิบ (10) วัน หรือไม่ได้เข้าสู่การพิจารณาหรือภายในสามสิบ (30) วันหลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอการพิจารณาหรือดังกล่าว หรือ
- (บี) หากคู่กรณีในข้อพิพาทไม่สามารถหาทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับข้อพิพาทโดยการพิจารณาหรือภายในหกสิบ (60) วันหลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอการพิจารณาหรือ หรือภายในยี่สิบ (20) วันหลังจากวันดังกล่าว หากเป็นกรณีเร่งด่วน ซึ่งรวมถึงกรณีที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่เน่าเสียได้

2. ให้ส่งสำเนาคำร้องขอตามที่อ้างถึงในวรรค 1 ให้แก่ประเทศภาคีอื่นที่เหลือ

3. หากมีประเทศภาคีผู้ร้องมากกว่าหนึ่ง (1) รายร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการซึ่งเกี่ยวกับเรื่องเดียวกัน หากเป็นไปได้ คู่กรณีในข้อพิพาทอาจจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการคณะเดียว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยกรณีพิพาท โดยคำนึงถึงสิทธิของคู่กรณีในข้อพิพาทแต่ละฝ่าย

4. หากมีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการเพียงคณะเดียวตามวรรค 3 คณะอนุญาโตตุลาการนั้นจะต้องจัดการการพิจารณาวินิจฉัยและเสนอผลการพิจารณาของตนต่อคู่กรณีในข้อพิพาททุกฝ่าย ในลักษณะที่ไม่ทำให้เกิดความเสียหายซึ่งสิทธิที่คู่กรณีในข้อพิพาทพึงมี หากคณะอนุญาโตตุลาการต่างคณะแยกการพิจารณาในเรื่องเดียวกัน หากคู่กรณีในข้อพิพาทฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดร้องขอ คณะอนุญาโตตุลาการอาจมีคำชี้ขาดแยกกันในข้อพิพาทดังกล่าว ครอบคลุมเวลาที่รอบเวลาสำหรับพิจารณาคำชี้ขาดเบื้องต้น การยื่นเอกสารชี้แจงที่เป็นลายลักษณ์อักษรใดๆ โดยคู่กรณีในข้อพิพาทจะต้องมีให้คู่กรณีในข้อพิพาทฝ่ายอื่น และคู่กรณีในข้อพิพาทแต่ละฝ่ายมีสิทธิที่จะเข้าฟัง เมื่อคู่กรณีในข้อพิพาทฝ่ายอื่นเสนอความเห็นของตนต่อคณะอนุญาโตตุลาการ

5. หากมีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการมากกว่าหนึ่ง (1) คณะขึ้นเพื่อพิจารณาวินิจฉัยข้อพิพาทซึ่งเกี่ยวกับเรื่องเดียวกัน ภายในขอบเขตที่เป็นไปได้มากที่สุด ให้คู่กรณีในข้อพิพาทแต่งตั้งบุคคลเดียวกันเพื่อทำหน้าที่ในคณะอนุญาโตตุลาการที่แยกจากกันแต่ละคณะนั้น

6. คำร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องระบุว่าจะมีการพิจารณาหรือภายใต้ข้อ 62 หรือไม่ และระบุพื้นฐานของข้อเท็จจริงสำหรับคำร้อง ซึ่งรวมถึงมาตรการเฉพาะที่เป็นปัญหา และให้พื้นฐานของข้อกฎหมายของคำร้อง ซึ่งรวมถึงบทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้ที่ถูกกล่าวอ้างว่าได้ถูกละเมิดและบทบัญญัติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 65

องค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการ

1. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องประกอบด้วยอนุญาโตตุลาการสาม (3) คน
2. ภายในสามสิบ (30) วันหลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ ประเทศภาคีผู้ร้องและประเทศภาคีผู้ถูกร้องแต่ละฝ่ายจะต้องแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายละหนึ่ง (1) คน ซึ่งอาจเป็นสมาชิกของกลุ่มในข้อพิพาทฝ่ายใดก็ได้ และจะต้องเสนอชื่อบุคคลเพื่อทำหน้าที่อนุญาโตตุลาการคนที่สามเป็นจำนวนไม่เกินสาม (3) คน ซึ่งอนุญาโตตุลาการคนที่สามจะต้องทำหน้าที่เป็นประธานของคณะอนุญาโตตุลาการ อนุญาโตตุลาการคนที่สามนี้จะต้องไม่เป็นสมาชิกของกลุ่มในข้อพิพาท ไม่มีที่พำนักโดยปกติในกลุ่มในข้อพิพาท ไม่ได้ถูกจ้างโดยกลุ่มในข้อพิพาท และไม่ได้เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทในบทบาทใดๆ
3. ประเทศภาคีผู้ร้องและประเทศภาคีผู้ถูกร้องจะต้องตกลงกันในเรื่องอนุญาโตตุลาการคนที่สามและแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สามภายในสี่สิบห้า (45) วันหลังจากวันที่ได้รับคำขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ โดยคำนึงถึงรายชื่อบุคคลที่ได้รับการเสนอตามวรรค 2 หากประเทศภาคีผู้ร้องหรือประเทศภาคีผู้ถูกร้องฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ได้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการตามวรรค 2 หรือหากกลุ่มในข้อพิพาทไม่สามารถตกลงกันในเรื่องและแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สามตามวรรคนี้ได้ ให้ร้องขอต่อผู้อำนวยการใหญ่ขององค์การการค้าโลกให้กระทำการแต่งตั้งตามจำเป็นนั้นโดยทันที และในกรณีที่ผู้อำนวยการใหญ่เป็นสมาชิกของกลุ่มในข้อพิพาท ให้ร้องขอต่อรองผู้อำนวยการใหญ่หรือเจ้าหน้าที่ที่มีลำดับอาวุโสรองลงมาซึ่งมิได้เป็นสมาชิกของกลุ่มในข้อพิพาท กระทำการแต่งตั้งตามจำเป็นนั้น ทั้งนี้ ให้ถือว่าการแต่งตั้งที่กระทำตามวรรคนี้ที่ไม่ใช่การแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สามเป็นกระทำโดยประเทศภาคีผู้ร้องหรือประเทศภาคีผู้ถูกร้องที่ไม่สามารถกระทำการแต่งตั้งดังกล่าวได้
4. ให้วันที่อนุญาโตตุลาการคนที่สามได้รับการแต่งตั้งตามวรรค 3 เป็นวันจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ
5. หากอนุญาโตตุลาการที่ได้รับการแต่งตั้งภายใต้ข้อนี้ ลาออกหรือไม่สามารถปฏิบัติงานได้ ให้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการที่รับช่วงต่อด้วยวิธีเดียวกันกับที่แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการเดิม โดยอนุญาโตตุลาการที่รับช่วงต่อจะมีอำนาจและหน้าที่ทั้งหมดของอนุญาโตตุลาการเดิม ทั้งนี้ ให้ระงับงานของคณะอนุญาโตตุลาการไว้จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการที่รับช่วงต่อ

6. บุคคลใดที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นอนุญาโตตุลาการจะต้องมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านกฎหมาย การค้าระหว่างประเทศ และด้านอื่นๆ ที่ครอบคลุมภายใต้ความตกลงฉบับนี้ หรือการแก้ปัญหาข้อพิพาทที่เกิดขึ้นภายใต้ความตกลงการค้าระหว่างประเทศ อนุญาโตตุลาการจะต้องได้รับการคัดเลือกอย่างเข้มงวดบนพื้นฐานของความไม่ลำเอียง ความเชื่อถือได้ การพิจารณาที่สมเหตุสมผล และความเป็นอิสระ และจะต้องปฏิบัติตามบนพื้นฐานเดียวกันตลอดกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ หากคู่กรณีในข้อพิพาทเห็นว่า อนุญาโตตุลาการมิได้ยึดมั่นในพื้นฐานดังกล่าวข้างต้น คู่กรณีในข้อพิพาทจะต้องปรึกษาหารือและหากตกลงกันได้ ให้ถอดถอนอนุญาโตตุลาการนั้นและแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการใหม่ตามข้อนี้

ข้อ 66

ประเทศภาคีฝ่ายที่สาม

1. ให้ประเทศภาคีใดๆ ที่มีผลประโยชน์ได้เสียที่สำคัญในข้อพิพาทที่ได้เสนอต่อคณะอนุญาโตตุลาการ และได้แจ้งผลประโยชน์ได้เสียของตนต่อคู่กรณีในข้อพิพาทและประเทศภาคีอื่นที่เหลือเป็นลายลักษณ์อักษร มีโอกาสที่จะยื่นเอกสารชี้แจงที่เป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะอนุญาโตตุลาการ โดยต้องให้เอกสารชี้แจงเหล่านี้แก่คู่กรณีในข้อพิพาทและเอกสารชี้แจงเหล่านี้อาจได้รับการพิจารณาในคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ
2. ประเทศภาคีฝ่ายที่สามจะต้องได้รับเอกสารชี้แจงของคู่กรณีในข้อพิพาทในการประชุมครั้งแรกของคณะอนุญาโตตุลาการ
3. หากประเทศภาคีฝ่ายที่สามเห็นว่า มาตรการที่อยู่ภายใต้กระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ ลบล้างหรือทำให้ประโยชน์ที่เกิดแก่ตนภายใต้ความตกลงฉบับนี้ลดน้อยลงไป ซึ่งประเทศภาคีฝ่ายที่สามดังกล่าวอาจใช้กระบวนการระงับข้อพิพาทปกติภายใต้บทนี้ได้

ข้อ 67

หน้าที่ของคณะอนุญาโตตุลาการ

1. คณะอนุญาโตตุลาการซึ่งจัดตั้งตามข้อ 64

- (เอ) ควรประเมินเรื่องที่อยู่ในการพิจารณาของตนอย่างเป็นธรรม ซึ่งรวมถึงการพิจารณาวินิจฉัยข้อเท็จจริงของข้อพิพาท และการใช้บังคับความตกลง และความสอดคล้องกับความตกลงฉบับนี้
- (บี) ควรปรึกษาหารือกับคู่กรณีในข้อพิพาทตามความเหมาะสม และให้คู่กรณีในข้อพิพาทมีโอกาสเพียงพอในการพัฒนาการแก้ปัญหาซึ่งเป็นที่พอใจร่วมกัน
- (ซี) จะต้องจัดทำคำชี้ขาดให้เป็นไปตามความตกลงฉบับนี้และตามกฎที่ใช้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ
- (ดี) จะต้องระบุผลการพิจารณาในข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง พร้อมกับเหตุผลประกอบในคำชี้ขาด
- (อี) นอกเหนือจากการจัดทำผลการพิจารณา อาจรวมทางเลือกที่คณะอนุญาโตตุลาการแนะนำในการปฏิบัติตามคำชี้ขาดไว้ในคำชี้ขาด เพื่อให้คู่กรณีในข้อพิพาทพิจารณาร่วมกับข้อ 71 และ
- (เอฟ) ไม่สามารถเพิ่มหรือลดลงซึ่งสิทธิและพันธกรณีของประเทศภาคีใดๆ ตามที่กำหนดไว้ในความตกลงฉบับนี้ในคำชี้ขาด

2. คณะอนุญาโตตุลาการอาจแสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากกลุ่มประเทศภาคี ตามที่เห็นจำเป็นและตามความเหมาะสม โดยกลุ่มประเทศภาคีจะต้องตอบคำร้องขอของคณะอนุญาโตตุลาการเพื่อข้อมูลดังกล่าวโดยทันทีและอย่างเต็มที่

3. คณะอนุญาโตตุลาการอาจแสวงหาข้อมูลจากแหล่งที่เกี่ยวข้องใดๆ และอาจปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้มาซึ่งความเห็นเกี่ยวกับแง่มุมเฉพาะของเรื่องนั้น ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับประเด็นข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางวิทยาศาสตร์หรือทางเทคนิคอื่นที่ถูกยกขึ้น โดยคู่กรณีในข้อพิพาท คณะอนุญาโตตุลาการอาจร้องขอรายงานความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญเป็นลายลักษณ์อักษร หากมีคำร้องขอจากคู่กรณีในข้อพิพาทหรือมีการริเริ่มของคณะอนุญาโตตุลาการเอง คณะอนุญาโตตุลาการอาจเลือกผู้เชี่ยวชาญทางวิทยาศาสตร์หรือทางเทคนิคเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า 2 คน ซึ่งจะเป็นผู้ช่วยคณะอนุญาโตตุลาการตลอดกระบวนการพิจารณา โดยในการเลือก ให้คณะอนุญาโตตุลาการปรึกษาหารือกับคู่กรณีในข้อพิพาท ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญทางวิทยาศาสตร์หรือทางเทคนิคดังกล่าวไม่มีสิทธิในการออกเสียงเกี่ยวกับการตัดสินใจใดๆ ที่กระทำโดยคณะอนุญาโตตุลาการ ซึ่งรวมถึงคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการด้วย ทั้งนี้ ให้มีข้อมูลและคำแนะนำทางเทคนิคใดๆ ที่ได้รับไว้ให้คู่กรณีในข้อพิพาท

ข้อ 68

กระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ

1. ให้ใช้กฎและกระบวนการที่ระบุไว้ในข้อนี้กับกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ
2. โดยการปรึกษาหารือกับคณะอนุญาโตตุลาการ คู่กรณีในข้อพิพาทอาจตกลงที่จะใช้กฎและกระบวนการเพิ่มเติมที่ไม่ขัดต่อบทบัญญัติของข้อนี้

อำนาจหน้าที่ของคณะอนุญาโตตุลาการ

3. คณะอนุญาโตตุลาการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้
“พิจารณา เกี่ยวกับ (บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในความตกลงฉบับนี้ตามที่อ้างถึงโดยคู่กรณีในข้อพิพาท) เรื่องตามที่ถูกอ้างในคำร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการตามข้อ 64 และให้คำชี้ขาด ซึ่งรวมถึง ผลการพิจารณา แนวทางการตัดสินใจ และทางเลือกที่แนะนำในการปฏิบัติตามคำชี้ขาด (หากมี) ตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ 67”

เอกสารชี้แจงที่เป็นลายลักษณ์อักษรและเอกสารอื่นๆ

4. คู่กรณีในข้อพิพาทแต่ละฝ่ายจะต้องนำเสนอของเอกสารชี้แจงที่เป็นหนังสือซึ่งคนได้ยื่นต่อคณะอนุญาโตตุลาการให้แก่คู่กรณีในข้อพิพาทอีกฝ่าย
5. ในส่วนของคำร้องขอ หนังสือแจ้ง หรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการที่ไม่ได้ครอบคลุมภายใต้วรรค 4 คู่กรณีในข้อพิพาทแต่ละฝ่ายอาจนำเสนอของเอกสารต่างๆ ให้แก่คู่กรณีในข้อพิพาทอีกฝ่ายโดยโทรสาร ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีอื่นๆ ของการส่งผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์
6. คู่กรณีในข้อพิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจแก้ไขข้อผิดพลาดเล็กน้อยที่ไม่ได้เป็นสาระสำคัญในคำร้องขอ หนังสือแจ้ง เอกสารชี้แจงที่เป็นหนังสือ หรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการในเวลาใดก็ได้ โดยการส่งเอกสารฉบับใหม่ที่ระบุถึงการแก้ไขเปลี่ยนแปลง

ตารางเวลา

7. ภายหลังจากปรึกษาหารือกับคู่กรณีในข้อพิพาททั้งสองฝ่าย คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องกำหนด ตารางเวลาสำหรับกระบวนการทำงานของคณะอนุญาโตตุลาการ โดยเร็วเท่าที่จะปฏิบัติได้ และหากเป็นไปได้ ให้กำหนดภายในเจ็ด (7) วันหลังจากการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ โดยตารางเวลาที่กำหนดสำหรับ คณะอนุญาโตตุลาการให้รวมถึงกำหนดเวลาที่แน่นอนสำหรับเอกสารชี้แจงที่เป็นหนังสือที่ยื่น โดยคู่กรณีใน ข้อพิพาท การปรับเปลี่ยนตารางเวลาดังกล่าวอาจทำได้โดยการตกลงของคู่กรณีในข้อพิพาทโดยการ ปรึกษาหารือกับคณะอนุญาโตตุลาการ

การดำเนินการของคณะอนุญาโตตุลาการ

8. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องประชุมกันแบบปิด โดยคู่กรณีในข้อพิพาทจะเข้าร่วมการประชุมได้ ต่อเมื่อได้รับเชิญจากคณะอนุญาโตตุลาการให้ปรากฏต่อหน้าคณะอนุญาโตตุลาการเท่านั้น

9. ประเทศภาคีฝ่ายที่สามทุกฝ่ายซึ่งได้แจ้งผลประโยชน์ได้เสียของตนในข้อพิพาท จะต้องได้รับเชิญ เป็นลายลักษณ์อักษรให้แสดงความเห็นของตนระหว่างสมัยประชุมของการประชุมครั้งแรกของกระบวนการ พิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการซึ่งได้จัดขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ดังกล่าวโดยเฉพาะ โดยที่ประเทศภาคี ฝ่ายที่สามทุกฝ่ายนั้นอาจอยู่ในการประชุมตลอดระยะเวลาทั้งหมดของสมัยประชมนั้น

10. การพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการและเอกสารที่ยื่นต่อคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องถูกเก็บเป็น ความลับ

11. แม้จะกำหนดไว้ในวรรค 10 คู่กรณีในข้อพิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจทำคำแถลงต่อสาธารณชน เกี่ยวกับท่าทีและความเห็นของตนเกี่ยวกับข้อพิพาท แต่จะต้องรักษาไว้ซึ่งความลับของข้อมูลและเอกสาร ชี้แจงที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่คู่กรณีในข้อพิพาทอีกฝ่ายยื่นต่อคณะอนุญาโตตุลาการและได้กำหนดให้เป็น ความลับ หากคู่กรณีในข้อพิพาทฝ่ายหนึ่งยื่นเอกสารชี้แจงที่เป็นหนังสือต่อคณะอนุญาโตตุลาการใน รูปแบบที่เป็นความลับ คู่กรณีฝ่ายนั้นจะต้องจัดทำบทสรุปของข้อมูลหรือเอกสารชี้แจงที่เป็นลายลักษณ์ อักษรที่ไม่เป็นความลับ ซึ่งสามารถเปิดเผยต่อสาธารณชนได้

12. ให้ตัดสินเกี่ยวกับสถานที่สำหรับกระบวนการพิจารณาอนุญาโตตุลาการโดยการตกลงร่วมระหว่าง ประเทศภาคีผู้ร้องและประเทศภาคีผู้ถูกร้อง หากไม่มีการตกลงกัน ให้สลับกันใช้สถานที่ระหว่างเมืองหลวง

ของคู่กรณีในข้อพิพาท โดยให้จัดการประชุมครั้งแรกของกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ ณ เมืองหลวงของประเทศภาคีสถูกร้องประเทศหนึ่ง

13. คู่กรณีในข้อพิพาทจะต้องได้รับโอกาสในการเข้าร่วมฟังการเสนอ คำแถลง หรือคำโต้แย้งใดๆในกระบวนการพิจารณา และข้อมูลใดๆที่จัดทำและเอกสารชี้แจงที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่คู่กรณีในข้อพิพาทยื่นต่อคณะอนุญาโตตุลาการ ซึ่งรวมถึงข้อคิดเห็นในส่วนที่เป็นการอธิบายของร่างคำชี้ขาดหรือการตอบคำถามซึ่งถามโดยคณะอนุญาโตตุลาการ จะต้องจัดให้มีพร้อมสำหรับแก่คู่กรณีในข้อพิพาทฝ่ายอื่นด้วย

ข้อ 69

ร่างคำชี้ขาดและคำชี้ขาด

1. คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องไม่ร่างต่อหน้าคู่กรณีในข้อพิพาทและจะต้องร่างโดยพิจารณาข้อมูลที่ได้และคำให้การที่มีในกระบวนการพิจารณา โดยความเห็นของอนุญาโตตุลาการแต่ละคนที่ปรากฏในคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องไม่ระบุชื่ออนุญาโตตุลาการรายนั้นๆ
2. ภายในเก้าสิบ (90) วันหลังจากวันที่จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องออกร่างคำชี้ขาดให้แก่คู่กรณีในข้อพิพาท ซึ่งรวมถึงส่วนที่เป็นการอธิบายและผลการพิจารณาและข้อสรุปคำวินิจฉัย เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้คู่กรณีในข้อพิพาทสามารถทบทวนแง่มุมความถูกต้องในร่างคำชี้ขาด
3. หากคณะอนุญาโตตุลาการเห็นว่า ไม่สามารถออกร่างคำชี้ขาดได้ภายในระยะเวลาเก้าสิบ (90) วันตามวรรค 2 คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องแจ้งคู่กรณีในข้อพิพาทเป็นลายลักษณ์อักษรถึงเหตุผลของความล่าช้า พร้อมประมาณการระยะเวลาที่สามารถออกร่างคำชี้ขาดได้
4. คู่กรณีในข้อพิพาทอาจยื่นข้อคิดเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับร่างคำชี้ขาดต่อคณะอนุญาโตตุลาการภายในสิบห้า (15) วันหลังจากวันที่คณะอนุญาโตตุลาการออกร่างคำชี้ขาด
5. หากได้รับข้อคิดเห็นที่เป็นลายลักษณ์อักษรจากคู่กรณีในข้อพิพาทตามวรรค 4 คณะอนุญาโตตุลาการอาจพิจารณาคำชี้ขาดของตนใหม่และพิจารณาวินิจฉัยเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ อาจเป็นโดยการริเริ่มของตนเองหรือจากการร้องขอของคู่กรณีในข้อพิพาทก็ได้

6. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องออกคำชี้ขาดให้แก่คู่กรณีในข้อพิพาท ภายในสามสิบ (30) วันหลังจากวันที่ออกร่างคำชี้ขาด
7. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องทำการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ซึ่งรวมถึงคำชี้ขาดโดยฉันทามติ หากไม่สามารถมีฉันทามติ ให้ทำการตัดสินใจโดยใช้เสียงส่วนใหญ่
8. คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการให้ถือว่าเป็นที่สุดและมีผลผูกพันคู่กรณีในข้อพิพาท
9. ให้เวียนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการต่อกลุ่มประเทศภาคีภายในสิบ (10) วันหลังจากการออกคำชี้ขาดให้แก่คู่กรณีในข้อพิพาท

ข้อ 70

การระงับและการยุติกระบวนการพิจารณา

1. หากคู่กรณีในข้อพิพาทตกลงกัน คณะอนุญาโตตุลาการอาจระงับการทำงานของตนเมื่อใดก็ได้เป็นระยะเวลาไม่เกินสิบสอง (12) เดือนนับจากวันที่คู่กรณีในข้อพิพาทแจ้งการตกลงดังกล่าวร่วมกันต่อประธานของคณะอนุญาโตตุลาการ และให้เริ่มกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการใหม่หลังจากการระงับดังกล่าว เมื่อมีคำร้องขอจากคู่กรณีในข้อพิพาท หากการทำงานของคณะอนุญาโตตุลาการถูกระงับเกินกว่าสิบสอง (12) เดือน ให้อำนาจของคณะอนุญาโตตุลาการสิ้นสุดลง เว้นแต่คู่กรณีในข้อพิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น
2. คู่กรณีในข้อพิพาทอาจตกลงที่จะยุติกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการในเวลาใดๆ ก็ตาม ก่อนการออกคำชี้ขาด โดยแจ้งต่อประธานของคณะอนุญาโตตุลาการร่วมกัน
3. ในขั้นตอนใดๆ ของกระบวนการพิจารณา ก่อนที่คณะอนุญาโตตุลาการออกร่างคำชี้ขาด คณะอนุญาโตตุลาการอาจเสนอต่อคู่กรณีในข้อพิพาทให้ระงับข้อพิพาทอย่างฉันทามติ

ข้อ 71
การปฏิบัติตามคำชี้ขาด

1. ประเทศภาคีผู้ถูกร้องจะต้องปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการที่ออกตามข้อ 69 โดยทันที
2. ประเทศภาคีผู้ถูกร้องจะต้องแจ้งประเทศภาคีผู้ร้องภายในยี่สิบ (20) วันหลังจากวันที่ออกคำชี้ขาดถึงระยะเวลาในการปฏิบัติตามคำชี้ขาด หากประเทศภาคีผู้ร้องเห็นว่า ไม่สามารถยอมรับระยะเวลาที่แจ้งได้ ประเทศภาคีผู้ร้องอาจเสนอเรื่องต่อคณะอนุญาโตตุลาการซึ่งจะพิจารณาตัดสินระยะเวลาในการปฏิบัติตามคำชี้ขาดที่เหมาะสม โดยให้คณะอนุญาโตตุลาการแจ้งผลการพิจารณาตัดสินต่อคู่กรณีในข้อพิพาทภายในสามสิบ (30) วันหลังจากวันที่ได้รับเรื่องดังกล่าว
3. หากประเทศภาคีผู้ถูกร้องเห็นว่า ไม่สามารถปฏิบัติตามคำชี้ขาดภายในระยะเวลาในการปฏิบัติตามคำชี้ขาดตามที่พิจารณาตัดสินตามวรรค 2 ได้ ให้ประเทศภาคีผู้ถูกร้องเข้าสู่การปรึกษาหารือกับประเทศภาคีผู้ร้องโดยไม่ช้าเกินกว่าการสิ้นสุดของระยะเวลาในการปฏิบัติตามคำชี้ขาดนั้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การชดเชยที่เป็นที่พอใจร่วมกัน หากไม่สามารถตกลงเรื่องการชดเชยให้เป็นที่พอใจร่วมกันได้ภายในยี่สิบ (20) วันหลังจากวันสิ้นสุดระยะเวลาในการปฏิบัติตามคำชี้ขาด ประเทศภาคีผู้ร้องอาจร้องขอต่อคณะอนุญาโตตุลาการให้พิจารณาตัดสินระดับการถอนการให้ข้อลดหย่อนต่อประเทศภาคีผู้ถูกร้องหรือพันธมิตรอื่น ๆ ภายใต้อัตราความตกลงฉบับนี้ที่เหมาะสม
4. หากประเทศภาคีผู้ร้องเห็นว่า ประเทศภาคีผู้ถูกร้องไม่สามารถปฏิบัติตามคำชี้ขาดภายในระยะเวลาในการปฏิบัติตามคำชี้ขาดตามที่พิจารณาตัดสินตามวรรค 2 ประเทศภาคีผู้ร้องอาจเสนอเรื่องต่อคณะอนุญาโตตุลาการเพื่อยืนยันการไม่ปฏิบัติตามคำชี้ขาดดังกล่าว และเพื่อให้พิจารณาตัดสินระดับการถอนการให้ข้อลดหย่อนต่อประเทศภาคีผู้ถูกร้องหรือพันธมิตรอื่น ๆ ภายใต้อัตราความตกลงฉบับนี้ที่เหมาะสม
5. หากเป็นไปได้ คณะอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อนี้จะต้องมีอนุญาโตตุลาการซึ่งมาจากอนุญาโตตุลาการของคณะอนุญาโตตุลาการเดิม หากเป็นไปได้ ให้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าวตามวรรค 2 และ 3 ของข้อ 65
6. เว้นแต่คู่กรณีในข้อพิพาทได้ตกลงที่จะใช้ระยะเวลาอื่น ให้คณะอนุญาโตตุลาการที่ได้จัดตั้งตามวรรค 3 และ 4 ออกคำชี้ขาดภายในหกสิบ (60) วันหลังจากวันที่ได้รับเรื่อง

7. ให้คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นตามข้อนี้มีผลผูกพันคู่กรณีในข้อพิพาททุกฝ่าย

ข้อ 72

การชดเชยและการถอนข้อลดหย่อน

1. การชดเชยและการถอนข้อลดหย่อนหรือพันธกรณีอื่นภายใต้ความตกลงฉบับนี้เป็นมาตรการชั่วคราวในกรณีที่ไม่มีการปฏิบัติตามคำชี้ขาดในระยะเวลาที่สมเหตุสมผล อย่างไรก็ตาม ทั้งการชดเชยและการถอนข้อลดหย่อนหรือพันธกรณีอื่นภายใต้ความตกลงฉบับนี้จะไม่ดีไปกว่าการปฏิบัติตามคำชี้ขาดอย่างสมบูรณ์เพื่อปรับมาตรการให้สอดคล้องกับความตกลงฉบับนี้ หากมีการชดเชยก็จะต้องสอดคล้องกับความตกลงฉบับนี้
2. ไม่ให้มีการระงับการให้ข้อลดหย่อนหรือพันธกรณีภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ก่อนเริ่มหรือระหว่างกระบวนการพิจารณาภายใต้วรรค 3 และ 4 ของข้อ 71
3. การระงับการให้ข้อลดหย่อนหรือพันธกรณีอื่นภายใต้วรรค 3 และ 4 ของข้อ 71 อาจทำได้หลังจากประเทศภาคีผู้ร้องได้แจ้งประเทศภาคีผู้ถูกร้องและประเทศภาคีอื่นที่เหลือว่า ประเทศภาคีผู้ร้องประสงค์ที่จะระงับการให้ข้อลดหย่อนหรือพันธกรณีอื่นภายใต้ความตกลงฉบับนี้ต่อประเทศภาคีผู้ถูกร้อง ประเทศภาคีผู้ถูกร้องและประเทศภาคีอื่นที่เหลือจะต้องได้รับแจ้งเกี่ยวกับการเริ่มระงับดังกล่าวและข้อลดหย่อนหรือพันธกรณีใดภายใต้ความตกลงฉบับนี้ที่ได้ถูกระงับไป
4. ในการพิจารณาว่าข้อลดหย่อนหรือพันธกรณีใดภายใต้ความตกลงฉบับนี้จะถูกระงับภายใต้วรรค 3 และ 4 ของข้อ 71 การระงับดังกล่าวจะต้อง
  - (เอ) เป็นการชั่วคราว และถูกยกเลิกเมื่อคู่กรณีในข้อพิพาทมีการแก้ปัญหาที่เป็นที่พอใจร่วมกันหรือเมื่อเริ่มการปฏิบัติตามคำชี้ขาด
  - (บี) จำกัดอยู่ในระดับเดียวกันกับการลบล้างหรือการทำให้ลดน้อยลงไป ซึ่งเป็นผลจากการไม่ปฏิบัติตามคำชี้ขาด และ
  - (ซี) จำกัดอยู่ในสาขาเดียวกับที่คณะอนุญาโตตุลาการพบการลบล้างหรือการทำให้ลดน้อยลงไป เว้นแต่จะเป็นไปไม่ได้หรือไม่มีประสิทธิภาพพอที่จะระงับการให้ข้อลดหย่อนหรือ

พันธกรณีในสาขานั้น ซึ่งในกรณีนี้ ประเทศภาคีผู้ร้องสามารถระงับการให้ข้อลดหย่อน หรือผลประโยชน์ในสาขาอื่นภายใต้ความตกลงฉบับนี้ได้

5. หากประเทศภาคีผู้ถูกร้องเห็นว่า การระงับการให้ข้อลดหย่อนหรือพันธกรณีอื่นภายใต้ความตกลงฉบับนี้ของประเทศภาคีผู้ร้องไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของวรรค 4 ให้ยื่นเรื่องต่อคณะอนุญาโตตุลาการ อนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ของการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการภายใต้ข้อนี้ ให้ใช้วรรค 5 ของข้อ 71 โดยอนุโลม

6. เว้นแต่คู่กรณีในพิพาทตกลงที่จะใช้ระยะเวลาอื่น คณะอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อนี้ จะต้องออกคำชี้ขาดภายในหกสิบ (60) วันหลังจากวันที่ได้รับเรื่อง โดยคำชี้ขาดดังกล่าวจะมีผลผูกพันคู่กรณีในพิพาททุกฝ่าย

ข้อ 73

ค่าใช้จ่าย

1. ประเทศภาคีผู้ร้องและประเทศภาคีผู้ถูกร้องจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของอนุญาโตตุลาการซึ่งตนได้แต่งตั้ง โดยรวมถึงค่าใช้จ่ายและค่าใช้จ่ายทางกฎหมายของประเทศตน
2. เว้นแต่คู่กรณีในข้อพิพาทได้ตกลงไว้เป็นอย่างอื่น ให้คู่กรณีในข้อพิพาทแบ่งส่วนรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของประธานของคณะอนุญาโตตุลาการและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการฝ่ายละครึ่ง
3. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องเก็บบันทึกค่าใช้จ่ายและเสนอบันทึกสุดท้ายของค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นโดยเกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณา ซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายที่ชำระแก่ผู้ช่วย ผู้จดบันทึกที่ได้รับการมอบหมาย หรือบุคคลอื่นที่คณะอนุญาโตตุลาการว่าจ้าง

บทที่ 10

บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ 74

สารบัญ หัวเรื่อง และหัวเรื่องย่อย

สารบัญ หัวเรื่อง และหัวเรื่องย่อยใส่ไว้เพื่อความสะดวกในการอ้างอิงถึงเท่านั้น และจะไม่กระทบต่อการตีความของความตกลงฉบับนี้

ข้อ 75

การทบทวน

กลุ่มประเทศภาคีจะต้องดำเนินการทบทวนการปฏิบัติตามและการดำเนินการของความตกลงฉบับนี้ในปีปฏิทินที่ห้า หลังจากปีปฏิทินที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับตามวรรค 1 ของข้อ 79 และทุกๆ ห้า (5) ปีหลังจากนั้น เว้นแต่กลุ่มประเทศภาคีจะตกลงเป็นอย่างอื่น

ข้อ 76

ภาคผนวกและหมายเหตุ

ภาคผนวกซึ่งรวมถึงเอกสารแนบและหมายเหตุของความตกลงฉบับนี้เป็นส่วนประกอบหนึ่งของความตกลงฉบับนี้

ข้อ 77

การแก้ไขเพิ่มเติม

1. ความตกลงฉบับนี้อาจแก้ไขเพิ่มเติมได้ด้วยการตกลงระหว่างกลุ่มประเทศภาคี
2. รัฐบาลของประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแจ้งรัฐบาลของประเทศภาคีอื่นเป็นลายลักษณ์อักษรเมื่อกระบวนการทางกฎหมายของตนซึ่งจำเป็นต่อการมีผลใช้บังคับของการแก้ไขเพิ่มเติมได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวจะมีผลใช้บังคับในวันที่หนึ่งของเดือนที่สองหลังจากวันที่รัฐบาลของญี่ปุ่นและประเทศสมาชิกอาเซียนซึ่งเป็นประเทศภาคีอย่างน้อยหนึ่ง (1) ประเทศได้ทำการแจ้งดังกล่าว โดยจะมีผลใช้บังคับกับประเทศที่ได้ทำการแจ้งดังกล่าวภายในวันนั้น
3. หากประเทศสมาชิกอาเซียนซึ่งเป็นประเทศภาคีได้ทำการแจ้งตามวรรค 2 หลังจากวันที่รัฐบาลของญี่ปุ่นและประเทศสมาชิกอาเซียนซึ่งเป็นประเทศภาคีอย่างน้อยหนึ่ง (1) ประเทศได้ทำการแจ้งตามวรรค 2

การแก้ไขเพิ่มเติมตามวรรค 1 จะมีผลใช้บังคับกับประเทศสมาชิกอาเซียนประเทศนั้นในวันที่หนึ่งของเดือนที่สองหลังจากวันที่ได้ทำการแจ้งดังกล่าว

4. แม้จะกำหนดไว้ในวรรค 2 และ 3 จำนวนประเทศสมาชิกอาเซียนซึ่งจำเป็นในการทำให้การแก้ไขเพิ่มเติมมีผลใช้บังคับตามที่ได้อ้างไว้ในวรรค 2 อาจเพิ่มขึ้นได้โดยการตกลงกันระหว่างกลุ่มประเทศภาคี

5. แม้จะกำหนดไว้ในวรรค 2 การแก้ไขเพิ่มเติมเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ

- (เอ) ภาคผนวก 1 (โดยที่การแก้ไขเพิ่มเติมทำตามการแก้ไขระบบฮาร์โมนิซ์ และไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีศุลกากรซึ่งใช้กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีอื่นตามภาคผนวก 1)
- (บี) ภาคผนวก 2
- (ซี) เอกสารแนบของภาคผนวก 4 หรือ
- (ดี) ภาคผนวก 5

อาจทำได้โดยหนังสือทางการทูตซึ่งแลกเปลี่ยนระหว่างรัฐบาลของกลุ่มประเทศภาคี โดยการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวจะมีผลใช้บังคับกับประเทศภาคีทุกประเทศในวันที่ระบุไว้ในหนังสือทางการทูตนั้น

ข้อ 78

การเก็บรักษา

ในส่วนของประเทศสมาชิกอาเซียน จะต้องเก็บรักษาความตกลงฉบับนี้ ซึ่งรวมถึงการแก้ไขเพิ่มเติมไว้กับเลขาธิการอาเซียน ซึ่งจะเป็นผู้นำส่งสำเนาที่รับรองแล้วให้แก่ประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นต่อไปโดยทันที

ข้อ 79

การมีผลใช้บังคับ

1. รัฐบาลของประเทศที่ได้ลงนามจะต้องแจ้งรัฐบาลที่ได้ลงนามอื่นๆเป็นลายลักษณ์อักษรว่า กระบวนการทางกฎหมายของตนซึ่งจำเป็นต่อการมีผลใช้บังคับของความตกลงฉบับนี้ได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยความตกลงฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่หนึ่งของเดือนที่สองหลังจากวันที่รัฐบาลของญี่ปุ่นและประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างน้อยหนึ่ง (1) ประเทศได้ทำการแจ้งดังกล่าว โดยจะมีผลใช้บังคับกับประเทศที่ได้ลงนามที่ได้ทำการแจ้งดังกล่าวภายในวันนั้น

2. ในส่วนของประเทศสมาชิกอาเซียนที่ได้ทำการแจ้งตามวรรค 1 ภายหลังจากที่รัฐบาลของญี่ปุ่นและประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างน้อยหนึ่ง (1) ประเทศได้ทำการแจ้งตามวรรค 1 ความตกลงฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่หนึ่งของเดือนที่สองนับจากวันที่ประเทศสมาชิกอาเซียนนั้นทำการแจ้งดังกล่าว โดยประเทศสมาชิกอาเซียนนั้นจะต้องผูกพันตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่มีอยู่ในความตกลงฉบับนี้ ซึ่งรวมถึงการแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งอาจมีผลใช้บังคับตามข้อ 77 ก่อนเวลาที่ทำการแจ้งดังกล่าว เพื่อความมุ่งประสงค์ของภาคผนวก 1 การทยอยยกเลิกหรือลดภาษีศุลกากรของประเทศสมาชิกอาเซียนนั้นจะเริ่มจากวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับตามวรรค 1

ข้อ 80

การถอนตัวและการยกเลิก

1. ประเทศภาคีใดๆ อาจถอนตัวจากความตกลงฉบับนี้โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าหนึ่ง (1) ปีต่อประเทศภาคีอื่นๆ
2. ความตกลงฉบับนี้เป็นอันสิ้นสุด เมื่อประเทศสมาชิกอาเซียนซึ่งเป็นประเทศภาคีทั้งหมดหรือญี่ปุ่นถอนตัวตามวรรค 1

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบหมายโดยถูกต้องจากรัฐบาลของแต่ละฝ่าย จึงได้ลงนามในความตกลงฉบับนี้

ทำเป็นคู่ฉบับภาษาอังกฤษ และลงนาม ณ บันดาร์เสรีเบกาวัน เมื่อวันที่ เมษายน ค.ศ. 2008 (พ.ศ. 2551) ณ กรุงพนมเปญ เมื่อวันที่ เมษายน ค.ศ. 2008 (พ.ศ. 2551) ณ กรุงจาร์กาดา เมื่อวันที่ เมษายน ค.ศ. 2008 (พ.ศ. 2551) ณ นครหลวงเวียงจันทน์ เมื่อวันที่ เมษายน ค.ศ. 2008 (พ.ศ. 2551) ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ เมื่อวันที่ เมษายน ค.ศ. 2008 (พ.ศ. 2551) ณ นครเนปิดอว์ เมื่อวันที่ เมษายน ค.ศ. 2008 (พ.ศ. 2551) ณ กรุงมะนิลา เมื่อวันที่ เมษายน ค.ศ. 2008 (พ.ศ. 2551) ณ สิงคโปร์ เมื่อวันที่ เมษายน ค.ศ. 2008 (พ.ศ. 2551) ณ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ เมษายน ค.ศ. 2008 (พ.ศ. 2551) ณ กรุงฮานอย เมื่อวันที่ เมษายน ค.ศ. 2008 (พ.ศ. 2551) และ ณ กรุงโตเกียว เมื่อวันที่ เมษายน ค.ศ. 2008 (พ.ศ. 2551)

สำหรับรัฐบาลบรูไนดารุสซาลาม

สำหรับรัฐบาลญี่ปุ่น

สำหรับรัฐบาลราชอาณาจักรกัมพูชา

สำหรับรัฐบาลสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

สำหรับรัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สำหรับรัฐบาลมาเลเซีย

สำหรับรัฐบาลสหภาพม่า

สำหรับรัฐบาลสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

สำหรับรัฐบาลสาธารณรัฐสิงคโปร์

สำหรับรัฐบาลราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ภาคผนวก 1

ตารางสำหรับการยกเลิกหรือลดอากรศุลกากร

ส่วนที่ 1

หมายเหตุทั่วไป

1. เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในภาคผนวกนี้ เพื่อความมุ่งประสงค์ของการยกเลิกหรือลดอากรศุลกากรตามภาคผนวกนี้ เศษส่วนใดๆ ที่น้อยกว่า 0.1 ของค่าร้อยละจะต้องปัดให้เป็นทศนิยมหนึ่ง (1) ตำแหน่งที่ใกล้เคียงที่สุด (ในกรณีของร้อยละ 0.05 ให้ปัดเศษส่วนขึ้นเป็นร้อยละ 0.1) ในกรณีของอากรศุลกากรที่จัดเก็บตามราคา และเศษส่วนใดๆ ที่น้อยกว่า 0.01 ของหน่วยเงินตราที่เป็นทางการของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย จะต้องปัดให้เป็นทศนิยมสอง (2) ตำแหน่งที่ใกล้เคียงที่สุด (ในกรณีของร้อยละ 0.005 ให้ปัดเศษส่วนขึ้นเป็นร้อยละ 0.01) ในกรณีของอากรศุลกากรที่จัดเก็บตามสภาพ
2. ภาคผนวกนี้ทำขึ้นบนพื้นฐานของระบบฮาร์โมนิซ์ ตามที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2002 (พ.ศ. 2545)
3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของภาคผนวกนี้ คำว่า “วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ” หมายถึง วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับตามวรรค 1 ของข้อ 79
4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการลดยกเว้นในแต่ละปีละหนึ่งครั้ง ให้ใช้ข้อกำหนดดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในภาคผนวกนี้
  - (เอ) การลดครั้งแรกจะต้องทำในวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และ
  - (บี) การลดครั้งต่อไปจะต้องทำในวันที่ 1 มกราคมของปีต่อไป ในกรณีของส่วนที่ 4 และส่วนที่ 6 และในวันที่ 1 เมษายนของปีต่อไป ในกรณีของส่วนที่ 2 ส่วนที่ 8 ส่วนที่ 10 ส่วนที่ 11 และส่วนที่ 12
5. การทยอยยกเลิกหรือลดอากรศุลกากรตามที่กำหนดไว้ในตารางทุกตารางในภาคผนวกนี้ให้ถือว่าเริ่มทำ ณ วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ โดยรวมถึงตารางของประเทศสมาชิกอาเซียนซึ่งความตกลงฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับในภายหลังตามวรรค 2 ของข้อ 79

ส่วนที่ 2

ตอนที่ 1

หมายเหตุสำหรับตารางของบรูไนดารุสซาลาม

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 16 ให้ใช้การแบ่งประเภทตามที่ระบุไว้ในแถวที่ 4 ในตารางของบรูไนดารุสซาลาม ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้ ดังนี้
  - (เอ) อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอ” จะต้องยกเลิกตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
  - (บี) อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 3” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสี่ (4) ครั้งตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
  - (ซี) อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 4” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดห้า (5) ครั้งตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
  - (ดี) อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 6” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดเจ็ด (7) ครั้งตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
  - (อี) อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 8” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดเก้า (9) ครั้งตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
  - (เอฟ) อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 10” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้งตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
  - (จี) อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “จี” ให้ใช้อัตราฐานตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
  - (เอช) อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “อาร์” จะต้องลดตามข้อตกลงและเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในหมายเหตุในแถวที่ 5 ในตารางของบรูไนดารุสซาลาม ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้ และ
  - (ไอ) สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอกซ์” จะต้องได้รับการยกเว้นจากข้อผูกพันทางภาษีศุลกากรใดๆ ที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) ถึง (เอช)

2. ให้ใช้ข้อตกลงและเงื่อนไขในหมายเหตุต่อไปนี้ ซึ่งระบุเป็นข้อ (เอ) หรือ (บี) กับสินค้าที่ได้ขึ้น
 กำเนิดที่กำหนดด้วยตัวอักษรดังกล่าวในแถวที่ 5 ในตารางของบรูไนดารุสซาลาม ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้
- (เอ) อัตราอากรศุลกากรจะต้องลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดเก้า (9) ครั้ง จาก
 อัตราฐานถึงอัตราร้อยละ 5.0 หรือ
- (บี) อัตราอากรศุลกากรจะต้องลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง
 จากอัตราฐานถึงอัตราร้อยละ 5.0
3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของส่วนนี้ คำว่า “ปี” หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้
 บังคับถึงวันที่ 31 มีนาคมแรก ในส่วนของปีที่หนึ่ง และหมายถึง ระยะเวลาสิบสองเดือนซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1
 เมษายนของปีนั้น ในส่วนของปีต่อไป

ตอนที่ 2

ตารางของบรูไนดารุสซาลาม

แถวที่ 1	แถวที่ 2	แถวที่ 3	แถวที่ 4	แถวที่ 5
หมายเลขพิกัด ศุลกากร	รายการสินค้า	อัตราฐาน	ประเภท	หมายเหตุ

ส่วนที่ 3
ตอนที่ 1

หมายเหตุสำหรับตารางของราชอาณาจักรกัมพูชา

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 16 ให้ใช้การแบ่งประเภทตามที่ระบุไว้ในแถวที่ 4 ในตารางของราชอาณาจักรกัมพูชา ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้ ดังนี้

- (เอ) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอ” จะต้องยกเลิกตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
- (บี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี” จะต้องยกเลิกตามตารางต่อไปนี้

X = อัตราอากร พื้นฐาน	การยกเลิกหรือลดอากาศศุลกากรตามที่กำหนดไว้ข้างล่างจะต้องเกิดขึ้นไม่เกินวันที่ 1 มกราคมของปีถัดไป							
	2008	2011	2014	2017	2019	2021	2023	2026
$40\% \leq X$	อัตราฐาน	40%	30%	25%	20%	10%	5%	0%
$35\% \leq X < 40\%$	35%	30%	25%	20%	15%	10%	5%	0%
$30\% \leq X < 35\%$	30%	30%	25%	20%	15%	10%	5%	0%
$25\% \leq X < 30\%$	25%	20%	20%	15%	15%	10%	ไม่เกิน 5%*	0%
$20\% \leq X < 25\%$	20%	20%	15%	15%	10%	10%	ไม่เกิน 5%*	0%
$15\% \leq X < 20\%$	15%	15%	15%	10%	10%	10%	ไม่เกิน 5%*	0%
$10\% \leq X < 15\%$	10%	10%	10%	10%	8%	5%	ไม่เกิน 5%*	0%
$7\% \leq X < 10\%$	7%	7%	7%	5%	5%	5%	ไม่เกิน 5%*	0%
$5\% \leq X < 7\%$	5%	5%	5%	5%	5%	5%	ไม่เกิน 5%*	0%
$X < 5\%$	อัตราฐาน							0%

* ราชอาณาจักรกัมพูชาจะต้องแจ้งอัตราอากรศุลกากรที่ตนจะใช้เป็นลายลักษณ์อักษรกับประเทศภาคีอื่นก่อนวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2023 (พ.ศ. 2566)

- (ซี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “ซี” ให้ใช้อัตราฐานตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

- (ค) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “อาร์” จะต้องลดตามข้อตกลงและเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในหมายเหตุในแถวที่ 5 ในตารางของราชอาณาจักรกัมพูชา ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้ และ
- (อ) สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอกซ์” จะต้องได้รับการยกเว้นจากข้อผูกพันทางภาษีศุลกากรใดๆ ที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) ถึง (ค)

2. ราชอาณาจักรกัมพูชาจะต้องลดอัตราอากาศศุลกากรลงไปที่ระดับไม่เกินร้อยละ 5.0 สำหรับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดอย่างน้อยร้อยละ 40 ของรายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอ” และ “บี” ภายในวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2021 (พ.ศ. 2564)

3. ราชอาณาจักรกัมพูชาจะต้องยกเลิกอากาศศุลกากรสำหรับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดอย่างน้อยร้อยละ 90 ของรายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอ” และ “บี” ภายในวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2023 (พ.ศ. 2566)

4. ให้ใช้ข้อตกลงและเงื่อนไขในหมายเหตุต่อไปนีกับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่กำหนดด้วยตัวอักษร (เอ) ในแถวที่ 5 ในตารางของราชอาณาจักรกัมพูชา ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้

อัตราอากาศศุลกากรจะต้องลดตามตารางต่อไปนี้

- (1) อัตราฐานตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และ
- (2) ร้อยละ 5.0 ตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่สิบเก้า

5. เพื่อความมุ่งประสงค์ของส่วนนี้ คำว่า “ปี” หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับถึงวันที่ 31 ธันวาคมแรก ในส่วนของปีที่หนึ่ง และหมายถึง ระยะเวลาสิบสองเดือนซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคมของปีนั้น ในส่วนของปีต่อไป

ตอนที่ 2

ตารางของราชอาณาจักรกัมพูชา

แถวที่ 1	แถวที่ 2	แถวที่ 3	แถวที่ 4	แถวที่ 5
หมายเลขพิกัดศุลกากร	รายการสินค้า	อัตราฐาน	ประเภท	หมายเหตุ

ส่วนที่ 4

ตอนที่ 1

หมายเหตุสำหรับตารางของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 16 ให้ใช้การแบ่งประเภทตามที่ระบุไว้ในแถวที่ 4 ในตารางของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้ ดังนี้
  - (เอ) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอ” จะต้องยกเลิกตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
  - (บี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 2*” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้งจากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์ ตามข้อกำหนดต่อไปนี้
    - (1) การลดครั้งแรกและครั้งต่อไป จะต้องเกิดขึ้นตามอนุวรรค 4 (เอ) และ (บี) ของส่วนที่ 1 และ
    - (2) การลดครั้งสุดท้าย จะต้องเกิดขึ้นในวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553)
  - (ซี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 3” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสี่ (4) ครั้งจากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
  - (ดี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 3*” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์ ตามข้อกำหนดต่อไปนี้
    - (1) การลดครั้งแรกและครั้งต่อไป จะต้องเกิดขึ้นตามอนุวรรค 4 (เอ) และ (บี) ของส่วนที่ 1 และ
    - (2) การลดครั้งสุดท้าย จะต้องเกิดขึ้นในวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2011 (พ.ศ. 2554)
  - (อี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 4*” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์ ตามข้อกำหนดต่อไปนี้
    - (1) การลดครั้งแรกและครั้งต่อไป จะต้องเกิดขึ้นตามอนุวรรค 4 (เอ) และ (บี) ของส่วนที่ 1 และ
    - (2) การลดครั้งสุดท้าย จะต้องเกิดขึ้นในวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2012 (พ.ศ. 2555)

- (เอฟ) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 5” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดหก (6) ครั้งจากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
- (จี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 5*” จะต้องยกเลิก ตามข้อกำหนดต่อไปนี้
- (1) อัตราอากาศศุลกากร จะต้องเป็นร้อยละ 13.0 ตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
  - (2) อัตราอากาศศุลกากร จะต้องเป็นร้อยละ 10.0 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2009 (พ.ศ. 2552)
  - (3) อัตราอากาศศุลกากร จะต้องเป็นร้อยละ 8.0 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553)
  - (4) อัตราอากาศศุลกากร จะต้องเป็นร้อยละ 6.0 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2011 (พ.ศ. 2554)
  - (5) อัตราอากาศศุลกากร จะต้องเป็นร้อยละ 4.0 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2012 (พ.ศ. 2555) และ
  - (6) จะต้องยกเลิกอากาศศุลกากร ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2013 (พ.ศ. 2556)
- (เอช) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 7” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดแปด (8) ครั้งจากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
- (ไอ) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 10” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้งจากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
- (เจ) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “ซี” ให้ใช้อัตราฐานตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
- (เค) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “อาร์” จะต้องลดตามข้อตกลงและเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในหมายเหตุในแถวที่ 5 ในตารางของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้ และ
- (แอล) สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอกซ์” จะต้องได้รับการยกเว้นจากข้อผูกพันทางภาษีศุลกากรใดๆ ที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) ถึง (เค)

2. ให้ใช้ข้อตกลงและเงื่อนไขในหมายเหตุต่อไปนี้กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่กำหนดด้วยตัวอักษร (เอ) ในแถวที่ 5 ในตารางของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้
- อัตราอากรศุลกากรจะต้องลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเจ็ด (17) ครั้งจากอัตราฐานถึงอัตราร้อยละ 5.0
3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของส่วนนี้ คำว่า “ปี” หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับถึงวันที่ 31 ธันวาคมแรกในส่วนของปีที่หนึ่ง และหมายถึง ระยะเวลาสิบสองเดือนซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคมของปีนั้นในส่วนของปีต่อไป

ตอนที่ 2

ตารางของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

แถวที่ 1	แถวที่ 2	แถวที่ 3	แถวที่ 4	แถวที่ 5
หมายเลขพิกัด ศุลกากร	รายการสินค้า	อัตราฐาน	ประเภท	หมายเหตุ

ส่วนที่ 5

ตอนที่ 1

หมายเหตุสำหรับตารางของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 16 ให้ใช้การแบ่งประเภทตามที่ระบุไว้ในแถวที่ 4 ในตารางของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวในตอนที่ 2 ของส่วนนี้ ดังนี้

(เอ) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี” จะต้องยกเลิกตามตารางต่อไปนี้

X = อัตราอากร พื้นฐาน	การยกเลิกหรือลดอากาศศุลกากรตามที่กำหนดไว้ข้างล่าง จะต้องเกิดขึ้นไม่เกินวันที่ 1 เมษายนของปีถัดไป							
	2008	2011	2014	2017	2019	2021	2023	2026
$40\% \leq X$	อัตราฐาน	40%	30%	25%	20%	10%	5%	0%
$35\% \leq X < 40\%$	35%	30%	25%	20%	15%	10%	5%	0%
$30\% \leq X < 35\%$	30%	30%	25%	20%	15%	10%	5%	0%
$25\% \leq X < 30\%$	25%	20%	20%	15%	15%	10%	ไม่เกิน 5%*	0%
$20\% \leq X < 25\%$	20%	20%	15%	15%	10%	10%	ไม่เกิน 5%*	0%
$15\% \leq X < 20\%$	15%	15%	15%	10%	10%	10%	ไม่เกิน 5%*	0%
$10\% \leq X < 15\%$	10%	10%	10%	10%	8%	5%	ไม่เกิน 5%*	0%
$7\% \leq X < 10\%$	7%	7%	7%	5%	5%	5%	ไม่เกิน 5%*	0%
$5\% \leq X < 7\%$	5%	5%	5%	5%	5%	5%	ไม่เกิน 5%*	0%
$X < 5\%$	อัตราฐาน							0%

* สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจะต้องแจ้งอัตราอากรศุลกากรที่ตนจะใช้ เป็นลายลักษณ์อักษรกับประเทศภาคีอื่นก่อนวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2023 (พ.ศ. 2566)

- (บี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “ซี” ให้ใช้อัตราฐานตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
- (ซี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “อาร์” จะต้องลดตามข้อตกลงและเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในหมายเหตุในแถวที่ 5 ในตารางของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้ และ

(ด) สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอกซ์” จะต้องได้รับการยกเว้นจากข้อผูกพันทางภาษีศุลกากรใดๆ ที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) ถึง (ซี)

2. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจะต้องลดอัตราอากรศุลกากรลงไปที่ระดับไม่เกินร้อยละ 5.0 สำหรับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดอย่างน้อยร้อยละ 40 ของรายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอ” และ “บี” ภายในวันที่ 1 เมษายน ค.ศ. 2021 (พ.ศ. 2564)

3. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจะต้องยกเลิกอากรศุลกากรสำหรับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดอย่างน้อยร้อยละ 90 ของรายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอ” และ “บี” ภายในวันที่ 1 เมษายน ค.ศ. 2023 (พ.ศ. 2566)

4. ให้ใช้ข้อตกลงและเงื่อนไขในหมายเหตุต่อไปนีกับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่กำหนดด้วยตัวอักษร (เอ) ในแถวที่ 5 ในตารางของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้

อัตราอากรศุลกากรจะต้องลดลงตามตารางต่อไปนี้

- (1) อัตราฐาน ตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และ
- (2) ร้อยละ 5.0 ตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่ 19

5. เพื่อความมุ่งประสงค์ของส่วนนี้ คำว่า “ปี” หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับถึงวันที่ 31 มีนาคมแรกในส่วนของปีที่หนึ่ง และหมายถึง ระยะเวลาสิบสองเดือนซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เมษายนของปีนั้นในส่วนของปีต่อไป

ตอนที่ 2

ตารางของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

แถวที่ 1	แถวที่ 2	แถวที่ 3	แถวที่ 4	แถวที่ 5
หมายเลขพิกัด ศุลกากร	รายการสินค้า	อัตราฐาน	ประเภท	หมายเหตุ

ส่วนที่ 6

ตอนที่ 1

หมายเหตุสำหรับตารางของมาเลเซีย

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 16 ให้ใช้การแบ่งประเภทตามที่ระบุไว้ในแถวที่ 4 ในตารางของมาเลเซีย ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้ ดังนี้
  - (เอ) อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอ” จะต้องยกเลิกตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
  - (บี) อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 2*” จะต้องยกเลิกตามตารางต่อไปนี้
    - (1) ให้อัตราอากรศุลกากรเป็นอัตราที่น้อยกว่าระหว่าง อัตรา ซี อี พี ที ณ วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ หรืออัตราไม่เกินร้อยละ 5.0 ตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
    - (2) ให้อัตราอากรศุลกากรเป็นอัตราที่น้อยกว่าระหว่าง อัตรา ซี อี พี ที ณ วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2009 (พ.ศ. 2552) หรืออัตราไม่เกินร้อยละ 5.0 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2009 (พ.ศ. 2552) และ
    - (3) จะต้องยกเลิกอากรศุลกากร ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) หมายเหตุ เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค (1) และ (2) คำว่า “อัตรา ซี อี พี ที” หมายถึง อัตราภาษีศุลกากรของมาเลเซีย ภายใต้ความตกลงว่าด้วยการใช้สิทธิพิเศษที่เท่ากัน สำหรับเขตการค้าเสรีอาเซียน รวมถึงความตกลงและพิธีสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
  - (ซี) อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 3” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสี่ (4) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
  - (ดี) อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 4” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดห้า (5) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
  - (อี) อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 5” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดหก (6) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์

- (เอฟ) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “ปี 5*” จะต้องยกเลิกตามตารางต่อไปนี้
- (1) ให้อัตราอากาศศุลกากรเป็นร้อยละ 20 ตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
  - (2) ให้อัตราอากาศศุลกากรเป็นร้อยละ 10 ตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่สี่ และ
  - (3) ให้ยกเลิกอากาศศุลกากร นับตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่หก
- (จี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “ปี 6” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดเจ็ด (7) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
- (เอช) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “ปี 7” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดแปด (8) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
- (ไอ) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “ปี 9” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบ (10) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
- (เจ) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “ปี 9*” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์ ดังนี้
- (1) การลดครั้งแรกและครั้งต่อไปจะต้องเกิดขึ้นตามอนุวรรค 4 (เอ) และ (บี) ของส่วนที่ 1 และ
  - (2) การลดครั้งสุดท้ายจะต้องเกิดขึ้นในวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2017 (พ.ศ. 2560)
- (เค) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “ปี 10” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
- (แอล) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “ปี 10*” จะต้องยกเลิก ตามตารางดังต่อไปนี้
- (1) ให้อัตราอากาศศุลกากรเป็นร้อยละ 15 ตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
  - (2) ให้อัตราอากาศศุลกากรเป็นร้อยละ 10 ตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่หก
  - (3) ให้อัตราอากาศศุลกากรเป็นร้อยละ 5 ตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่แปด และ
  - (4) ให้ยกเลิกอากาศศุลกากรนับตั้งแต่วันแรกของปีที่สิบเอ็ด

- (เอ็ม) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “ซี” ให้ใช้อัตราฐานตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
- (เอ็น) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “อาร์” จะต้องลดตามข้อตกลงและเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในหมายเหตุในแถวที่ 5 ในตารางของมาเลเซีย ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้ และ
- (โอ) สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอกซ์” จะต้องได้รับการยกเว้นจากข้อผูกพันทางภาษีศุลกากรใดๆ ที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) ถึง (เอ็น)

2. ให้ใช้ข้อตกลงและเงื่อนไขในหมายเหตุต่อไปนี้ ซึ่งระบุเป็นข้อ (เอ) ถึง (ดี) กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่ระบุด้วยตัวอักษรเหล่านี้ในแถวที่ 5 ของตารางของมาเลเซีย ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้

- (เอ) อัตราอากาศศุลกากรจะต้องลดลงอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราารร้อยละ 5.0
- (บี) อัตราอากาศศุลกากรจะต้องลดลงอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราารร้อยละ 10.0 หรือ
- (ซี) อัตราอากาศศุลกากรจะต้องลดลงอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราารร้อยละ 20.0 หรือ
- (ดี) อัตราอากาศศุลกากรจะต้องลดตามตารางต่อไปนี้
  - (1) เป็นร้อยละ 50 ตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
  - (2) เป็นร้อยละ 30 ตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่หก และ
  - (3) เป็นร้อยละ 20 ตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่สิบเอ็ด

3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของส่วนนี้ คำว่า “ปี” หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับถึงวันที่ 31 ธันวาคมแรก ในส่วนของปีหนึ่ง และหมายถึง ระยะเวลาสิบสองเดือนซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคมของปีนั้น ในส่วนของปีต่อไป

ตอนที่ 2

ตารางของมาเลเซีย

แถวที่ 1	แถวที่ 2	แถวที่ 3	แถวที่ 4	แถวที่ 5
หมายเลขพิกัดศุลกากร	รายการสินค้า	อัตราฐาน	ประเภท	หมายเหตุ

ส่วนที่ 7

ตอนที่ 1

หมายเหตุสำหรับตารางของสหภาพพม่า

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 16 ให้ใช้การแบ่งประเภทตามที่ระบุไว้ในแถวที่ 4 ในตารางของสหภาพพม่า ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้ ดังนี้

- (เอ) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอ” จะต้องยกเลิกตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
- (บี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี” จะต้องยกเลิกตามตารางต่อไปนี้

X = อัตราอากร พื้นฐาน	การยกเลิกหรือลดอากาศศุลกากรตามที่กำหนดไว้ข้างล่างจะต้องเกิดขึ้นไม่เกินวันที่ 1 เมษายนของปีถัดไป							
	2008	2011	2014	2017	2019	2021	2023	2026
$40\% \leq X$	อัตราฐาน	40%	30%	25%	20%	10%	5%	0%
$35\% \leq X < 40\%$	35%	30%	25%	20%	15%	10%	5%	0%
$30\% \leq X < 35\%$	30%	30%	25%	20%	15%	10%	5%	0%
$25\% \leq X < 30\%$	25%	20%	20%	15%	15%	10%	ไม่เกิน 5%*	0%
$20\% \leq X < 25\%$	20%	20%	15%	15%	10%	10%	ไม่เกิน 5%*	0%
$15\% \leq X < 20\%$	15%	15%	15%	10%	10%	10%	ไม่เกิน 5%*	0%
$10\% \leq X < 15\%$	10%	10%	10%	10%	8%	5%	ไม่เกิน 5%*	0%
$7\% \leq X < 10\%$	7%	7%	7%	5%	5%	5%	ไม่เกิน 5%*	0%
$5\% \leq X < 7\%$	5%	5%	5%	5%	5%	5%	ไม่เกิน 5%*	0%
$X < 5\%$	อัตราฐาน							0%

* สหภาพพม่าจะต้องแจ้งอัตราอากรศุลกากรที่ตนจะใช้ เป็นลายลักษณ์อักษรกับประเทศภาคีอื่นก่อนวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2023 (พ.ศ. 2566)

- (ซี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “ซี” ให้ใช้อัตราฐานตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้ บังคับ
- (ดี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “อาร์” จะต้องลดตามข้อตกลงและเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในหมายเหตุในแถวที่ 5 ในตารางของสหภาพพม่า ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้ และ

(อี) สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอกซ์” จะต้องได้รับการยกเว้นจากข้อผูกพันทางภาษีศุลกากรใดๆ ที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) ถึง (ดี)

2. สหภาพพม่าจะต้องลดอัตราอากรศุลกากรลงไปที่ระดับไม่เกินร้อยละ 5.0 สำหรับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดอย่างน้อยร้อยละ 40 ของรายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอ” และ “บี” ภายในวันที่ 1 เมษายน ค.ศ. 2021 (พ.ศ. 2564)

3. สหภาพพม่าจะต้องยกเลิกอากรศุลกากรสำหรับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดอย่างน้อยร้อยละ 90 ของรายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอ” และ “บี” ภายในวันที่ 1 เมษายน ค.ศ. 2023 (พ.ศ. 2566)

4. ให้ใช้ข้อตกลงและเงื่อนไขในหมายเหตุต่อไปนี้กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่กำหนดด้วยตัวอักษร (เอ) ในแถวที่ 5 ในตารางของสหภาพพม่า ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้

อัตราอากรศุลกากรจะต้องลดลงตามตารางต่อไปนี้

- (1) อัตราฐาน ตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และ
- (2) ร้อยละ 5.0 ตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่ 19

5. เพื่อความมุ่งประสงค์ของส่วนนี้ คำว่า “ปี” หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับถึงวันที่ 31 มีนาคมแรก ในส่วนของปีที่หนึ่ง และหมายถึง ระยะเวลาสิบสองเดือนซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เมษายนของปีนั้น ในส่วนของปีต่อไป

ตอนที่ 2

ตารางของสหภาพพม่า

แถวที่ 1	แถวที่ 2	แถวที่ 3	แถวที่ 4	แถวที่ 5
หมายเลขพิกัด ศุลกากร	รายการสินค้า	อัตราฐาน	ประเภท	หมายเหตุ

ส่วนที่ 8

ตอนที่ 1

หมายเหตุสำหรับตารางของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 16 ให้ใช้การแบ่งประเภทตามที่ระบุไว้ในแถวที่ 4 ในตารางของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้ ดังนี้
  - (เอ) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอ” จะต้องยกเลิกตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
  - (บี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 4*” ให้ใช้พื้นฐานตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และให้ยกเลิกตั้งแต่วันแรกของปีที่ห้า
  - (ซี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 5” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดหก (6) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
  - (ดี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 5*” ให้ใช้เป็นอัตราฐานตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และจะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดห้า (5) ครั้ง การลดประจำปีนี้จะเกิดขึ้นในวันที่หนึ่งของแต่ละปี ตั้งแต่ปีที่สอง ถึงปีที่หก
  - (อี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 5**” ให้ใช้เป็นอัตราฐานตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และจะต้องยกเลิกตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่หก
  - (เอฟ) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 7” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดแปด (8) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
  - (จี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 10” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
  - (เอช) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 10*” ให้ใช้เป็นอัตราฐานตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และจะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบ (10) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตรา

อาการเท่ากับศูนย์ การลดประจำปีนี้จะเกิดขึ้นในวันที่หนึ่งของแต่ละปี ตั้งแต่ปีที่สอง ถึงปีที่สิบเอ็ด

- (ไอ) อาการศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 10**” ให้ใช้เป็นอัตราฐานตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และจะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดหก (6) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอาการเท่ากับศูนย์ การลดประจำปีนี้จะเกิดขึ้นในวันที่หนึ่งของแต่ละปี ตั้งแต่ปีที่หก ถึงปีที่สิบเอ็ด
- (เจ) อาการศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “ซี” ให้ใช้อัตราฐานตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
- (เค) อาการศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “อาร์” จะต้องลดตามข้อตกลงและเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในหมายเหตุในแถวที่ 5 ในตารางของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้ และ
- (แอล) สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอกซ์” จะต้องได้รับการยกเว้นจากข้อผูกพันทางภาษีศุลกากรใดๆ ที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) ถึง (เค)

2. ให้ใช้ข้อตกลงและเงื่อนไขในหมายเหตุต่อไปนี้ ซึ่งระบุเป็นข้อ (เอ) ถึง (ซี) กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่ระบุด้วยตัวอักษรเหล่านี้ในแถวที่ 5 ของตารางของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้

- (เอ) อัตราอาการศุลกากรจะต้องลดลงอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราารร้อยละ 5.0
- (บี) อัตราอาการศุลกากรจะต้องเป็นอัตราฐานตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และเป็นร้อยละ 20.0 ตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่สองของความตกลงนี้ หรือ
- (ซี) อัตราอาการศุลกากรจะต้องเป็นอัตราฐานตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และเป็นร้อยละ 5.0 ตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่เก้าของความตกลงนี้

3. แม้จะกำหนดไว้ในวรรค 1 ของส่วน 1 เพื่อความมุ่งประสงค์ในการยกเลิกหรือการลดอาการศุลกากรตามส่วนนี้ เศษส่วนใดๆ ที่น้อยกว่า 1.0 ของค่าร้อยละจะต้องปัดให้เป็นจำนวนเต็มที่ใหญ่ที่สุด (ในกรณีร้อยละ 0.5 ให้ปัดเศษส่วนดังกล่าวขึ้นเป็นร้อยละ 1.0 ในกรณีของอาการศุลกากรที่จัดเก็บตามราคา)

4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของส่วนนี้ คำว่า “ปี” หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับถึงวันที่ 31 มีนาคมแรกในส่วนหนึ่งของปีที่หนึ่ง และหมายถึง ระยะเวลาสิบสองเดือนซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เมษายนของปีนั้นในส่วนของปีต่อไป

ตอนที่ 2
ตารางของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

แถวที่ 1	แถวที่ 2	แถวที่ 3	แถวที่ 4	แถวที่ 5
หมายเลขพิกัด ศุลกากร	รายการสินค้า	อัตราฐาน	ประเภท	หมายเหตุ

ส่วนที่ 9

ตอนที่ 1

ตารางของสาธารณรัฐสิงคโปร์

สาธารณรัฐสิงคโปร์จะต้องยกเลิกอากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ตั้งแต่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

ส่วนที่ 10

ตอนที่ 1

หมายเหตุสำหรับตารางของราชอาณาจักรไทย

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 16 ให้ใช้การแบ่งประเภทตามที่ระบุไว้ในแถวที่ 4 ในตารางของราชอาณาจักรไทย ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้ ดังนี้
  - (เอ) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอ” จะต้องยกเลิกตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
  - (บี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 2” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสาม (3) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
  - (ซี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 3” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสี่ (4) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
  - (ดี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 4” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดห้า (5) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
  - (อี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 5” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดหก (6) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
  - (เอฟ) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 6” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดเจ็ด (7) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
  - (จี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 6*” ให้ใช้อัตราฐานตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และยกเลิกตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่เจ็ด
  - (เอช) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 7” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดแปด (8) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์

- (ไอ) อักษรสุลทการของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีสุลทการที่ระบุ “บี 8” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดแก้ว (9) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
- (เจ) อักษรสุลทการของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีสุลทการที่ระบุ “บี 9*” ให้ใช้อัตราฐานตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และยกเลิกตั้งแต่วันที่ 1 เมษายนของปีที่สิบ
- (เค) อักษรสุลทการของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีสุลทการที่ระบุ “บี 10” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
- (แอล) อักษรสุลทการของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีสุลทการที่ระบุ “บี 10*” ให้ใช้อัตราฐานตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และยกเลิกตั้งแต่วันที่ 1 เมษายนของปีที่สิบเอ็ด
- (เอ็ม) อักษรสุลทการของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีสุลทการที่ระบุ “ซี” ให้ใช้อัตราฐานตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
- (เอ็น) อักษรสุลทการของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีสุลทการที่ระบุ “คิว” จะต้องลดตามข้อตกลงและเงื่อนไขที่ระบุในหมายเหตุในแถวที่ 5 ในตารางของราชอาณาจักรไทย ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้
- (โอ) อักษรสุลทการของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีสุลทการที่ระบุ “พี” จะต้องยกเลิกตามข้อตกลงและเงื่อนไขที่ระบุในหมายเหตุในแถวที่ 5 ในตารางของราชอาณาจักรไทย ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้
- (พี) อักษรสุลทการของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีสุลทการที่ระบุ “อาร์” จะต้องลดตามข้อตกลงและเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในหมายเหตุในแถวที่ 5 ในตารางของราชอาณาจักรไทย ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้ และ
- (คิว) สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีสุลทการที่ระบุ “เอกซ์” จะต้องได้รับการยกเว้นจากข้อผูกพันทางภาษีสุลทการใดๆ ที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) ถึง (พี)

2. ให้ใช้ข้อตกลงและเงื่อนไขในหมายเหตุต่อไปนี้ ซึ่งระบุเป็นข้อ (เอ) ถึง (เอฟ) กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่ระบุด้วยตัวอักษรเหล่านี้ในแถวที่ 5 ของตารางของราชอาณาจักรไทย ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้

- (เอ) อัตราอากรสุลทการจะต้องลดลงอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรร้อยละ 10.0

- (บี) อัตราการสุกการที่ใช้กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่นำเข้ามาภายในปริมาณโควตาของโควตา อัตราภาษีที่ราชอาณาจักรไทยผูกพันไว้ภายใต้ความตกลงดับบลิว ที โอ ซึ่งยังมีอยู่ ณ เวลา นำเข้า จะต้องลดลงอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตรา อากร้อยละ 27.00 ถึงร้อยละศูนย์ โดยการลดครั้งแรกต้องเกิดขึ้น ณ วันที่ความตกลงฉบับ นี้มีผลใช้บังคับ
- (ซี) อัตราการสุกการที่ใช้กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่นำเข้ามาภายในปริมาณโควตาของโควตา อัตราภาษีที่ราชอาณาจักรไทยผูกพันไว้ภายใต้ความตกลงดับบลิว ที โอ ซึ่งยังมีอยู่ ณ เวลา นำเข้า จะต้องลดลงอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตรา อากร้อยละ 40.00 ถึงร้อยละศูนย์ โดยการลดครั้งแรกต้องเกิดขึ้น ณ วันที่ความตกลงฉบับ นี้มีผลใช้บังคับ
- (ดี) อัตราการสุกการที่ใช้กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่นำเข้ามาภายในปริมาณโควตาของโควตา อัตราภาษีที่ราชอาณาจักรไทยผูกพันไว้ภายใต้ความตกลงดับบลิว ที โอ ซึ่งยังมีอยู่ ณ เวลา นำเข้า จะต้องลดลงอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตรา อากร้อยละ 20.00 ถึงร้อยละศูนย์ โดยการลดครั้งแรกต้องเกิดขึ้น ณ วันที่ความตกลงฉบับ นี้มีผลใช้บังคับ
- (อี) อัตราการสุกการจะเป็นดังนี้
- (1) อัตราที่น้อยกว่าระหว่าง อัตราเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่งที่เก็บจริง ณ เวลาที่นำเข้าหรือร้อยละ 5.0 ตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และ
  - (2) เป็นศูนย์ ตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่หก หรือ
- (เอฟ) อัตราการสุกการจะต้องลดลงอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอกร้อยละ 20.0

3. ไม่ให้ใช้วรรค 1 ของส่วนที่ 1 กับกรณีที่อัตราการสุกการของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้ ประเภทย่อย 2710.111 ประเภทย่อย 2710.192 และประเภทย่อย 2710.193 ของ เอช เอส สำหรับอาก รสุกการที่จัดเก็บตามสภาพของสินค้าเหล่านี้ เศษส่วนใดๆที่น้อยกว่า 0.001 ของหน่วยเงินตราที่เป็นทางการ จะต้องปิดเศษส่วนให้เป็นทศนิยมสาม (3) ตำแหน่งที่ใกล้เคียงที่สุด (ในกรณีของ 0.0005 ให้ปิดเศษส่วนขึ้น เป็น 0.001)

4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของส่วนนี้ คำว่า “ปี” หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้ บังคับถึงวันที่ 31 มีนาคมแรก ในส่วนของปีที่หนึ่ง และหมายถึง ระยะเวลาสิบสองเดือนซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เมษายนของปีนั้น ในส่วนของปีต่อไป

ตอนที่ 2

ตารางของราชอาณาจักรไทย

แถวที่ 1	แถวที่ 2	แถวที่ 3	แถวที่ 4	แถวที่ 5
หมายเลขพิกัด ศุลกากร	รายการสินค้า	อัตราฐาน	ประเภท	หมายเหตุ

ส่วนที่ 11

ตอนที่ 1

หมายเหตุสำหรับตารางของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 16 ให้ใช้การแบ่งประเภทตามที่ระบุไว้ในแถวที่ 4 ในตารางของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้ ดังนี้

- (เอ) อากาศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอ” จะต้องยกเลิกตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
- (บี) อากาศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 2” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสาม (3) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
- (ซี) อากาศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 4” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดห้า (5) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
- (ดี) อากาศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 5*” ให้ใช้อัตราฐาน และจะต้องยกเลิกตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่หก
- (อี) อากาศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 6” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดเจ็ด (7) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
- (เอฟ) อากาศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 8” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดเก้า (9) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
- (จี) อากาศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 10” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
- (เอช) อากาศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 10*” ให้ใช้อัตราฐานและจะต้องยกเลิกตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่สิบเอ็ด
- (ไอ) อากาศุลกากรสำหรับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จัดอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 10**” จะต้องยกเลิกตามข้อตกลงและเงื่อนไขตามที่ระบุในหมายเหตุในแถวที่ 5 ในตารางของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้

- (เจ) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 15” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบลหก (16) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
- (เค) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 15*” ให้ใช้อัตราฐาน และจะต้องยกเลิกตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่สิบลหก
- (แอล) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 16” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบลเจ็ด (17) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
- (เอ็ม) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 16*” ให้ใช้อัตราฐาน และจะต้องยกเลิกตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่สิบลเจ็ด
- (เอ็น) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “ซี” ให้ใช้อัตราฐาน
- (โอ) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “อาร์ 1” ให้ใช้อัตราฐาน และจะต้องลดลงมาที่อัตราร้อยละ 5.0 ตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่สิบลแปด
- (พี) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “อาร์ 2” ให้ใช้อัตราฐาน และจะต้องลดลงมาที่อัตราร้อยละ 50.0 ตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่สิบลหก และ
- (คิว) สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอกซ์” จะต้องได้รับการยกเว้นจากข้อผูกพันทางภาษีศุลกากรใดๆ ที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) ถึง (พี)
- (อาร์) อากาศศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุด้วย “* ” จะต้องกำหนดตามการจำแนกพิกัดศุลกากรภายในประเทศ
2. ให้ใช้ข้อตกลงและเงื่อนไขในหมายเหตุต่อไปนี้ ซึ่งระบุเป็นข้อ (เอ) ถึง (ดี) กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่ระบุด้วยตัวอักษรเหล่านี้ในแถวที่ 5 ของตารางของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้
- (เอ) อัตราอากาศศุลกากรจะต้องลดลงมาที่อัตราร้อยละ 2.0 ณ วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับและยกเลิกตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่สิบลเอ็ด
- (บี) อัตราอากาศศุลกากรจะต้องลดลงมาที่อัตราร้อยละ 3.0 ณ วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับและยกเลิกตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่สิบลเอ็ด

(ซี) อัตราอาการศุลกากรจะต้องเป็นอัตราฐาน ณ วันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ และลดลงมาที่อัตราร้อยละ 1.0 ณ ตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่สอง และยกเลิกตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่สิบเอ็ดหรือ

(ดี) อัตราอาการศุลกากรจะต้องเป็นอัตราฐาน ณ วันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ และลดลงมาที่อัตราร้อยละ 3.0 ณ ตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่สองและยกเลิกตั้งแต่วันที่หนึ่งของปีที่สิบเอ็ด

3. แม้จะกำหนดไว้ในวรรค 1 ของส่วน 1 เพื่อความมุ่งประสงค์ในการยกเลิกหรือการลดอาการศุลกากรตามส่วนนี้ เศษส่วนใดๆที่น้อยกว่า 1.0 ของค่าร้อยละจะต้องปัดให้เป็นจำนวนเต็มที่ใกล้ที่สุด (ในกรณีร้อยละ 0.5 ให้ปัดเศษส่วนดังกล่าวขึ้นเป็นร้อยละ 1.0) ในกรณีของอาการศุลกากรที่จัดเก็บตามราคา

4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของส่วนนี้ คำว่า “ปี” หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับถึงวันที่ 31 มีนาคมแรก ในส่วนของปีที่หนึ่ง และหมายถึง ระยะเวลาสิบสองเดือนซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เมษายนของปีนั้น ในส่วนของปีต่อไป

5. ในกรณีที่อัตราอาการศุลกากรเชิงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ซึ่งที่ใช้บังคับกับสินค้าหนึ่งๆ ต่ำกว่าอัตราศุลกากรตามที่กำหนดในส่วนนี้ที่ใช้บังคับกับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรเดียวกันกับสินค้านั้น สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามจะต้องนำอัตราที่ต่ำกว่าสำหรับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดนั้นมาใช้บังคับ

ตอนที่ 2

ตารางของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

แถวที่ 1	แถวที่ 2	แถวที่ 3	แถวที่ 4	แถวที่ 5
หมายเลขพิกัดศุลกากร	รายการสินค้า	อัตราฐาน	ประเภท	หมายเหตุ

ส่วนที่ 12

ตอนที่ 1

หมายเหตุสำหรับตารางของญี่ปุ่น

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 16 ให้ใช้การแบ่งประเภทตามที่ระบุไว้ในแถวที่ 4 ในตารางของญี่ปุ่น ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้ ดังนี้

- (เอ) อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอ” จะต้องยกเลิกตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
- (บี) อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 5” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดหก (6) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
- (ซี) อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 7” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดแปด (8) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
- (ดี) อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 10” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
- (อี) อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “บี 15” จะต้องยกเลิกด้วยการลดอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบหก (16) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตราอากรเท่ากับศูนย์
- (เอฟ) อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “ซี” ให้ใช้อัตราฐานตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
- (จี) อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “อาร์” จะต้องลดตามข้อกำหนดและเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในหมายเหตุในแถวที่ 5 ในตารางของญี่ปุ่น ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้ และ
- (จึ) สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรที่ระบุ “เอกซ์” จะต้องได้รับการยกเว้นจากข้อผูกพันทางภาษีศุลกากรใดๆ ที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) ถึง (จึ)

2. ให้ใช้ข้อกำหนดและเงื่อนไขในหมายเหตุต่อไปนี้ ซึ่งระบุเป็นข้อ (เอ) ถึง (บีบี) กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่ระบุด้วยตัวอักษรเหล่านี้ในแถวที่ 5 ของตารางของญี่ปุ่น ในตอนที่ 2 ของส่วนนี้

- (พี) อัตราการสุตกากจะต้องลดลงอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตรา ร้อยละ 7.8
- (คิว) อัตราการสุตกากจะต้องลดลงอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตรา ร้อยละ 8.0
- (อาร์) อัตราการสุตกากจะต้องลดลงอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตรา ร้อยละ 9.0
- (เอส) อัตราการสุตกากจะต้องลดลงอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตรา ร้อยละ 9.3
- (ที) อัตราการสุตกากจะต้องลดลงอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตรา ร้อยละ 10.0
- (ยู) อัตราการสุตกากจะต้องลดลงอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตรา ร้อยละ 10.6
- (วี) อัตราการสุตกากจะต้องลดลงอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตรา ร้อยละ 12.5
- (ดับบลิว) อัตราการสุตกากจะต้องลดลงอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตรา ร้อยละ 15.0
- (เอ็กซ์) อัตราการสุตกากจะต้องลดลงอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตราฐานถึงอัตรา ร้อยละ 20.0
- (วาย) อัตราการสุตกากจะต้องลดลงอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตรา 24 เซนต์ต่อกิโลกรัม ถึงอัตรา 12 เซนต์ต่อกิโลกรัม
- (แซด) อัตราการสุตกากจะต้องลดลงอย่างเท่ากันทุกปี ปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดสิบเอ็ด (11) ครั้ง จากอัตรา 8.50 เซนต์ต่อกิโลกรัม ถึงอัตรา 4.20 เซนต์ต่อกิโลกรัม
- (เอเอ) อัตราการสุตกากจะต้องลดลง ดังนี้
- (1) อัตราที่น้อยกว่าระหว่างร้อยละ 8.2 หรือค่าต่างระหว่าง 73.70 เซนต์ต่อกิโลกรัมและมูลค่าอัตราการสุตกากต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
  - (2) อัตราที่น้อยกว่าระหว่างร้อยละ 7.9 หรือค่าต่างระหว่าง 73.70 เซนต์ต่อกิโลกรัมและมูลค่าอัตราการสุตกากต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 1 ของปีที่สอง
  - (3) อัตราที่น้อยกว่าระหว่างร้อยละ 7.5 หรือค่าต่างระหว่าง 73.70 เซนต์ต่อกิโลกรัมและมูลค่าอัตราการสุตกากต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 1 ของปีที่สาม

- (4) อัตราที่น้อยกว่าระหว่างร้อยละ 7.2 หรือค่าต่างระหว่าง 73.70 เยนต่อกิโลกรัมและมูลค่าอากรศุลกากรต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 1 ของปีที่สี่
  - (5) อัตราที่น้อยกว่าระหว่างร้อยละ 6.9 หรือค่าต่างระหว่าง 73.70 เยนต่อกิโลกรัมและมูลค่าอากรศุลกากรต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 1 ของปีที่ห้า
  - (6) อัตราที่น้อยกว่าระหว่างร้อยละ 6.6 หรือค่าต่างระหว่าง 73.70 เยนต่อกิโลกรัมและมูลค่าอากรศุลกากรต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 1 ของปีที่หก
  - (7) อัตราที่น้อยกว่าระหว่างร้อยละ 6.3 หรือค่าต่างระหว่าง 73.70 เยนต่อกิโลกรัมและมูลค่าอากรศุลกากรต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 1 ของปีที่เจ็ด
  - (8) อัตราที่น้อยกว่าระหว่างร้อยละ 6.0 หรือค่าต่างระหว่าง 73.70 เยนต่อกิโลกรัมและมูลค่าอากรศุลกากรต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 1 ของปีที่แปด
  - (9) อัตราที่น้อยกว่าระหว่างร้อยละ 5.6 หรือค่าต่างระหว่าง 73.70 เยนต่อกิโลกรัมและมูลค่าอากรศุลกากรต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 1 ของปีที่เก้า
  - (10) อัตราที่น้อยกว่าระหว่างร้อยละ 5.3 หรือค่าต่างระหว่าง 73.70 เยนต่อกิโลกรัมและมูลค่าอากรศุลกากรต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 1 ของปีที่สิบ
  - (11) อัตราที่น้อยกว่าระหว่างร้อยละ 5.0 หรือค่าต่างระหว่าง 73.70 เยนต่อกิโลกรัมและมูลค่าอากรศุลกากรต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 1 ของปีที่สิบเอ็ด หรือ
- (บีบี) ให้อัตราอากรศุลกากรเป็นอัตรา ดังนี้
- (1) อัตราอากรศุลกากรจะต้องลดลง ดังนี้
    - (1) อัตราที่มากกว่าระหว่างร้อยละ 27.9 หรือ 21.56 เยนต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
    - (2) อัตราที่มากกว่าระหว่างร้อยละ 26.1 หรือ 20.13 เยนต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 1 ของปีที่สอง
    - (3) อัตราที่มากกว่าระหว่างร้อยละ 24.2 หรือ 18.69 เยนต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 1 ของปีที่สาม
    - (4) อัตราที่มากกว่าระหว่างร้อยละ 22.4 หรือ 17.25 เยนต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 1 ของปีที่สี่
    - (5) อัตราที่มากกว่าระหว่างร้อยละ 20.5 หรือ 15.81 เยนต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 1 ของปีที่ห้า

- (6) อัตราที่มากกว่าระหว่างร้อยละ 18.6 หรือ 14.38 เยนต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 1 ของปีที่หก
  - (7) อัตราที่มากกว่าระหว่างร้อยละ 16.8 หรือ 12.94 เยนต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 1 ของปีที่เจ็ด
  - (8) อัตราที่มากกว่าระหว่างร้อยละ 14.9 หรือ 11.5 เยนต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 1 ของปีที่แปด
  - (9) อัตราที่มากกว่าระหว่างร้อยละ 13 หรือ 10.06 เยนต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 1 ของปีที่เก้า
  - (10) อัตราที่มากกว่าระหว่างร้อยละ 11.2 หรือ 8.63 เยนต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 1 ของปีที่สิบ และ
  - (11) อัตราที่มากกว่าระหว่างร้อยละ 9.3 หรือ 7.19 เยนต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 1 ของปีที่สิบเอ็ด และ
- (2) แม้จะกำหนดไว้ในอนุวรรค (1) อัตราอากรศุลกากรจะต้องเป็นร้อยละ 50 หากอากรศุลกากรที่จัดเก็บตามสภาพภายใต้อนุวรรค (1) มากกว่าร้อยละ 50

3. ไม่ให้ใช้วรรค 1 ของส่วนที่ 1 กับกรณีที่อากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้ประเภทย่อย 0703.10 ของเอช เอส ซึ่งมาจากค่าต่างระหว่างมูลค่าของอากรศุลกากรและมูลค่าที่ระบุไว้ในแถวที่ 3 ในตารางของญี่ปุ่นในส่วนนี้

4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของส่วนนี้ คำว่า “ปี” หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับถึงวันที่ 31 มีนาคมแรก ในส่วนของปีที่หนึ่ง และหมายถึง ระยะเวลาสิบสองเดือนซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคมของปีนั้น ในส่วนของปีต่อไป

5. ในกรณีที่อัตราอากรศุลกากรเชิงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ซึ่งที่ใช้บังคับกับสินค้าหนึ่งๆ ต่ำกว่าอัตราศุลกากรตามที่กำหนดในส่วนนี้ที่ใช้บังคับกับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่จำแนกอยู่ภายใต้รายการภาษีศุลกากรเดียวกันกับสินค้านั้น ญี่ปุ่นจะต้องนำอัตราที่ต่ำกว่าสำหรับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดนั้นมาใช้บังคับ

ตอนที่ 2
ตารางของญี่ปุ่น

แถวที่ 1	แถวที่ 2	แถวที่ 3	แถวที่ 4	แถวที่ 5
หมายเลข พิกัดศุลกากร	รายการสินค้า	อัตราฐาน	ประเภท	หมายเหตุ

ภาคผนวก 2

กฎเฉพาะรายสินค้า

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของกฎเฉพาะรายสินค้าที่กำหนดในภาคผนวกนี้ คำว่า
    - (เอ) “อาร์ วี ซี 40%” หมายถึง สินค้าที่มีสัดส่วนมูลค่าต้นทุนการผลิตในภูมิภาคไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบ (40) ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณที่ระบุในข้อ 27 และได้กระทำกระบวนการผลิตขั้นสุดท้ายในประเทศภาคีหมายเหตุ: เพื่อความมุ่งประสงค์ของภาคผนวกนี้ ให้ใช้อุนุวรรค 2 (เอ) ของข้อ 27 บังคับ
  - (บี) “ซี ซี” หมายถึง การเปลี่ยนพิกัดศุลกากรในระดับตอน ประเภท หรือประเภทย่อยจากตอนอื่นใด ซึ่งหมายความว่า วัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตของสินค้าได้ผ่านการเปลี่ยนพิกัดที่ระดับ 2 หลักของ เอช เอส (กล่าวคือ การเปลี่ยนตอน)
  - (ซี) “ซี ที เอช” หมายถึง การเปลี่ยนพิกัดศุลกากรในระดับตอน ประเภท หรือประเภทย่อยจากประเภทอื่นใด ซึ่งหมายความว่า วัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตของสินค้าได้ผ่านการเปลี่ยนพิกัดที่ระดับ 4 หลักของ เอช เอส (กล่าวคือ การเปลี่ยนประเภท)
  - (ดี) “ซี ที เอส เอช” หมายถึง การเปลี่ยนพิกัดศุลกากรในระดับตอน ประเภท หรือประเภทย่อยจากประเภทย่อยอื่นใด ซึ่งหมายความว่า วัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตของสินค้าได้ผ่านการเปลี่ยนพิกัดที่ระดับ 6 หลักของ เอช เอส (กล่าวคือ การเปลี่ยนประเภทย่อย)
  - (อี) “ดับบลิว โอ” หมายถึง สินค้าได้มาทั้งหมดหรือมีการผลิตทั้งหมดภายในประเทศภาคีหนึ่งตามที่ได้นิยามไว้ในข้อ 25
2. ภาคผนวกนี้อยู่บนพื้นฐานของระบบฮาร์โมนิซที่โต้ได้แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2002 (พ.ศ. 2545)
  3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค 1(บี) ของข้อ 28 ให้บังคับใช้ดังต่อไปนี้

- (เอ) ในกรณีของสินค้าที่ถูกจำแนกภายใต้ประเภทย่อย 1803.10 1803.20 และ 1805.00 ของเอช เอส มูลค่ารวมของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดที่ใช้ในการผลิตนั้น โดยไม่ได้ผ่าน ซี ที ซี ที ที่กำหนด จะต้องไม่เกินร้อยละสิบ (10) ของ เอฟ โอ บี และ
- (บี) ในกรณีของสินค้าที่ถูกจำแนกภายใต้ประเภทย่อย 2103.90 ของระบบ เอช เอส มูลค่ารวมของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดที่ใช้ในการผลิตนั้น โดยไม่ได้ผ่าน ซี ที ซี ที ที่กำหนด จะต้องไม่เกินร้อยละเจ็ด (7) ของ เอฟ โอ บี

ภาคผนวก 3

ผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีสารสนเทศ

สินค้าที่ครอบคลุมในเอกสารแนบ (เอ) หรือ (บี) ของปฏิญญารัฐมนตรีว่าด้วยการค้าผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งได้รับการรับรองในการประชุมระดับรัฐมนตรีขององค์การการค้าโลกเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม ค.ศ. 1996 (พ.ศ. 2539) และใช้เป็นวัสดุในการผลิตสินค้าอื่นในประเทศภาคี อาจถือเป็นวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีนั้น โดยไม่คำนึงถึงกฎเฉพาะรายสินค้าที่ใช้กับสินค้าก่อนหน้านั้น โดยมีเงื่อนไขว่าสินค้าก่อนหน้านั้นต้องประกอบภายในประเทศภาคีใดประเทศหนึ่ง ยกเว้นกรณีที่สินค้าก่อนหน้านั้นถูกจำแนกอยู่ในประเภทย่อย 8541.10 ถึง 8542.90

ภาคผนวก 4

ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

กฎข้อ 1

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของภาคผนวกนี้ คำว่า

- (เอ) “หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจ” หมายถึง หน่วยงานที่มีอำนาจซึ่งตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย เป็นผู้รับผิดชอบในการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ซี โอ”) หรือการแต่งตั้งองค์กรหรือหน่วยงานที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และ
- (บี) “หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง” หมายถึง หน่วยงานของประเทศภาคีผู้นำเข้า นอกเหนือจากหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีนั้น ซึ่งรับผิดชอบในการตรวจพิสูจน์และการเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์ในประเทศภาคีผู้นำเข้า

กฎข้อ 2

การออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

1. เมื่อมีการร้องขออย่างเป็นลายลักษณ์อักษร โดยผู้ส่งออกหรือตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้ส่งออก หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีส่งออกจะต้องออก ซี โอ หรือภายใต้อำนาจที่ให้ไว้โดยกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีผู้ส่งออกอาจแต่งตั้งองค์กรหรือหน่วยงาน (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “หน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้ง”) ให้ออก ซี โอ
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้บัญชีรายชื่อและที่อยู่ และบัญชีของตัวอย่างลายมือชื่อ และตัวอย่างของตราประทับที่เป็นทางการหรือตราประทับที่ใช้ในสำนักงานสำหรับการออก ซี โอ ของหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจและหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจ (หากมี) แก่ประเทศภาคีอื่น
3. ซี โอ ใดๆ ที่มีลายมือชื่อซึ่งไม่ได้อยู่ในบัญชีที่อ้างถึงในวรรค 2 ย่อมไม่สามารถใช้ได้
4. กรณีผู้ส่งออกไม่ได้เป็นผู้ผลิตสินค้านั้นในประเทศภาคีผู้ส่งออก ผู้ส่งออกอาจร้องขอ ซี โอ บนพื้นฐานของ

- (เอ) การสำแดงซึ่งให้โดยผู้ส่งออกแก่หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจนั้น บนพื้นฐานของข้อมูลซึ่งให้โดยผู้ผลิตสินค้าของผู้ส่งออกรายนั้น หรือ
- (บี) การสำแดงด้วยความสมัครใจซึ่งให้โดยผู้ผลิตสินค้านั้นแก่หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจนั้น ซึ่งเป็นไปตามการร้องขอของผู้ส่งออก

5. ซี โอ จะออกได้ก็ต่อเมื่อหลังจากผู้ส่งออกซึ่งร้องขอให้ออก ซี โอ หรือผู้ผลิตสินค้านั้นในประเทศภาคีผู้ส่งออก ตามที่ระบุในอนุวรรค 4 (บี) ได้พิสูจน์ต่อหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานภาครัฐผู้มีอำนาจนั้นว่า สินค้าที่จะส่งออกนั้นมีคุณสมบัติครบในการเป็นสินค้าที่ได้รับถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีผู้ส่งออคนั้น

6. ถ้าหลังจากการออก ซี โอ ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิต ตามที่ระบุในวรรค 5 รู้ว่า สินค้าดังกล่าวไม่มีคุณสมบัติครบในการเป็นสินค้าที่ได้รับถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีผู้ส่งออคนั้น จะต้องแจ้งหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจนั้นเป็นลายลักษณ์อักษร โดยไม่ชักช้า ภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีผู้ส่งออก

7. ถ้าหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจในประเทศภาคีผู้ส่งออกหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจนั้น ได้รับการแจ้งตามวรรค 6 หรือถ้าได้รู้หลังจากได้ออก ซี โอ ไปแล้วว่าสินค้านั้นไม่มีคุณสมบัติครบในการเป็นสินค้าที่ได้รับถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีผู้ส่งออก หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งออกหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจนั้นจะต้องยกเลิก ซี โอ และแจ้งการยกเลิกแก่ผู้ส่งออกซึ่งได้รับการออก ซี โอ โดยทันที และจะต้องแจ้งต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้า ยกเว้นในกรณีที่ผู้ส่งออกได้คืน ซี โอ แก่หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งออกแล้ว

8. รูปแบบของ ซี โอ และเนื้อหาของ ซี โอ จะต้องเป็นภาษาอังกฤษ และจะต้องมีข้อมูลขั้นต่ำตามที่ได้ระบุในเอกสารแนบของภาคผนวกนี้

กฎข้อ 3

การแสดงหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร ผู้นำเข้าจะต้องยื่นเอกสารต่อไปนี้ต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้า
  - (เอ) ซี โอ ที่มีผลใช้ได้ และ
  - (บี) เอกสารอื่นๆ ที่กำหนดตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีผู้นำเข้า (เช่น บัญชีราคาสินค้า รวมถึงบัญชีราคาสินค้าที่ออกโดยประเทศที่สาม และใบตราส่งสินค้าชนิดทรูบิลต์ออฟแลคคิง ที่ออกโดยประเทศภาคีผู้ส่งออก)
2. ไม่ต้องใช้ ซี โอ สำหรับการนำเข้าสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดจากประเทศภาคีผู้ส่งออกซึ่งสินค้านั้นมีราคาศุลกากรรวมแล้วไม่เกินสองร้อยเหรียญสหรัฐอเมริกา (200 เหรียญสหรัฐฯ) หรือสกุลเงินของประเทศภาคีที่เทียบเท่าหรือราคาที่สูงกว่าตามที่ประเทศภาคีผู้นำเข้าอาจกำหนดขึ้น
3. กรณีที่สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีผู้ส่งออกได้นำเข้าผ่านประเทศภาคีหนึ่งแห่งหรือมากกว่านอกจากประเทศภาคีผู้ส่งออกและประเทศภาคีผู้นำเข้า หรือผ่านประเทศที่ไม่ใช่ภาคี ประเทศภาคีผู้นำเข้าอาจขอให้ผู้นำเข้าซึ่งขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในสินค้านั้นยื่นเอกสาร ดังนี้
  - (เอ) สำเนาใบตราส่งสินค้าชนิด ทรูบิลต์ออฟแลคคิง หรือ
  - (บี) หนังสือรับรองหรือข้อมูลอื่นใดที่ให้ไว้โดยหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีอื่นๆ หรือประเทศที่ไม่ใช่ภาคี หรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้พิสูจน์ว่า สินค้านั้นไม่ได้ผ่านกระบวนการอื่นนอกจากการขนถ่ายสินค้าลง การขนถ่ายสินค้าขึ้น และกระบวนการอื่นใดเพื่ออำนวยความสะดวกให้อยู่ในสภาพดีในประเทศภาคีหรือประเทศที่ไม่ใช่ภาคีเหล่านั้น
4. (เอ) แม้จะกำหนดไว้ในวรรค 5 ของกฎข้อ 2 กรณีที่สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดจะถูกส่งออกจากประเทศภาคีผู้นำเข้าไปยังประเทศภาคีหนึ่ง และมี ซี โอ (ซึ่งต่อไปในวรรคนี้เรียกว่า “ซี โอ ต้นฉบับ”) ที่ออกให้โดยหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งออก หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีผู้นำเข้าอาจออก แบ็คทูปแบ็ค ซี โอ ซึ่งเป็น ซี โอ ฉบับใหม่สำหรับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดนั้นหากมีการ

ยื่นคำร้องโดยผู้ส่งออกในประเทศภาคีผู้นำเข้าหรือตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้ส่งออกพร้อมกับแสดง ซี โอ ต้นฉบับที่ยังมีผลใช้ได้

- (บี) กรณีที่ได้ออก แบ็คทูแบ็ค ซี โอ ตามอนุวรรค (เอ) จะต้องตีความ “สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีผู้ส่งออก” ซึ่งได้ระบุในบทที่ 3 และภาคผนวกนี้ว่า เป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีซึ่งหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีนั้นได้ออก ซี โอ ต้นฉบับ

กฎข้อ 4

การมีผลใช้ได้ของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

1. ให้ยื่น ซี โอ ต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าภายในหนึ่ง (1) ปีนับจากวันที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจ
2. กรณีที่ได้ยื่น ซี โอ ต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าหลังจากสิ้นสุดกำหนดเวลาขึ้นตามที่กำหนดในวรรค 1 จะยอมรับ ซี โอ นั้นได้ เมื่อการที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้นเป็นผลมาจากเหตุสุดวิสัยหรือเหตุอื่นใดเกินวิสัยการควบคุมของผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้าอันรับฟังได้
3. ซี โอ ที่ออกจะใช้กับการนำเข้าสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีผู้ส่งออกไปยังประเทศภาคีผู้นำเข้าครั้งเดียว

กฎข้อ 5

การเก็บรักษาข้อมูล

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่าผู้ส่งออกซึ่งได้รับการออก ซี โอ หรือผู้ผลิตสินค้าในประเทศภาคีผู้ส่งออกตามที่อ้างถึงในอนุวรรค 4 (บี) ของกฎข้อ 2 ได้เก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดของสินค้านั้นตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีนั้น เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงฉบับนี้ ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตจะต้องเก็บรักษาข้อมูลเหล่านี้เป็นเวลาสาม (3) ปีนับจากวันที่ได้รับการออก ซี โอ
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่า หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจจะเก็บรักษาข้อมูลของ ซี โอ ที่ออกไปเป็นระยะเวลาสาม (3) ปี

หลังจากวันที่ออก ซี โอ นั้น ข้อมูลดังกล่าวรวมถึงเอกสารสนับสนุนทั้งหมดซึ่งได้แสดงเพื่อพิสูจน์การมีคุณสมบัติของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีส่งออก

กฎข้อ 6 การตรวจพิสูจน์

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการกำหนดว่า สินค้าที่นำเข้าจากประเทศภาคีหนึ่งและขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรมีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคนั้นภายใต้ความตกลงฉบับนี้หรือไม่ หน่วยงานศุลกากรหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีสื่อนำเข้าอาจร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดของสินค้านั้น หากว่าคำร้องขอได้ทำไปยังหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีส่งออกบนพื้นฐานของ ซี โอ
2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีส่งออกจะต้องให้ข้อมูลซึ่งได้รับการร้องขอภายในเวลาไม่เกินสาม (3) เดือนหลังจากวันที่ได้รับคำร้องภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีส่งออก ถ้าหน่วยงานศุลกากรหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีสื่อนำเข้าพิจารณาแล้วเห็นว่าจำเป็น อาจร้องขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดสินค้า ถ้าข้อมูลเพิ่มเติมได้ถูกร้องขอโดยหน่วยงานศุลกากรหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีสื่อนำเข้า หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีส่งออกจะต้องให้ข้อมูลซึ่งได้รับการร้องขอภายในเวลาไม่เกินสาม (3) เดือนหลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอข้อมูลเพิ่มเติมนั้นภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีส่งออก
3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 2 หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีส่งออกอาจร้องขอให้ผู้ส่งออกซึ่งได้รับ ซี โอ หรือผู้ผลิตสินค้าในประเทศภาคีส่งออกตามวรรค 4 (บี) ของกฎข้อ 2 จัดส่งข้อมูลตามที่ได้รับการร้องขอ
4. คำร้องขอข้อมูลตามวรรค 1 ไม่ได้ห้ามการเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์ตามที่กำหนดไว้ในกฎข้อ 7
5. ระหว่างกระบวนการซึ่งกำหนดไว้ในกฎข้อนี้และกฎข้อ 7 หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีสื่อนำเข้าสามารถระงับการขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในขณะที่รอผลการตรวจพิสูจน์ และจะต้องไม่รอ

ให้กระบวนการเสร็จสิ้นก่อนที่จะตรวจปล่อยสินค้าให้ผู้นำเข้า เว้นแต่อยู่ภายใต้มาตรการทางบริหารที่เหมาะสม

6. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้ชื่อของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแก่ประเทศภาคีอื่น (หากมี)

กฎข้อ 7

การเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์

1. หน่วยงานศุลกากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีผู้นำเข้าอาจร้องขอประเทศภาคีผู้ส่งออกให้
  - (เอ) รวบรวมและให้ข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดของสินค้าและเพื่อความมุ่งประสงค์นั้น อาจตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการผลิตสินค้านั้นผ่านการเยี่ยมชมโดยหน่วยงานของรัฐผู้มิอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งออก โดยมีหน่วยงานศุลกากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีผู้นำเข้าติดตามไปยังสถานที่ของผู้ส่งออกซึ่งได้รับการออก ซี ไอ หรือผู้ผลิตสินค้าในประเทศภาคีผู้ส่งออกตามอนุวรรค 4 (บี) ของกฎข้อ 2 และ
  - (บี) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดสินค้าซึ่งอยู่ในการครอบครองของหน่วยงานของรัฐผู้มิอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งออกหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐผู้มิอำนาจระหว่างการเยี่ยมชมตามอนุวรรค (เอ)
2. เมื่อประเทศภาคีผู้นำเข้าร้องขอให้ประเทศภาคีผู้ส่งออกรับเยี่ยมชมตามวรรค 1 หน่วยงานศุลกากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีผู้นำเข้าจะต้องส่งหนังสือติดต่อสื่อสารเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมกับการร้องขอดังกล่าวไปยังประเทศภาคีผู้ส่งออกล่วงหน้าก่อนอย่างน้อยหกสิบ (60) วันนับจากวันที่ได้เสนอเข้าเยี่ยมชม ประเทศภาคีผู้ส่งออกจะต้องยืนยันการรับหนังสือดังกล่าว หน่วยงานของรัฐผู้มิอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งออกจะต้องขอหนังสือยินยอมจากผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตสินค้าในประเทศภาคีผู้ส่งออกซึ่งจะได้รับการเข้าเยี่ยมชม
3. การติดต่อสื่อสารตามที่ระบุในวรรค 2 จะต้องรวมถึง
  - (เอ) หน่วยงานศุลกากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ออกหนังสือติดต่อสื่อสารนั้น
  - (บี) ชื่อของผู้ส่งออก หรือผู้ผลิตสินค้าในประเทศภาคีผู้ส่งออกซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่ที่ได้รับคำขอเยี่ยมชม
  - (ซี) วันและเวลาที่เสนอจะเยี่ยมชม

- (ดี) เป้าหมายและขอบเขตของการเยี่ยมชมที่เสนอ ซึ่งรวมถึงการอ้างที่เฉพาะเจาะจงถึงสินค้าซึ่งจะมีการตรวจพิสูจน์ที่กล่าวถึงใน ซี โอ และ
- (อี) ชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานศุลกากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีผู้นำเข้าซึ่งจะไปเข้าร่วมในการเยี่ยมชม

4. ประเทศภาคีผู้ส่งออกจะต้องตอบเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังประเทศภาคีผู้นำเข้า ภายในสามสิบ (30) วันนับแต่วันที่ได้รับการติดต่อสื่อสารตามที่ระบุในวรรค 2 ว่าจะรับหรือปฏิเสธการเยี่ยมชมที่ได้รับการร้องขอตามวรรค 1

5. หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งออกจะต้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมที่ได้รับตามวรรค 1 แก่หน่วยงานศุลกากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีผู้นำเข้า โดยเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีภายในสี่สิบห้า (45) วัน หรือระยะเวลาอื่นใดตามที่ได้ตกลงกันนับจากวันสุดท้ายของการเยี่ยมชม

กฎข้อ 8

การกำหนดถิ่นกำเนิดสินค้าและการปฏิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร

1. หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าอาจปฏิเสธการปฏิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากรแก่สินค้าซึ่งผู้นำเข้าขอใช้สิทธิ ในกรณีที่สินค้านั้นไม่มีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีผู้ส่งออก หรือในกรณีที่ผู้นำเข้าไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องใดๆ ของภาคีตนได้
2. ในกรณีที่ได้กระทำกระบวนการตรวจพิสูจน์ตามกฎข้อ 6 และ 7 หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าอาจกำหนดว่า สินค้าไม่มีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีผู้ส่งออกและอาจปฏิเสธการปฏิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร ภายใต้เงื่อนไข ดังนี้
  - (เอ) หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งออกไม่สามารถตอบสนองต่อการร้องขอภายในระยะเวลาที่ระบุในวรรค 2 ของกฎข้อ 6 หรือวรรค 5 ของกฎข้อ 7
  - (บี) ประเทศภาคีผู้ส่งออกปฏิเสธที่จะนำการเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์ตามที่หน่วยงานทางศุลกากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร้องขอ หรือประเทศภาคีนั้นไม่สามารถตอบสนองหนังสือติดต่อสื่อสารตามที่ระบุในวรรค 2 ของกฎข้อ 7 ภายในเวลาที่ระบุในวรรค 4 ของกฎข้อ 7 หรือ

(ซี) ข้อมูลที่ได้ให้แก่นักหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีสู่ผู้นำเข้าตามกฎข้อ 6 หรือกฎข้อ 7 ไม่เพียงพอในการพิสูจน์ว่า สินค้านั้นมีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีสู่ส่งออก

3. ในกรณีที่ได้กระทำกระบวนการการตรวจพิสูจน์ในกฎข้อ 6 หรือ 7 หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีสู่ผู้นำเข้าจะต้องให้หนังสือผลการพิจารณาแก่นักหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีสู่ส่งออกว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีสู่ส่งออกหรือไม่ โดยรวมถึงผลของข้อเท็จจริงและพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการพิจารณาดังกล่าว (เว้นแต่จะมีการตกลงกันเป็นอย่างอื่นโดยประเทศภาคีสู่ผู้นำเข้ากับประเทศภาคีสู่ส่งออก) ในระยะเวลาไม่เกินสามสิบ (30) วันหลังจากวันที่ได้รับข้อมูลสุดท้ายที่จัดหามาให้โดยหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีสู่ส่งออกตามกฎข้อ 6 หรือหกสิบ (60) วันหลังจากวันสุดท้ายของการเยี่ยมชมตามกฎข้อ 7

4. หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีสู่ส่งออกจะต้องแจ้งการพิจารณาของหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีสู่ผู้นำเข้าตามที่ระบุในวรรค 3 แก่ผู้ส่งออก หรือผู้ผลิตสินค้าในประเทศภาคีสู่ส่งออกซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่ได้รับการเข้าเยี่ยมชมตามกฎข้อ 7 ในกรณีที่มีการพิจารณาว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีสู่ส่งออก ให้คืนสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรที่ถูกระงับไปแก่สินค้านั้น

กฎข้อ 9

การรักษาความลับ

1. กรณีที่ประเทศภาคีสู่ให้ข้อมูลแก่ประเทศภาคีสู่อื่นตามภาคผนวกนี้และระบุว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นความลับ ประเทศภาคีสู่ที่ได้รับข้อมูลจะต้องรักษาความลับของข้อมูลนั้น คู่ครองข้อมูลนั้นจากการเปิดเผยซึ่งอาจมีผลเสียหายต่อสถานภาพในการแข่งขันของบุคคลซึ่งให้ข้อมูลดังกล่าว ใช้ข้อมูลเพียงเพื่อวัตถุประสงค์ที่ประเทศภาคีสู่ให้ข้อมูลกำหนดเท่านั้น และไม่เปิดเผยข้อมูลโดยปราศจากการอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของประเทศภาคีสู่ให้ข้อมูล

2. ข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานศุลกากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีสู่ผู้นำเข้าตามภาคผนวกนี้

(เอ) จะต้องถูกใช้โดยหน่วยงานผู้มีอำนาจดังกล่าวเพื่อวัตถุประสงค์ของการตรวจพิสูจน์ ซี โอ ภายใต้ภาคผนวกนี้เท่านั้น และ

- (บี) จะต้องไม่ถูกใช้โดยประเทศภาคีผู้นำเข้าในกระบวนการพิจารณาทางอาญาใดๆ ที่ดำเนินการโดยศาลหรือผู้พิพากษา หากปราศจากการอนุญาตที่เป็นลายลักษณ์อักษรของประเทศภาคีส่งออกที่ให้ข้อมูลนั้น

กฎข้อ 10

บทลงโทษที่เหมาะสมหรือมาตรการอื่นๆ ที่ต่อต้านการฉ้อฉล

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดตั้งให้มีหรือคงไว้ซึ่งบทลงโทษที่เหมาะสมหรือมาตรการอื่นที่ต่อต้านผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตของตนที่กระทำฉ้อฉลเกี่ยวกับ ซี ไอ ซึ่งรวมถึงการยื่นการสำแดงหรือเอกสารอันเป็นเท็จต่อหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีส่งออกหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีนั้น

กฎข้อ 11

ระเบียบข้อบังคับเพื่อการปฏิบัติตาม

ณ วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับตามวรรค 1 ของข้อ 79 คณะกรรมการร่วมจะต้องออกระเบียบข้อบังคับเพื่อการปฏิบัติตามซึ่งกำหนดระเบียบข้อบังคับที่มีรายละเอียดตามที่หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจและหน่วยงานที่มีอำนาจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีจะต้องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ภายใต้ภาคผนวกนี้

เอกสารแนบของภาคผนวก 4

ข้อมูลขั้นต่ำที่จำเป็นสำหรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

1. ชื่อ ที่อยู่และประเทศ ของผู้ส่งออก
2. ชื่อ ที่อยู่และประเทศของผู้นำเข้า หรือชื่อ ที่อยู่และประเทศของผู้รับ (หากมี)
3. เลขที่หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
4. ถิ่นกำเนิดของสินค้า
5. เลขที่และวันที่ของบัญชีราคาสินค้า
6. รายละเอียดการขนส่ง (หากทราบ)
7. ตัวเลขรหัสพิกัดศุลกากรตามระบบฮาร์โมนไนซ์
8. เครื่องหมาย จำนวน เลขที่และชนิดของหีบห่อ ลักษณะของสินค้า
9. ปริมาณ (หน่วย)
10. เกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิดสินค้า (รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับ ซี ที ซี อาร์ วี ซี และการสะสม)
11. การสำแดงโดยผู้ส่งออก
12. การรับรอง

เอกสารแนบของภาคผนวก 4

ระเบียบข้อบังคับเพื่อการปฏิบัติตาม

กฎข้อ 1 การขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

การขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ซี โอ”) ควรทำโดยผู้ส่งออกหรือตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้ส่งออก โดยขอต่อหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งออกหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจนั้น พร้อมด้วยเอกสารสนับสนุนซึ่งพิสูจน์ว่าสินค้าที่จะส่งออกมีคุณสมบัติที่จะได้รับการออก ซี โอ ตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของประเทศภาคีผู้ส่งออก ในกรณีที่มีการตรวจสอบถิ่นกำเนิดสินค้าก่อนการส่งออก ผลของการตรวจสอบซึ่งเป็นไปตามการทบทวนตามระยะเวลาที่กำหนดหรือเวลาใดๆ ที่เหมาะสม ควรได้รับการยอมรับว่าเป็นหลักฐานสนับสนุนในการกำหนดถิ่นกำเนิดของสินค้าที่จะส่งออกหลังจากนั้น การตรวจสอบก่อนการส่งออกไม่อาจกระทำได้กับสินค้าที่ตามธรรมชาติของสินค้าแล้วสามารถระบุถิ่นกำเนิดสินค้าได้โดยง่าย

กฎข้อ 2 การออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งออกหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจนั้น ควรดำเนินการตรวจสอบที่เหมาะสมโดยสุดความสามารถตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีนั้นสำหรับการขอ ซี โอ แต่ละครั้ง เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า

- (เอ) ซี โอ นั้นครบถ้วนสมบูรณ์และลงนามโดยผู้มีอำนาจลงนาม
- (บี) ถิ่นกำเนิดของสินค้าเป็นไปตามบทที่ 3 (กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า) ของความตกลง เอ เจ ซี อี พี
- (ซี) ข้อความอื่นๆ ใน ซี โอ สอดคล้องกับหลักฐานเอกสารสนับสนุนที่ยื่น และ
- (ดี) รายละเอียด ปริมาณและน้ำหนักของสินค้า เครื่องหมายและเลขที่ของหีบห่อ จำนวนและชนิดของหีบห่อตามที่ระบุ สอดคล้องกับสินค้าที่จะส่งออก

กฎข้อ 3 รูปแบบของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

- (เอ) ซี โอ ควรเป็นกระดาษขนาด เอ4 และมีรูปแบบตามที่แสดงในเอกสารแนบท้าย 1-เอ (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “แบบ ซี โอ”)
- (บี) ซี โอ ประกอบด้วยต้นฉบับและสำเนาสอง (2) ฉบับในกรณีของประเทศสมาชิกอาเซียน และมีเฉพาะต้นฉบับสำหรับกรณีของญี่ปุ่น
- (ซี) ซี โอ ควรแสดงเลขที่อ้างอิงแยกกันตามที่ให้ไว้โดยสถานที่หรือสำนักงานที่ออกให้

- (ดี) ในกรณีที่มี “บัญชีราคาสินค้าจากประเทศที่สาม” ควรมีการระบุข้อมูลดังกล่าวไว้ใน ซี โอ พร้อมด้วยข้อมูล เช่น ชื่อและประเทศของบริษัทที่ออกบัญชีราคาสินค้านั้น
- (อี) การสำแดงสำหรับ ซี โอ ควรทำให้ครบถ้วนสมบูรณ์โดยผู้ส่งออกในช่องที่ 9 โดยลายมือชื่อของผู้ส่งออกอาจเป็นลายมือหรือพิมพ์โดยอิเล็กทรอนิกส์
- (เอฟ) ลายมือชื่อใน ซี โอ ของตัวแทนหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งออกหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจนั้น อาจเป็นลายมือหรือพิมพ์โดยอิเล็กทรอนิกส์
- (จี) ซี โอ ต้นฉบับ ควรส่งต่อโดยผู้ส่งออกไปยังผู้นำเข้าเพื่อยื่นต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้า ในกรณีของประเทศสมาชิกอาเซียน สำเนาแต่ละฉบับของ ซี โอ ควรเก็บรักษาโดยผู้ส่งออกและหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งออกหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจนั้นตามลำดับด้วย

สินค้าหลายรายการหรือบัญชีราคาสินค้าหลายฉบับ

- (เอช) ซี โอ ที่ระบุบัญชีราคาสินค้าตั้งแต่ 2 ฉบับขึ้นไปให้ออกให้สำหรับการขนส่งสินค้าครั้งเดียว ควรได้รับการยอมรับจากหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้า
- (ไอ) ควรยินยอมให้มีสินค้าหลายรายการสำแดงบน ซี โอ ฉบับเดียวกัน โดยสินค้าแต่ละรายการจะได้คุณสมบัติโดยสิทธิของตนเองแยกจากกัน
- (เอจ) สำหรับสินค้าหลายรายการที่สำแดงบน ซี โอ ฉบับเดียวกัน ปัญหาที่เกิดกับสินค้านำเข้ารายการหนึ่งรายการใดไม่ควรส่งผลกระทบต่อหรือทำให้การให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรและการผ่านพิธีการศุลกากรของสินค้านำเข้ารายการอื่นที่อยู่ใน ซี โอ ฉบับนั้นช้าลง วรรค 5 ของกฎข้อ 6 ของระเบียบปฏิบัติการเกี่ยวกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ที่กำหนดในภาคผนวก 4 (ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ไอ ซี พี”) อาจนำไปบังคับใช้กับรายการสินค้าที่มีปัญหา

กฎข้อ 4 การแก้ไขเปลี่ยนแปลง

- (เอ) หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าไม่ควรใส่ใจในข้อผิดพลาดเล็กน้อย เช่น ความคลาดเคลื่อนหรือการตกหล่นเพียงเล็กน้อย การพิมพ์ผิด หรือการข้ามผ่านช่องที่กำหนด โดยข้อผิดพลาดเล็กน้อยเหล่านั้นไม่ได้ส่งผลกระทบต่อความถูกต้องของ ซี โอ หรือความถูกต้องแน่นอนของข้อมูลที่อยู่ใน ซี โอ นั้น
- (บี) ไม่ควรอนุญาตให้มีการลบหรือการเพิ่มเติมใดๆใน ซี โอ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใดๆควรทำโดย

- (1) ชิดฆ่าสิ่งที่มีผิดพลาดและทำการเพิ่มเติมใดๆ ที่จำเป็น การเปลี่ยนแปลงแก้ไขนั้น ควรได้รับการอนุมัติโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการลงนาม ซี โอ นั้นและรับรอง โดยหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจนั้น พื้นที่ว่างที่ไม่ได้ใช้ควรขีดเส้นกันเพื่อป้องกันการเพิ่มเติมข้อความในภายหลัง หรือ
- (2) ออก ซี โอ ฉบับใหม่แทนฉบับที่มีผิดพลาด

กฎข้อ 5 การถูกขโมย สูญหาย หรือถูกทำลาย

ในกรณีที่ ซี โอ ถูกขโมย สูญหาย หรือถูกทำลาย ก่อนที่ ซี โอ จะหมดอายุ ผู้ส่งออกหรือตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้ส่งออกอาจร้องขอให้หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งออกหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจนั้นออกเอกสาร ดังต่อไปนี้

- (เอ) ซี โอ ฉบับใหม่ที่มีเลขที่การรับรองใหม่ โดยเป็นไปตามเอกสารการส่งออกที่มีอยู่ในกรณีนี้ ซี โอ ต้นฉบับจะใช้ไม่ได้ ควรระบุวันที่ที่ออกให้และเลขที่การรับรองของ ซี โอ ต้นฉบับใน ซี โอ ฉบับใหม่ในช่องที่ 8 ซี โอ ฉบับใหม่ควรมีอายุตามระยะเวลาที่ ซี โอ ต้นฉบับมีอายุอยู่ หรือ
- (บี) ในกรณีที่น่ามาใช้ได้ สำเนาที่รับรองถูกต้องของต้นฉบับ ซึ่งออกโดยเป็นไปตามเอกสารการส่งออกที่มีอยู่ โดยแสดงการรับรองด้วยคำว่า “CERTIFIED TRUE COPY” ในช่องที่ 8 ของ ซี โอ สำเนาฉบับนี้ควรแสดงวันที่ที่ออก ซี โอ ต้นฉบับ และควรมีอายุเช่นเดียวกับระยะเวลาที่ ซี โอ ต้นฉบับมีอายุ ควรออกสำเนาที่รับรองถูกต้องของ ซี โอ ให้ภายในเวลาไม่เกิน 1 ปีนับตั้งแต่วันที่ออก ซี โอ ต้นฉบับ

กฎข้อ 6 การยกเว้น ซี โอ

- (เอ) เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 2 ของกฎข้อ 3 ของ โอ ซี พี ควรยกเว้น ซี โอ เมื่อราคาสุทธากรรวมของสินค้าไม่เกินมูลค่าดังต่อไปนี้
  - (1) ในกรณีของญี่ปุ่น ราคาสุทธากรรวม 200,000 เยน
  - (2) ในกรณีของประเทศสมาชิกอาเซียน มูลค่าการส่งออก 200 เหรียญสหรัฐ
- (บี) เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 2 ของกฎข้อ 3 ของ โอ ซี พี หากประเทศภาคีเปลี่ยนแปลงแก้ไขราคาสุทธากรรวม ประเทศภาคีนั้นควรแจ้งราคาที่เปลี่ยนแปลงแล้วนั้นต่อประเทศภาคีอื่นผ่านสำนักงานเลขาธิการอาเซียน

กฎข้อ 7 การออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดย้อนหลัง

โดยหลักการแล้ว ควรออก ซี โอ ก่อนหรือ ณ เวลาขนส่งสินค้า ในกรณีพิเศษบางกรณีที่ไม่ได้ออก ซี โอ ให้ภายในเวลาขนส่งสินค้าหรือไม่เกินสาม (3) วันหลังจากวันขนส่งสินค้า เมื่อผู้ส่งออกกร้องขอ ควรออก ซี โอ ย้อนหลังโดยเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีส่งออกภายในสิบสอง (12) เดือนจากวันขนส่งสินค้าโดยในกรณีนี้จำเป็นต้องระบุ “ISSUED RETROACTIVELY” ในช่องที่ 8 ในกรณีเหล่านี้ ผู้นำเข้าสินค้าที่ขอรับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรสำหรับสินค้านั้นอาจยื่น ซี โอ ซึ่งออกให้ย้อนหลังต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีผู้นำเข้า ซี โอ ที่ออกให้ย้อนหลังควรระบุวันขนส่งสินค้าในช่องที่ 8

กฎข้อ 8 หน่วยประสานงาน

- (เอ) ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายควรแต่งตั้งหน่วยประสานงานสำหรับเรื่องทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทที่เกี่ยวกับกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (“อาร์ โอ โอ”) ซึ่งรวมถึง โอ ซี พี และระเบียบข้อบังคับเพื่อการปฏิบัติตามนี้
- (บี) ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายควรให้ชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ หมายเลขโทรสาร และที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่ประเทศภาคีอื่นผ่านทางสำนักงานเลขาธิการอาเซียน ณ วันที่ใช้ระเบียบข้อบังคับเพื่อการปฏิบัติตาม และควรแจ้งการเปลี่ยนแปลงใดๆ เกี่ยวกับข้อมูลดังกล่าวภายในสามสิบ (30) วันหลังจากการเปลี่ยนแปลงนั้น
- (ซี) หากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีส่งออกแต่งตั้งองค์กรหรือหน่วยงานให้ดำเนินการออก ซี โอ หรือทำการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือการยกเลิกหน่วยงานที่ถูกแต่งตั้งขึ้นนั้น ควรแจ้งให้ประเทศภาคีผู้นำเข้าทราบเกี่ยวกับการแต่งตั้ง การเปลี่ยนแปลง หรือการยกเลิกนั้นผ่านทางสำนักเลขาธิการอาเซียนโดยทันที
- (ดี) ในกรณีที่หน่วยประสานงานของประเทศภาคีหนึ่งยกประเด็นใดๆ ซึ่งเกิดขึ้นจากการใช้บังคับกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้ากับหน่วยประสานงานของประเทศภาคีอื่นใด ประเทศภาคีอื่นนั้นอาจแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องให้พิจารณาประเด็นนั้นและตอบกลับด้วยผลการพิจารณาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา เพื่อแก้ไขประเด็นนั้นภายในระยะเวลาที่เหมาะสม หน่วยประสานงานควรอำนวยความสะดวกต่อการแก้ไขประเด็นปัญหาที่ถูกยกขึ้นที่เกี่ยวข้องกับการใช้บังคับของกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าโดยผ่านการปรึกษาหารือ

กฎข้อ 9 การจำแนกพิกัดศุลกากร

ควรระบุตัวเลขการจำแนกภาษีของระบบฮาร์โมนไนซ์ (เอช เอส) ที่แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2002/2007 (พ.ศ. 2545/2550) ไว้ใน ซี โอ ที่พิกัดระดับหกหลัก และรายละเอียดของสินค้าใน ซี โอ ควรตรง

กับรายละเอียดที่ระบุในบัญชีราคาสินค้าเป็นส่วนใหญ่ และหากเป็นไปได้ ควรตรงกับรายละเอียดภายใต้
เอช เอส สำหรับสินค้านั้น

กฎข้อ 10   **กระบวนการในการแลกเปลี่ยนตัวอย่างของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิด ตัวอย่างลายมือชื่อ
และตราประทับที่เป็นทางการ**

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายควรยื่นตัวอย่างลายมือชื่อ ตัวอย่างของตราประทับที่เป็นทางการ หรือตราประทับของ
หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจนั้นที่มีหน้าที่
ออก ซี โอ ต่อประเทศภาคีอื่นผ่านทางสำนักงานเลขานุการอาเซียน ณ วันที่ใช้ระเบียบข้อบังคับเพื่อการ
ปฏิบัติตามนี้และสามสิบ (30) วันก่อนการเปลี่ยนแปลงตัวอย่างหรือตราประทับดังกล่าวนั้น

กฎข้อ 11   **การติดต่อสื่อสาร**

- (เอ) เพื่อความมุ่งประสงค์ในการตรวจพิสูจน์ความถูกต้องตามกฎข้อ 6 และ 7 ของ โอ ซี พี การ
ติดต่อสื่อสารใดๆ ระหว่างหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งออกและ
หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าควรทำผ่านหน่วยประสานงานที่ได้รับการ
แต่งตั้ง การติดต่อสื่อสารนั้นควรทำโดยวิธีใดๆ พร้อมกับการยืนยันการได้รับการติดต่อ
ด้วย
- (บี) ในกรณีของอนุวรรค (เอ) การติดต่อสื่อสารโดยตรงระหว่างหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจ
ของประเทศภาคีผู้ส่งออกและหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าอาจทำโดยการส่ง
โทรสารหรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ไปพร้อมกับการติดต่อสื่อสารที่ระบุในวรรคนั้น
- (ซี) ระยะเวลาในการตอบกลับตามกฎข้อ 6 และ 7 ของ โอ ซี พี ควรเริ่มจากวันที่ยืนยันการ
ได้รับคำร้องขอตามอนุวรรค (เอ)
- (ดี) ระยะเวลาในการให้คำชี้ขาดเป็นลายลักษณ์อักษรตามวรรค 3 ในกฎข้อ 8 ของ โอ ซี พี ควร
เริ่มจากวันที่ยืนยันการได้รับข้อมูลที่กล่าวถึงในวรรคนั้นตามอนุวรรค (เอ)

กฎข้อ 12   **สินค้าในระหว่างการขนส่งหรือที่เก็บในคลังสินค้า**

สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดซึ่งอยู่ในกระบวนการขนส่งจากประเทศภาคีผู้ส่งออกไปยังประเทศภาคีผู้นำเข้าหรืออยู่
ในคลังสินค้าชั่วคราวในบริเวณที่ฉันทันในประเทศภาคีผู้นำเข้า ควรได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร หาก
สินค้านั้นได้นำเข้าไปยังประเทศภาคีผู้นำเข้าในวันที่หรือหลังวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ โดยต้อง
ยื่น ซี โอ ที่ออกให้ย้อนหลังกับหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าและอยู่ภายใต้กฎหมายและ
ระเบียบข้อบังคับภายในของประเทศภาคีผู้นำเข้า

ภาคผนวก 5

แผนงานความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

แผนงานความร่วมมือในสาขาทรัพย์สินทางปัญญาและสาขาเกษตรกรรม การประมง และป่าไม้ อยู่ในส่วนที่ 1 และ 2 ตามลำดับ คณะอนุกรรมการว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจตามอนุวรรค 2 (เอ) ของข้อ 54 จะต้องกำหนดแผนงานสำหรับสาขาต่างๆ ของความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ตามที่ระบุใน ข้อ 53

ส่วนที่ 1

ทรัพย์สินทางปัญญา

1. ตามบทที่ 8 กลุ่มประเทศภาคีจะต้องร่วมมือในสาขาทรัพย์สินทางปัญญา (ซึ่งต่อไปในส่วนนี้ เรียกว่า “ไอ พี”) โดยขึ้นอยู่กับทรัพยากรที่มีอยู่และภายใต้บังคับของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของตน
2. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการทำให้มั่นใจว่า การปฏิบัติตามและการดำเนินการของส่วนนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ร่วมกัน กลุ่มประเทศภาคีจะต้องพยายามส่งเสริม
  - (เอ) การสร้างสรรค์และการใช้ประโยชน์ทางพาณิชย์ของไอ พี
  - (บี) การแลกเปลี่ยนข้อมูลและแลกเปลี่ยนแนวทางการปฏิบัติที่ดีที่สุดเกี่ยวกับกระบวนการในด้านไอ พี ที่โปร่งใสและไม่ยุ่งยาก
  - (ซี) การแลกเปลี่ยนข้อมูลและแลกเปลี่ยนแนวทางการปฏิบัติที่ดีที่สุดเกี่ยวกับการคุ้มครองและการบังคับใช้ไอ พี อย่างมีประสิทธิภาพ
  - (ดี) สำนักของสาธารณชนในไอ พี
3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการปฏิบัติตามและการดำเนินการของส่วนนี้อย่างมีประสิทธิภาพ คณะอนุกรรมการว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจจะต้องจัดตั้งคณะอนุกรรมการพิเศษว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญา โดยหน้าที่ของคณะอนุกรรมการพิเศษฯ จะมีดังต่อไปนี้
  - (เอ) ทบทวนและติดตามการปฏิบัติตามของส่วนนี้
  - (บี)หารือในประเด็นใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับไอ พี โดยมีความมุ่งหมายที่จะบรรลุเป้าหมายร่วมกันตามที่กำหนดในวรรค 2
  - (ซี) หารือแนวทางของความร่วมมือในส่วนนี้ และ

- (ค) รายงานผลการพิจารณาและผลของการหารือของคนต่อคณะกรรมการว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

ส่วนที่ 2

เกษตรกรรม ประมง และป่าไม้

1. ตามบทที่ 8 กลุ่มประเทศภาคีจะต้องร่วมมือในด้านเกษตรกรรม ประมง และป่าไม้ โดยขึ้นอยู่กับทรัพยากรที่มีอยู่และภายใต้บังคับของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของตน
2. ให้สาขาของความร่วมมือภายใต้ส่วนนี้รวมถึง
  - (เอ) การวิจัยและการพัฒนา
  - (บี) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
  - (ซี) การสร้างเครือข่ายและแลกเปลี่ยนข้อมูล
  - (ดี) การอำนวยความสะดวกทางการค้า และ
  - (อี) การจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ยั่งยืน
3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการปฏิบัติตามและการดำเนินการของบทนี้อย่างมีประสิทธิภาพ คณะอนุกรรมการว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจจะต้องจัดตั้งคณะอนุกรรมการพิเศษว่าด้วยการเกษตรกรรม ประมง และป่าไม้ โดยหน้าที่ของคณะอนุกรรมการพิเศษฯ จะมีดังต่อไปนี้
  - (เอ) แลกเปลี่ยนข้อมูลและความเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบัน มาตรการ และประสบการณ์ของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย
  - (บี) จัดทำและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมด้านความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องต่อคณะอนุกรรมการว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และ
  - (ซี) ติดตาม ทบทวน และหารือเกี่ยวกับกิจกรรมด้านความร่วมมือทางเศรษฐกิจตามที่อ้างในอนุวรรค (บี)